La CARITAS continuă dansul miliardelor

pag. 4-5

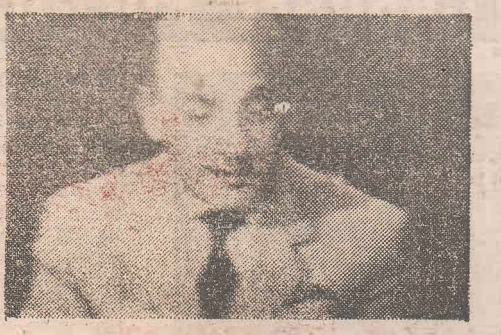

• Un câştigător "gras" a cerut pază militară ! • Ziua în care nu s-au plătit câştigurile a produs panică • "Zeul" Stoica i-a liniştit pe oameni • I se construieşte o cruce uriaşă • În Cluj, un apartament a ajuns 70 de milioane de lei !! • Mulţi îlvor pe Stoica preşedinte al României •

Intervievat de reporterul revistei FLACĂRA, regele Cioabă lămureşte misterul Caritas: "Domnu' Stoica e ţigan de-al nostru, rom de origine.Noi vom lucra împreună pentru binele minorităţii. Dar ştiţi că Caritasul (sic!-n.n.) nu ajută numai ţiganii; şi români şi arabi... Io nu am bani depuşi; am destui pentru mine, da' o să-l ajut pe Stoica dacă candidează !"

ŞTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

Flacăra

• Nr. 42 • 20 - 26 X • 1993 • 24 pagini - 95 lei •

Fondată în 1911 de CONSTANTIN BANU

Editată de PUBLICATIILE Flacăra S.C.R. S.A.

Director general GEORGE ARION

Redactor şef LIVIU TIMBUS

Fotografie de FLORIN IONIŢĂ

Satul Sinteşti anunţă un nou Hădăreni

Sătenii părăsesc localitatea de frica ţiganilor

• În faţa violenţei şi bestialităţii, lipsiţi de protecţia autorităţilor, românii îşi iau lumea în cap • Pentru a realiza acest reportaj, trimişii noştri s-au dat drept negustori de porumb

– p. 8 –

GEPA Center

Un pic mai bine pentru dumneavoastră

BUCUREŞTI, CALEA DOROBANŢI 111
TEL. 01-312.99.83; FAX 01-312.75.69

Atenţie, români!

Din Turcia şi Iugoslavia intră în ţară valută falsificată

– p. 7 –

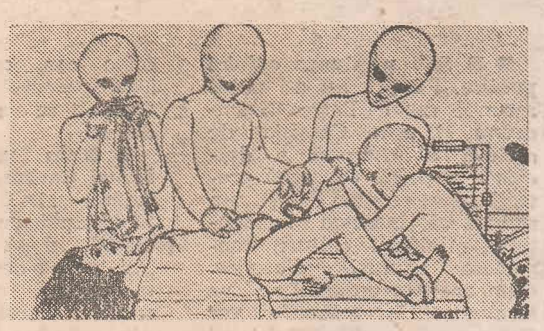

Pe extratereştri îi interesează sexul!

• Incredibile mărturii ale unor păţite

– p. 15 –

CARUSEL POLITIC

INSTANTANEE NEFARDATE

Limitarea temporară a adaosului comercial

Prin dl Mohora, P.S.M. anunță că, în maximum o săptămână, Biroul Executiv al partidului său va adopa o poziție față de actualul guvern, care recidivează în luarea unor serii de măsuri antisociale. P.S.M. va propune în Parlament discutarea unui proiect de lege cu privire la limitarea temporară a adaosului comercial la o serie de produse vitale la maximum 30%, iar prețul de producție și adaosul comercial să devină obligatoriu a fi afișate de către comercianți. Același regim de afișare a prețului de import pentru produsele din afară.

Lauda de sine a „reformiștilor" actualului PDSR

„Dacă ar fi să se laude cineva cu reușita admiterii României în Consiliul Europei, atunci aceea ar trebui să fie Opoziția", a spus dl. Ion Diaconescu (P.N.Ț.C.D.), iar nu actuala Putere. Se pare că liderii C.D.R. sunt neplăcut surprinși de afirmațiile dlui Ion Iliescu față de realitatea de mai sus, aceasta din urmă arătând că numai acțiunile guvernului și ale P.D.S.R. (adică mineriadele ?!) au netezit drumul către C.E., iar, prin această recunoaștere a meritelor partidului de guvernământ, mai spune președintele Iliescu, speră că Opoziția a mai primit o lovitură binemeritată pentru încercările ei de denigrare a Puterii din România.

Politica „triplului" deficit

„Suntem, din nou, originali, pe mapamond, susține dl C-tin Ciutacu (P.S.M.). Dacă se cunosc, în general, două tipuri de deficit, anume acela al bugetului de stat și al balanței de plăți, iată că noi, românii, l-am inventat și pe al treilea : deficitul bugetului de familie. Luat pe o familie, acesta a fost calculat la 7 300 lei în medie pe lună, ceea, ce, la aproape 6 milioane de familii salariate, pe an, conduce la un deficit de 550 miliarde lei. Dacă la această sumă adăugăm deficitul bugetului de stat și pe cel al balanței de plăți externe, obținem suma de peste **10 mii de miliarde de lei anual !** Toate acestea, în opinia dlui Ciutacu, reflectă carențe ale mecanismului economico-financiar. Problema este : de unde ia fiecare familie de salariați suma de 7 300 lei pe lună spre a o cheltui în plus față de veniturile sale ! Mânăstire-ntr-un... circuit !

„PUNR – Partidul încrederii în România"

Nici cel mai bun literat român sau de aiurea n-ar putea pricepe sensul „adânc" al titlului de mai sus, enunțat de purtătorul de cuvânt P.U.N.R., Cornel Brahaș. Se pare că așa a fost botezat noul program, deocamdată de circuit închis, al partidului născut din Vatră. Cu toate că, în urmă cu doar trei săptămâni, dl Ioan Gavra a susținut ideea potrivit căreia P.U.N.R. va retrage votul parlamentar P.D.S.R.-ului în cazul în care partidul de guvernământ nu-i va acorda unele portofolii ministeriale, dl Brahaș, cu o seninătate cel puțin suspectă, a spus răspicat că nu este adevărată nici o iotă, că este vorba nu de o minciună, ci de o... redimensionare. I-ați dat peste nume, dle Brahaș !

Dl Iliescu este francofon

Ca să fie o adevărată concordie și de durată, președintele PAC a propus dlui Iliescu pentru 1 Decembrie 1993 să fie invitat și Regele Mihai I al României, continuatorul întregitorului de neam Regele Ferdinand. Drept răspuns, dl președinte a plecat puțin în Africa francofonă.

Tot ce are un acoperiș și o podea a fost considerată cameră

Este părerea dlui Adrian Severin, referitor la acuzațiile aduse de Corpul de Control al guvernului la adresa fostului premier Petre Roman, care ar deține ilegal două case primite de la stat. „Țara arde și baba se piaptănă", a spus și domnul G. Stancov. Pe lângă faptul că toate acuzațiile sunt false și neîntemeiate dl A. Severin este de părere că, dacă tot se găsesc în România la standarde occidentale, atunci acestea ar trebui să fie locuite în primul rând de români, nu închiriate străinilor pe valută forte.

MARIA VOICAN ■

La NATO, dl Ion Raţiu a pledat pentru România

Întors de la Copenhaga, unde a participat la Sesiunea Adunării Parlamentare a Atlanticului de Nord, dl Ion Rațiu a încercat, în conferința de presă care a avut loc săptămâna trecută, să insufle speranțe privind intrarea României în N.A.T.O. Dl Rațiu a ținut să sublinieze că la această reuniune a pledat cu multe argumente pentru ca intrarea fostelor țări comuniste în cadrul alianței nord-atlantice să nu fie făcută selectiv, pe etape, discriminatoriu. Șansele României privind securitatea nu sunt la Răsărit, ci în Vest. „Acum este momentul să ne distanțăm de umbrela rusească, mai ales că ea ne-a adus, timp de secole, numai rele !".

O decizie privind România se va lua în ianuarie 1994, la reuniunea Consiliului de miniștri al NATO. (M. G.).

Alianţe, fuziuni, echipe...

• PUNR-ul negociază în draci

Viața politică românească are și ea nevoie de schimbare. Până și politicienii de profesie (eșalonul I) au înțeles acest lucru. Deci, s-au apucat care mai de care de fuziuni sau alianțe. Sau măcar de... schimb de echipe.

Astfel, a luat ființă **Alianța social-democrată**, constituită din Partidul Democrat și Partidul Social Democrat Tradițional. Președinte: dl **Victor Babiuc**. În apelul adresat tuturor forțelor progresiste se arată : „Istoria ne va sancționa, dacă în acest moment critic nu vom dovedi înțelepciunea și voința de a realiza acest deziderat al unirii !" Este vorba de unirea tuturor social-democraților adevărați.

Și PUNR duce tratative, negocieri, are chiar contacte. Dl Cornel Brahaș afirmă că, la nivel de echipe (sic!), colaborarea cu PDAR-ul este aproape în stadiul final, acela al unei fuziuni. Dl Surdu ce părere o fi având ? Tot domnia sa mai spune : „N-o să vă vină să credeți, dar tot eu am avut contactul și cu PSM-ul!" În ceea ce privește PDSR-ul, se pare că „ne-am înțeles" dacă nu „ne dă la Guvern, ne dă în teritoriu". Ce ?

MARIA VOICAN ■

Politică... pe pâine

■ ■ „Românii au vocația de a fi democrați, nu avem nevoie de prime" spune dl Horia Pop (PUNR) referitor la „reacordarea" clauzei naționii celei mai favorizate României. Oricum, vine târziu, dar „trebuia să vină", pentru că mai rămăseseră Albania și Coreea de Nord fără ea ! „Mai degrabă, noi acordăm clauza americanilor", conchide cu pieptul bombat domnia sa. ■ ■ „Neoliberalismul clasic este unul și același lucru cu pragmatismul național", afirmă dl Cornel Brahaș (PUNR), exprimându-se în problema chiriașilor, potrivit doctrinei PUNR. „Noi dăm dreptate chiriașilor", proprietarii oricum sunt doar niște „stafii", chiriașii sunt „vii", a adăugat domnia sa. PUNR nu iubește „stafiile". ■ ■ „Singurul «loc» în care toate partidele românești se află în consens este problema patrioților români aflați în detenție la Tiraspol, în fața unei sentințe la fel de absurde ca și întregul proces. Este o farsă oribilă, care se poate transforma într-un sinistru", afirmă dl Nicolae Manolescu (PAC). ■ ■ Campania virulentă împotriva administrației locale, începută de PDSR, face obiectul de discuție al opoziției parlamentare și nu numai. Dl Manolescu afirmă că „PDSR are cam de toate, doar primarii îi lipsesc", iar dl Crin Halaicu (PNL) ar vrea să știe când se va vota legea bugetelor locale, pentru că, fără bani, primarii nu pot face nici o mișcare, indiferent din ce parte a eșichierului politic ar fi. Dl Quintus adaugă că acest joc al Puterii este foarte periculos și nu servește în nici un caz intereselor țării.

MARIA VOICAN ■

((SOS)) cu ketchup

■ ■ **Sub presiunea opiniei publice,** PDSR nu a putut ascunde cazul Petre Sălcudeanu și, prin Comisia de cultură a Senatului ,a deschis o anchetă. Cu toată protecția unui senator PDSR, s-a stabilit că, înaintea incidentului, ministrul culturii consumase băuturi alcoolice. Cum ancheta probabil se va tergiversa, iar măsurile vor fi de ochii lumii, Ministerul Culturii și-a propus o „transparență" totală, permițând accesul în clădire al celor interesați, numai printr-un prealabil apel telefonic. Asta, în intenția exprimată de purtătorul de cuvânt, „pentru a putea desfășura un dialog civilizat, într-un cadru firesc și fertil". Cât de „fertil" va fi dialogul, rămâne de văzut. În orice caz, cu o asemenea „transparență", în Ministerul Culturii se va practica nudismul.

■ ■ **În urma succesului firmei Caritas,** Gh. Funar, ca primar al Clujului și Ion Stoica, patronul amintitei societăți, după cum declară, „își asumă destinul operei eminesciene, obligându-se să sprijine moral și material editarea celor 44 de caiete-manuscris eminesciene". Nu ne-ar mira ca poetul național să fi fost înscris pe una din listele Caritas-ului. „Unde ești tu, Țepeș, Doamne ?"

■ ■ **Considerând că nu se mai ocupă de** „probleme mărunte", cum ar fi „micile jocuri politice" și „atacurile la adresa partidului", liderii PDSR au abordat un subiect cu adevărat îngrijorător, care nu este suficient mediatizat — creșterea criminalității. Astfel, Adrian Năstase a venit cu o sută de propuneri pentru modificarea Codului Penal, apreciind că „ar fi utilă crearea unui organism național care să studieze evoluția criminalității și să propună soluții viabile pentru prevenirea ei". Intenția ni se pare lăudabilă, dar cu corupția cum rămâne ?

■ ■ **Supărat pe presă,** ca e îl vede obez, nespălat și guraliv, agitatul senator Gh. Dumitrașcu a acuzat-o de „minciună și rea interpretare". În opinia sa, numai o Lege a presei ar rezolva problema, dar cu sancțiuni absolut originale. Astfel, „calomnia să fie pedepsită prin detenția în aceeași celulă a calomniatului cu calomniatorul". Dacă nu i se va ridica imunitatea parlamentară, orice ziarist va dori să-l calomnieze pe originalul senator, pentru a-și petrece week-end-ul într-un chef, fie și într-o celulă. Am propune ca Administrația penitenciarelor să ofere și prime de participare.

■ ■ **În urma vizitei consilierului prezidențial Mișu Negrițoiu** la Budapesta, guvernele României și Ungariei și-au exprimat inițiativa creării unei bănci mixte româno-ungare. Ea ar primi și o infuzie de capital din partea BERD, în acest scop adresându-se un apel fostului președinte al acestei instituții, Jacques Attali. În acest fel, Marko Bela și Gh. Funar vor avea fonduri electorale comune, poate și aceeași platformă.

■ ■ **Nereușind o fuziune cu PUNR,** chipurile din motive ideologice, pentru a nu se îndepărta de doctrina agrariană, liderul PDAR, Victor Surdu, a renunțat la problemele abordate de obicei — arături, însămânțări, motorină, erbicide etc. — cerând direct intrarea României în NATO. Să sperăm că Alianța nord-atlantică va deveni sensibilă și la cei care sapă.

IULIAN COSTANDACHE ■

((SOS)) cu ketchup

Dl Horia Rusu afirmă:

„Virgil Măgureanu are tendința de a politiza totul"

• Nu poate renunța la colectivism și naționalism

În cadrul dezbaterilor parlamentare privind numirea în funcția de director al SRI a domnului Măgureanu, discursul domnului deputat Horia Rusu (PL '93) a fost printre cele mai vehemente la adresa „candidatului"! De ce?

— În primul rând, această instituție, fiind o instituție neutră sau care ar trebui să fie neutră, eu cred că se putea găsi o persoană care să satisfacă niște criterii, o persoană neutră, deoarece consider că sunt suficienți de mulți oameni neutri în această țară, care nu ar fi venit cu acel „lest" al dlui Măgureanu, care a făcut parte și din structurile securității, a fost și profesor la Ștefan Gheorghiu și care are o anumită concepție politică. De altfel, a și făcut politică, fiind ales senator FSN la 20 mai 1990 și nu știu în ce măsură cineva „ciupit" de microbul politicii poate scăpa așa de ușor de el!

— Ați putea da un nume, sau să faceți un „portret robot" al unui director al SRI în viziunea dvs?

— N-aș putea avansa un nume. Dar cred că ar fi putut fi un jurist tânăr, categoric tânăr și care în primul rând ar fi trebuit să vegheze asupra respectării legilor — care țin de domeniu, care nu sunt cum am fi dorit noi (legea siguranței naționale și legea de organizare a SRI) — și dublat de o echipă de profesioniști în eșalonul imediat următor. Vedeți, la noi există încă această teorie, că șeful trebuie să fie un bun specialist: nu cred, eu cred că **principiul lui Peter** funcționează foarte bine și la noi și cred că n-ar fi fost atât de greu să se găsească o astfel de persoană.

— Credeți că această, să-i zicem, intrare în legalitate a directorului SRI ar putea duce la o încălcare a legilor, a Constituției chiar, de data aceasta fără nici un fel de teamă?

— Este greu de spus, fiindcă în primul rând nu cunoaștem care sunt structurile actuale. Știm, însă, că au fost reactivate multe cadre ale fostei securități! Eu cred că un climat de neîncredere — și de fapt realegerea dlui Măgureanu perpetuează acest climat de neîncredere asupra acestei instituții — face rău tuturor, categoric face rău SRI, inclusiv unor profesioniști și nu mă îndoiesc că există profesioniști, în această instituție, care n-au făcut parte din structurile represive ale securității! De altfel, activitatea unor spioni români în străinătate este cunoscută și poate chiar apreciată de spionii adverși și cred că și aceștia sunt nemulțumiți de alegerea dlui Măgureanu, **fiindcă dl Măgureanu are tendința de a politiza totul!** Dacă-i urmăriți discursurile și-n Parlament, veți observa că are această tendință! Eu am făcut parte din comisia de anchetă a ultimei mineriade și, la această audiere — deși au existat momente când își dădea seama că a alunecat pe panta politicului — revenea cu aceleași concepții colectiviste, poate chiar naționaliste!

— La obiecțiile opoziției, s-a răspuns că președintele Iliescu nu s-a consultat cu șefii partidelor politice în legătură cu nominalizarea pentru postul de director al SRI, deoarece Constituția prevede astfel de consultări numai în cazul desemnării primului ministru!

— Din moment ce această instituție ar trebui să fie o instituție neutră, eu cred că ar fi fost necesară consultarea partidelor. Vedeți, puterea actuală încearcă permanent să acuze opoziția că nu este dispusă la anumite compromisuri, la anumite „consensuri" (deși urăsc acest cuvânt!), dar din partea lor într-adevăr nu există absolut nici un gest spre o deschidere! Ei doresc ca doar noi să renunțăm la anumite principii, să facem concesii!

MARIAN GHIȚEANU

Dl. Măgureanu are și alte preocupări (dar nu ne-a spus care)

Într-un interviu acordat revistei noastre (nr. 38), întrebându-l cum privește eventuala sa schimbare din funcție, dl Virgil Măgureanu a răspuns: „Este un fapt normal și, în ceea ce mă privește, aș zice necesar!". Având în vedere că dl Măgureanu a fost propus de președintele Iliescu și aprobat de Parlament, l-am întrebat ce sens a avut răspunsul de mai sus care, poate, ne-ar fi făcut să credem că dânsul are de gând să renunțe la acest post. (M.G.).

„A existat, totuși, o dilemă: dilema unui om care a început un lucru și nu era dus la capăt, pe de o parte, iar pe de altă parte a aceluia care, în mod necesar, trebuia să-și aducă aminte că are și alte preocupări! Nu știu cât de credibil sunt în ceea ce vă spun, dar mi-aș dori mult să fiu crezut!".

King Cioabă Observator

Ca și-n alte momente mai importante ale ședințelor Parlamentului, nici la votarea numirii dlui Măgureanu regele Cioabă n-a vrut să lipsească:

„Mă interesează foarte mult, vreau să văd și eu care este problemele. Noi suntem pentru ca să fie bine în țară! Eu zic că nu era bine să fie schimbat dl Măgureanu pentru că cunoaște toate problemele și să fi venit altcineva care să stea poate 2—3 ani ca să cunoască toate problemele...".

Ce-am ales și ce-am cules

Rabdă, popor!

● Ședințele de săptămâna trecută ale Parlamentului au avut în prim plan alegerea dlui Măgureanu în aceeași funcție pe care a deținut-o fără mandat parlamentar (marți) și dezbaterile la „Hotărârea privind unele măsuri pentru combaterea corupției" (joi) ● Alegerea dlui Măgureanu în funcția de director al SRI a fost puternic contestată de liderii opoziției parlamentare. Dl Măgureanu stătea cuminte în banca sa și nota sârguincios într-un carnețel de SRI, lângă veșnica sa mapă gri ● Dl George Stancov s-a referit la imaginea directorului SRI ca la o imagine „care intimidează societatea", făcând legătura cu dezamorsarea grevei mecanicilor de locomotivă de la Brașov ● Dl Diaconescu: „Așteptăm gesturi clare, nu atitudini declarative" ● Dl Szabo Karoly: „Este director în acest moment, nu este «fost» director. Chiar dacă nu-l votăm, tot este!" ● Dl Horia Rusu: „Nu am reușit să ne edificăm dacă este incompetent" ● Dl Ion Coja, în apărarea dlui Măgureanu, a spus că în activitatea SRI nu trebuie să intereseze respectarea legii cât eficiența acestui serviciu (?!!!) ● Până la urmă, dl. Măgureanu a obținut majoritatea voturilor și, de bucurie, a făcut cinste cu o conferință de presă ● La dezbaterea de joi, așa cum nu s-a mai întâmplat de mult, opoziția a reușit să câștige amendamentul propus de PNȚCD, care stipulează posibilitatea Parlamentului de a cere președintelui să demită demnitarii corupți, în ciuda micuțului dar violului Marțian, care s-a luptat fără folos ca acest amendament să nu fie aprobat ● în rest, ba este, ba nu este cvorumul, intră-n alertă chestorii, urlă sirenele, cheamă chiulangiii, strigă catalogul ● Rabdă popor, că singur ți-ai ales bulibașele!

MARIAN GHIȚEANU

Valsul domnului Iliescu

A fost o vreme în care mascarada politică pe care o trăim părea că se va sfârși în cele din urmă. În fond, nu erau decât două lucruri importante de făcut: o reală separație a puterilor (care să asigure independența celui care face legea, a celui care o aplică și a celui care sancționează încălcarea ei) și privatizarea capacităților de producție ale țării (care să asigure realismul și eficiența activității economice). Dar puterea instaurată după 1989 nu a fost și nu este dornică de așa ceva, pentru că nu are exercițiul democrației, ea nefiind decât eșalonul doi al vechiului regim. Tendința sa puternică spre restaurație este explicabilă: îi este incomod să apeleze la finețea bisturiului, când e obișnuită cu grosolănia datului cu barda (să ieși la dialog, de pildă, e incomod, e mai simplu „să ieși la bătaie", folosind batalioanele de asalt ale minerilor). Pe de altă parte, opoziția, capabilă să inducă în societatea românească cele două schimbări esențiale, n-a cucerit puterea, pentru că practica ei politică s-a întrerupt în urmă cu aproape 50 de ani, iar noile generații abia acum învață alfabetul politic. Starea actuală de lucruri își are, deci, explicația ei simplă: în timp ce floarea clasei politice românești putrezea în pușcăriile comuniste, Ion Iliescu își făcea ucenicia în exercitarea puterii — și chiar dacă aceasta era antinațională, era în aceeași măsură eficientă. Astăzi, aproape că nu are adversar, pentru că stăpânește fără probleme principalele atu-uri ale puterii: serviciile secrete, care îi asigură puterea de decizie (și nu sunt decât vreo șase, înfipte bine în punctele cheie ale structurilor de putere) și propaganda, care îi asigură câmpul de manevră în cadrul spațiului de joc democratic; restul sunt detalii, mai mult sau mai puțin semnificative.

Iată de ce Iliescu a devenit și a fost acceptat drept partener de dialog al Occidentului, care este, desigur, eminamente democrat, dar mai este și eminamente realist: Europa trebuie calmată și mai cu seamă Balcanii. Din rațiuni geostrategice, porțile Europei s-au deschis, iar NATO face semne mai mult decât amicale. În aceste condiții, nici nu mai contează că la marele vals de la Viena, cu lipsa caracteristică de eleganță, Iliescu a dansat un soi de bătută originală, dând curs pornirilor sale vindicative, bine cunoscute și marcate de ranchiună, pârând opoziția că nu vrea să vâslească în barca sa.

Uitând că este președintele tuturor românilor și pentru că distincția și generozitatea n-au fost niciodată punctul său forte, domnul Iliescu s-a instalat fericit în fotoliul de la Viena, savurându-și confirmarea de circumstanță, prin confirmarea parlamentară a lui Virgil Măgureanu.

Este una din neșansele actuale ale opoziției.

EUGEN CHIROVICI

Singurătatea alergătorului de cursă lungă

Înființat încă din vremea CPUN, ca o instituție vitală în apărarea intereselor naționale, **Serviciul Român de Informații** a stârnit, de la început, suspiciuni. El trebuia să reprezinte o structură nouă într-un organism democratic, dar pornea apriori cu o imagine deformată. Toata lumea recunoștea necesitatea acestei instituții, dar exista spaima ca atât maniera de lucru cât și oamenii să continue vechile „tradiții" ale securității comuniste. În confuzia generală, numirea lui Virgil Măgureanu la propunerea lui Ion Iliescu a lăsat impresia că președintele (pe atunci al CPUN) și-a instalat omul de încredere într-una din cele mai importante pârghii ale conducerii statului. Totodată, directorul SRI pornea tarat prin proveniența sa din înalte funcțiuni ideologice și bănuit de simpatii prosecuriste. În mod obiectiv, pe o asemenea funcție trebuia așezat un specialist familiarizat cu problemele respective, aservit Puterii, oricare ar fi fost ea. De ce Puterii? Pentru că numai Puterea putea controla mecanismele statului și propune eventuale schimbări. De asemenea, Puterea urma să-și selecționeze cadre fidele intereselor sale și să alcătuiască scenarii de consolidare în care informațiile SRI deveneau de o importanță deosebită. E greu de conceput că directorul SRI nu știa de declanșarea mineriadelor, dacă nu cumva a avut chiar ordin să le pregătească. Faptul că ele au fost scăpate de sub control nu-l face culpabil. Acțiuni ale opoziției sau ale greviștilor au fost sesizate la timp și s-au luat contramăsuri corespunzătoare. Firește, SRI a avut rolul să studieze, să informeze la timp și să prognozeze. Instituția nu putea intra în joc, deconspirându-se. În acest fel, utilitatea unui director al SRI „competent" devenea mult mai valoroasă decât a unui prim ministru de paie care poate fi schimbat, oricând, în văzul lumii. Din acest punct de vedere, dl Virgil Măgureanu a devenit de neînlocuit. Pe vremuri, ar fi fost decorat.

Între timp, însă, lucrurile s-au mai schimbat. Controlul forurilor internaționale, în special raporturile CCE, pretenția îndeplinirii normelor de drept, dorința includerii în anumite organisme, a obținerii clauzei, cât și câștigării oxigenului financiar de la FMI, nu a diminuat rolul SRI, ci l-a sensibilizat spre metode mai subtile, diafane și parșive. Trebuia să se vadă aici o stabilitate de neclintit și s-a văzut. SRI veghează. Opoziția poate să latre, dar nu mai mult decât trebuie, SRI e la post! E prea multă liniște, dar mocnește ceva. SRI creează imediat o diversiune, pentru a abate atenția. SRI poate fi considerat, de fapt, ca o coloană vertebrală a statului. Iar șeful său?...

Faptul că directorul SRI, prezentându-se abil și echilibrat, și-a câștigat (cât și-a câștigat...) simpatia mass-media este un talent personal. În ciuda criticilor, Virgil Măgureanu pare imaculat. Așa pare... Rolul său poate fi adesea ingrat, dar îl joacă magistral. Chiar și spleen-ul controlat, modestia ajunsă proverbială, confesiunile „scăpate" îl ridică în top. Virgil Măgureanu nu a avut contracandidat. Nepregătită, opoziția nu putea lansa un om de o asemenea talie.

La ora actuală, Virgil Măgureanu este o eminență cenușie, care dacă ar vrea... Dar să nu fabulăm. În continuare, îi revine o sarcină grea, pe care trebuie s-o ducă singur la capăt. Este drama singurătății alergătorului de cursă lungă.

IULIAN CONSTANDACHE

STARE CRITICĂ

CARITAS

De la fața locului, despre:

Ziua în care nu s-au efectuat plățile pentru aproximativ zece mii de oameni

• Dacă „zeul" Stoica nu ar fi apărut în fața lor (și, seara, la televizor), în Cluj ar fi fost rău de tot!

Miercuri, 6 octombrie, la ora 7,30, clujenii au intrat în panică. Ușile ghișeelor nu s-au mai deschis. Răbdarea lor s-a terminat. Au început să dea cu pumnii și picioarele în uși. Motivul? Plățile nu se mai efectuau. Coada formată pe trei rânduri din oameni veniți din întreaga țară s-a transformat într-o grămadă agitată, ce vedea negru în fața ochilor. Oamenii simțeau că banii lor se duc pe „apa sâmbetei" sau, ca să fim mai „la obiect", pe Someș. În majoritatea lor clujeni, codașii își vedeau năruite visele de-o viață.

Pe la colțurile Sălii Sporturilor se vorbea de un linșaj! Dintr-o dată, toți cei care-l ridicaseră-n slăvi, formau acum un bloc comun anti-Stoica. Următoarele două ore au fost de-a dreptul apocaliptice. La 10,30 a apărut **„ZEUL"**, însoțit de garda sa personală. S-a anunțat că nu este vorba nici de rea intenție, nici de prăbușirea „mafiei" cu nume de caritate.

Ca niște mieluței hăituiți de dulăi, oamenii s-au așezat acolo unde le este locul. La numai 5 minute, au început (a câta oară?) să se prosterneze cu pioșenie în fața lui Stoica. După alte două ore, s-a explicat că pentru ziua respectivă nu mai este nici o șansă să se regleze plățile.

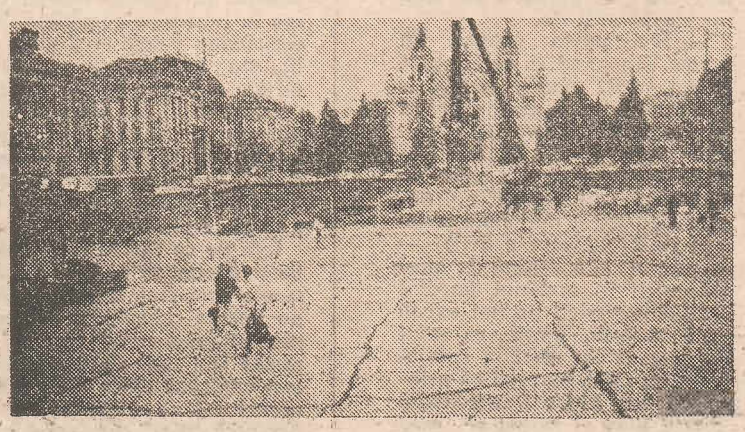

Clujenii, plictisiți de viața de zi cu zi, trec nepăsători pe lângă edificiul lui Funar

Distribuirea către populație a banilor din sistemul „Caritas" s-a amânat 24 de ore. Pentru fiecare tronson de câștigători din **Mesagerul Transilvan**, Stoica s-a folosit timp de 24 ore de câteva sute de milioane de lei, fără acoperire. Profitul pentru Stoica este imens. Toți milionarii s-au dus cuminți la hoteluri.

Hotelierii, în schimb, sesizând momentul favorabil unei lovituri financiare, au crescut prețurile pe cameră. Astfel, diferind de la categorie la categorie, costul unei camere de două paturi a crescut cu 1 090, până la 5 000 lei. La hotelurile cele mai des frecventate de viitorii milionari, **Napoca, Astoria** și **Continental**, prețurile au crescut cu 2 000 lei, de la 9 500 lei la 11 500 lei. Lovitura nu a fost resimțită de cei ce „joacă la Caritas", ci de cei ce vin întâmplător în Cluj și sunt nevoiți să se cazeze la un hotel.

Joi dimineață, la ora 8,30, Clujul a fost invadat de manifeste anti-Caritas. Ca pe vremea lui Ceaușescu, nimeni nu a îndrăznit să-și revendice „atentatul". Oricât de controversat ar fi, Stoica rămâne un „zeu local", intangibil.

Lumea vorbește că U.M. 01943 îi construiește lui Stoica o cruce ! Ea măsoară 25 m și este amplasată la 10 m de hotelul TRANSILVANIA, fost BELVEDERE

De o lună și jumătate, unitatea U.M. 01943 pare a fi — ca să zicem așa — în subordinea... lui Stoica! Din informațiile pe care le deținem, soldații acestei unități, ce aparține Aviației Militare Române, construiesc cu râvnă o cruce metalică înaltă de 25 m și lată de 10 m. La finalizarea lucrării, ea va trebui să fie văzută de întreg orașul!

Treizeci și cinci de soldați, însoțiți de un sergent angajat și doi plutonieri majori, vin zilnic pe amplasamentul din apropierea hotelului. Fiind curioși de când soldații în termen ai unei unități de aviație militară execută „munci", ne-am adresat unui soldat ce își bea cafeaua de dimineață în barul hotelului **Transilvania** (cat. 4 stele). El a spus: „Noi muncim aici ca proștii, da' mă rog, asta-i armata". „Din câte știu io, Stoica ș-o băgat nasu' ș-aicea. Noi muncim pent' că don' Stoica o zis că le face o cabană la piloți". Unde? Am întrebat noi. „Apăi, nu știu, da ce m-o interesa pe mine! Io-mi fac cătănia și când oi termina, m-oi fașe milionar".

Se pare că, pentru această cruce „a lu' Stoica" (așa au botezat-o oamenii), nu se folosește numai forța armată, ci și nepăsarea. Trei arbori au fost distruși, iar **Rășele** de 16 tone calcă florile de pe gazon.

Megalomania lui Funar se poate compara cu a lui Ceaușescu. Aceleași obiective de prost gust sunt construite și în Cluj, ca și în București

Cu toate că bugetul României este secătuit, Clujul investește 700 milioane lei într-un monument inutil. El se ridică megalomanic, între două instituții de maxim interes: **Teatrul Național** și **Catedrala** din Cluj. Caritasul a donat 70 milioane lei în numai două zile. Deși neterminat, monumentul lui Avram Iancu nu stârnește interesul nici unui trecător. El este o grămadă de moloz în mijlocul Clujului, în care „râmă" zilnic 11 muncitori.

Un taximetrist ne-a spus : „Dom'le, dom' Stoica e bun, dom'le, a dat și el, da' noi am dat grosu'. El o deschis cu-șăritul cu zăce țepe. Noi am continuat, fiecare cât ne-o ținut punga. Io, de exemplu, oi depus, ămu' 15 zile, douăzeci de țepe" („o țeapă" = 1 000 lei).

Cu toate că și-a luat Dacie din banii lui Stoica, omul ține cu Eltîn. „Dacă Boris pică acuma, pică și Caritasul"

Joi, la ora 10,30, taximetristul de pe Dacia 6-CJ-6235 a pus punctul pe i. Curioși „cum adică?", el ne-a spus : „Io am șaișpatru de milioane, da' prefer să stau la volan, decât acasă cu nevasta; de când cu Caritasu' s-a-ngrășat și e pisăloagă Dac-l băteau pe Eltîn, cădea și Stoica".

Sindromul Caritas intră-n Europa. Prima țară este Bulgaria, a doua Ungaria

Bulgarii și ungurii, veniți puhoi la Cluj, se retrag apoi cuminți la terasa **Napoca 15**, pentru a savura incitantele chitanțe abia primite. Ei nu-și permit să consume mai mult de un pahar de Coca-Cola. Deși își expun lanțurile de aur și ghiulurile de prost gust, se scormonesc prin buzunare și scot zgârciți mărunțișul pe masă. Chelnerițele nu mai folosesc portofele, ci „banane". Ele sunt umplute de bancnote de o sută, primite de la clienți. La o consumație modestă, clientul este furat cu cel puțin o mie de lei și asta datorită Caritasului. Nici măcar nu bei Cola, ci o apă chioară colorată.

Igor aruncă în pahar doza de cocaină scoasă dintr-un pliculeț alb-verzui, după care o bea oarecum pe furiș. În Cluj nu e vorba de trafic de droguri, ci de influența milioanelor Caritasului. Atât asupra consumului unei anumite părți a populației, cât și asupra mentalității acestora față de noi, ceilalți. Clujenii au devenit ÎN TOTALITATE oameni cu bani. Mulți dovedesc prost gust, sunt mitocani și îmfumurați.

Boarfele clujene profită de pe urma oboselii și milioanelor depunătorilor la Caritas

Din cauza Caritasului, Clujul s-a umplut de prostituate. Ele se postează în holurile hotelurilor, la ora 21,00.

Stau în fața unui pahar de sifon sau de apă chioară, îmbrăcate în maiou și blugi. Unele sunt deschise la șliț. Majoritatea nu poartă chiloți: profită și ele, după cum v-am spus, de pe urma Caritasului. Fiind modeste, atât intelectual cât și vestimentar, pipițele cer sume modice pentru un raport sexual pervers. Suma pretinsă este între 10 și 25 de mii. Pentru a putea intra în hotel, ele plătesc recepționerului 10 „țepe" (10 mii lei).

Puține depășesc vârsta de 18 ani. Părinții lor fac trafic de mașini din Ungaria spre România.

O „damă" are cel puțin 10 clienți pe noapte! Nespălate, făcându-și veacul în camerele hotelurilor populate de codașii Caritasului, sunt un potențial focar de infecție SIDA. Ele împart fără discernământ virusul mortal întregii țări — bamenii care vin să-și depună bani nu stau pe gânduri și se reped la o distracție de o noapte cu una din ele. De râs, râd mai târziu — albastrul... ...

Ei nu știu că damele au între 10 și 15 „iubiți" pe noapte. Un studiu de specialitate american, realizat de doctorul Thomas Woohl de la Universitatea Loyola, spune : „Un bărbat care întreține relații sexuale extraconjugale cu 3 femei pe lună, presupunând că și acestea au întreținut în acea lună tot atâtea raporturi sexuale cu alți 3 bărbați, se ajunge la concluzia următoare: un singur bărbat poate contracta SIDA de la 69 milioane femei într-un an"!! Clujul se pare că este o pepinieră fertilă în acest sens ; datorită Caritasului ?

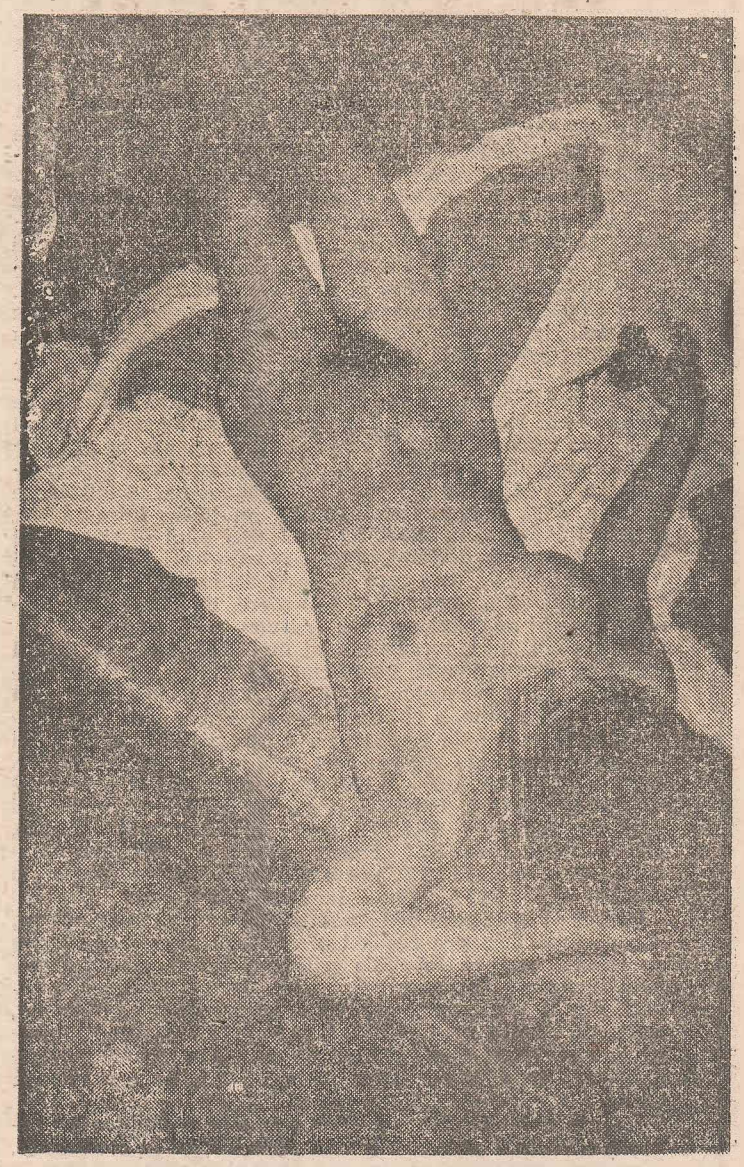

Prostituata Angela, într-un „intermezzo" erotico-bahic, pe unul din sutele de paturi prin care a trecut

În chiar centrul Clujului, fete de 10—15 ani, perfect normale fizic, cer bani. Mâncând Toblerone, **„ea" îți pretinde 1 000 lei**

Monumentul ridicat de Funar tronează inutil între două opere de artă : Teatrul Naţional şi Catedrala Catolică din Cluj

Gheorghe Gavrilă a încasat 360 de milioane, bani gheaţă !!!

● *A cerut maşină blindată şi pază militarizată !*

Săptămânal, la Cluj, mii de oameni devin milionari. Şi aceasta în cel mai autentic mod cu putinţă. Dacă zilnic există cel puţin o sută de persoane care ar trebui să ridice un milion lei, nu acelaşi lucru se întâmplă cu cellalţi, adică cu multimilionarii. Ei sunt o categorie aparte şi, de aceea, sunt trataţi ca atare. De curând, **Gheorghe Gavrilă**, din comuna Baia Sprie, jud. Maramureş, a ridicat de la Caritas 360 milioane lei, adică **TREI SUTE ŞAIZECI MILIOANE LEI, BANI GHEAŢĂ!** De frica unui eventual atac banditesc, el şi-a luat inima în dinţi şi banii în buzunar, cerând o audienţă la comandantul Armatei a 4-a de Transilvania, generalul Cheler. A doua zi, fiind primit, minerul maramureşean a cerut, pentru banii săi, pază militarizată. Şi o maşină blindată !

Din păcate, doar una din aceste doleanţe a putut fi îndeplinită de reprezentantul armatei : paza militarizată. Costul acestui serviciu a fost de 10 milioane lei. Transportul s-a efectuat de la sediul Caritas la Banca Română de Dezvoltare, cu un ARO ce aparţine Forţelor Armate Române, el fiind escortat de patru militari în termen, înarmaţi, fiecare, cu un pistol mitralieră tip AKM şi muniţie de război. Maşina blindată a absentat din scenariu din cauza faptului că ea... lipsea cu desăvârşire din dotarea armatei !

Săptămâna trecută, 10 persoane au ridicat de la Caritas, fiecare, peste 60 de milioane de lei. Bani ridicaţi efectiv ! Alţii îşi lasă banii în continuare. La Cluj, însă, acest sindrom, până acum necunoscut, al scoaterii banilor a devenit frecvent. El a luat amploare după ziua de miercuri 6 octombrie, când plăţile nu s-au mai efectuat. Populaţia a intrat în panică. Atunci, toţi au dat ghes să-şi ridice banii.

Primii zece în ordinea câştigurilor obţinute au fost :

1. Famea Gheorghe — 100 milioane lei.
2. Jánlă Tudor — 98 milioane lei.
3. Csoregi Otilia — 98 milioane lei
4. Danciu Victor — 96 milioane lei
5. Gadalen Mioara — 94 milioane lei.
6. Gabor Maria — 90 milioane lei
7. Filip Alexandru — 89 milioane lei
8. Haţ Faludi — 85 milioane lei
9. Sapanosh Ion — 80 milioane lei
10. Kislaposi Szabo — 62 milioane lei

Deşi mai scumpe, mărfurile lui Stoica se vând foarte bine

Chiar dacă la Cluj inflaţia tinde să atingă cote paroxistice, primul super-market, al cărui patron e Ioan Stoica, are succes. Mărfurile de aici, într-o diversitate care îţi ia ochii, se vând atât pentru că sunt ale lui Stoica, cât şi pentru că sunt calitativ superioare. Magazinul se află în cartierul Zorilor, în apropierea căminelor studenţeşti.

Pentru că toţi clujenii sunt milionari, preţurile piperate nu sperie pe nimeni. Am cerut, totuşi, părerea câtorva clienţi :

Petre Coman, 37 ani, şofer: „Am stat la coadă să iau «clisă» (slănină afumată). Io numai la magazinu' lu' Stoica vin să iau ce-mi trebuie, de când s-a deschis, acum două săptămâni. E mai scump, da' merge, că Stoica e băiat cinstit. Io am câştigat de la Caritas 64 milioane".

Monica Torocti, 38 ani, şomeră : „Am câştigat la Caritas 16 milioane şi în fiecare dimineaţă vin la magazinu' lu' domnu' Stoica, că aicia găsesc de toate. Să trăiască dom' Stoica !"

În tot Ardealul se dau acatiste pentru sănătatea lui Stoica

Pentru că Ioan Stoica a fost încolţit din toate părţile de presă şi opoziţie, în toate bisericile din Ardeal se dau acatiste pentru sănătatea creatorului a ceea ce se numeşte Caritas. Mâine, dacă ar fi alegeri, toţi ardelenii l-ar vota pe Stoica preşedinte al României. Din numeroasele discuţii avute cu trecătorii din Cluj, am înţeles că e greu să-l detroneze cineva pe noul **„IDOL AL ARDEALULUI".**

Petru Creţan, 58 ani, pensionat pe caz de boală : „Dacă s-atinge careva de Stoica al nostru, începem revoluţia, noi, tot Ardealul !"

Preţuri astronomice la Cluj

● *Un apartament: 70 de milioane!!!*

Societatea clujeană se împarte azi în două : cei ce evită jocul şi cei ce îl practică. Inflaţia locală şi scăderea puterii de cumpărare a monedei încep să determine tot mai mulţi oameni să înlăture precauţiile, pentru a putea rezista creşterii preţurilor. Vârtejul nu i-a tras după sine doar pe săraci, ci şi o imensă masă de afacerişti, sau pur şi simplu infractori, care se exersează pe lângă centrele Caritas, tâlhărind şi escrocând în lege. În doar două săptămâni, între 25 septembrie şi 10 octombrie, au fost înregistrate, pe raza municipiului, peste 150 de infracţiuni, deci 11 pe zi ! Abundă escrocheriile şi jaful. Preţurile în Cluj cresc : o canadiană pentru un copil este între 14 000 şi 21 000 lei, un televizor între 881 000 şi 1 400 000 lei, un sac pentru sugari 35 000 lei, ghiozdanele fluctuează între 7 400 şi 9 000 lei, bicicletele pentru copii 100 000 lei, un apartament de periferie : 70 000 000 lei(!!!), o garsonieră: 14 000 000!! În luna august, preţurile erau de două ori mai mari decât la Bistriţa!

Sentimentul este că, **în zona Clujului, comerţul operează cu o cantitate de monedă care reprezintă 65 la sută din cantitatea folosită în celelalte localităţi !** Raportul între preţuri şi salarii este dintre cele mai spinoase din ţară. Salariul mediu este situat undeva între 60 000—70 000 lei. Aceasta este şi explicaţia pentru care, la sfârşit de săptămână, clujenii migrează către oraşele din sudul ţării, Târgu-Jiu, Craiova, Găeşti, investindu-şi banii în produse de uz casnic sau în autoturisme.

Multe întreprinderi din Cluj se află acum în şomaj tehnic, sau îşi pun problema disponibilizării unui număr de personal. **Electrosigma,** specializată într-un domeniu unde nu are concurenţă în zonă, va disponibiliza un număr de 50 la sută din personalul specializat. **TEHNOFRIG** se află în şomaj tehnic de mai bine de două luni. Reacţia cumpărătorilor faţă de mărfurile româneşti e stereotipă : oamenii, îmi spunea o vânzătoare, „nu mai vor să cumpere ieftin ; ei sunt hotărâţi să investească în produse de firmă".

Multe firme particulare au dat faliment din cauza abandonului forţei de muncă, insuficient motivată. Caritasul oferă mai mult pentru o muncă derizorie, aproape simbolică. Ioan Stoica intenţionează să deschidă centre şi în alte oraşe : Târgu-Mureş, Gherla, Alba, Făgăraş. Şi tot aici va înfiinţa super-market-uri, măcelării şi altele. În această vreme, tensiunile dintre administraţiile întreprinderilor şi salariaţi au scăzut. Oamenii participă simbolic la producţie şi sunt plătiţi simbolic. Grija lor este în continuare să studieze listele din **Mesagerul Transilvan,** pentru a se înfiinţa la ghişeu să-şi ridice banii.

Cu toate cele întâmplate, Stoica se dă drept un om religios. Cea mai mare bucurie a lui este „să dea bani oamenilor". „Fenomenul Caritas trebuie studiat atent, competent, responsabil şi într-o deplină cunoştinţă de cauză. Un domn sociolog spunea cam aşa : «Mi-e teamă de ce se va întâmpla la Cluj dacă falimentează Caritas-ul». Adică oamenii de la Timişoara vin cu barda în mână şi omoară clujeanul. Eu din 14 aprilie 1992 şi până azi, am făcut ceva. În urma circuitului financiar de întrajutorare, datorită mie, mulţi bătrâni au ajuns milionari".

Pagini realizate de DAN GHEORGHE
MĂDĂLIN PRIBU

Dreptul la replică

De la bun început m-aş lega de titlul articolului foarte strident „VAMEŞII DE LA NĂDLAC ŞI BAT JOC SISTEMATIC DE CEI CE INTRĂ ÎN ŢARĂ" (culeş cu majuscule şi în culoare roşie) publicat în nr. 39 din revista „Flacăra". Bunăoară mă adresez dv. dl. ziarist nedocumentat, Mădălin Pribu, şi v-aş întreba ce argumente concrete aţi avut în vedere, când aţi afirmat în subtitlul articolului «Zeci de zile întregi, spagă „obligatorie", „tratament jignitor"». În titlu vorbiţi de vameşii români de la Nădlac dar, în fapt, vă referiţi la vameşii maghiari, ori probabil intenţia dv. era de-a ne acorda voit acest tratament jignitor colectivului vămii Nădlac, oameni care, în condiţii deosebite, având responsabilităţi majore, au căutat tot timpul să stea treji la frunteriile ţării. Argumentele dv. au un caracter general, nedocumentat, care nu au alt scop decât a stropi cu murdărie asupra unei instituţii româneşti, care, în prezent, se confruntă cu tot felul de încercări de a introduce pe teritoriul ţării droguri, arme, bunuri prohibite, încercări de fraudă vamală, de scoatere din ţară a tot felul de bunuri din patrimoniu. Noul cadru juridic de la 1 iulie a.c. în sistem vamal, privind introducerea unor noi formalităţi specifice ţărilor comunitare şi celor din asociaţia liberului schimb, aplicarea TVA, a accizelor, aplicarea embargoului etc., sunt doar câteva din preocupările noastre majore pe care dv. nu le cunoaşteţi, ori nu vă interesează decât aspectele de bârfă, întâlnite la colţ de stradă şi pentru care nu trebuia să treceţi prin vama Nădlac ca să le scrieţi. Consider că deontologia dv. profesională vă obliga ca înainte să vă documentaţi, pentru cunoaşterea reală a unor lucruri serioase, care stau în preocupările conducerii instituţiei vamale şi fiecărui lucrător din vama Nădlac. Oricum, noi nu suntem supăraţi pentru tratamentul jignitor acordat .Aşadar, vă aşteptăm în viitor să veniţi şi să vă documentaţi fără subiectivism asupra problemelor noastre, fiind foarte deschişi şi în acest sens !

economist Gheorghe ALDA,

directorul Direcţiei Regionale Vamale ARAD

Nota redacţiei : Referitor la punctul de frontieră Nădlac, revista FLACĂRA şi-a propus să consemneze aspectele neplăcute care există la vamă (cozi kilometrice, de ore şi chiar zile întregi, lipsa unor dotări sanitare, tracasări, nervi etc.) şi nu să dea o apreciere globală a activităţii vameşilor.

Este evident că există şi lucruri bune, dar noi am relatat necazurile unui om care trece prin punctul de frontieră Nădlac, în speranţa că vor fi eliminate în cele din urmă.

Bucureștiul crede în N.A.T.O.

După Războiul de Neatârnare, unii gazetari, lăudând performanțele din 1877 ale românilor, puneau pe același plan victoriile de la Plevna și Grivița ale bravilor curcani cu victoria de la Montpelier a poetului Vasile Alecsandri, care obținuse acolo un premiu cu poezia Ginta Latină. Enormitatea acestei nivelări avea să se releve mai târziu. Spre deosebire de situația de atunci, când oamenii, înfierbântați de patriotism, gafau cu desăvârșită bună-credință, fără nici o intenție de ironie, acum, dovedind că peste România a trecut un veac și mai bine de Caragiale, unii confrați au alcătuit un nomenclator al izbânzilor românești din toamna acestui an astfel : intrarea în Consiliul Europei, obținerea clauzei americane, bătaia administrată de naționala de fotbal a României dracilor roșii belgieni – aceasta din urmă fiind proclamată de departe cea mai importantă. Bucurându-ne foarte că românii nu și-au pierdut totuși simțul umorului, că și-au păstrat intactă capacitatea moștenită din bătrâni de a spune bancuri și în drum spre spânzurătoare, vom observa că o listă de realizări românești neatinsă de aripa maliției ar putea fi : primirea în Consiliul Europei, obținerea clauzei americane, intrarea României în N.A.T.O.

În legătură cu primele două, deja înfăptuite, se cuvin unele precizări. Da, sunt importante, sunt succese, sunt victorii, dar obținute greu, cu multe suferințe, cu mari sacrificii și cu nemeritate, de români, umilințe. Și în coada cozilor, adică, dacă-i exceptăm pe albanezi, suntem ultimii veniți dintre foștii frați din lagăr. Și asta din vina clară și mare cât roata carului a puterii postdecembriste, în ființă la noi și azi. S-a întâmplat în România ca la TV 5, la „Questions pour un champion" : când să ajungă omul la 4 puncte, i se dă la cap cu o întrebare grea care-l trimite din nou la zero. Românii au fost de mai multe ori îmbrânciți în fundul gropii de bâtele și securile minerilor și ale altor haidamaci manipulați de putere. Am ajuns, în cele din urmă, după ce-am luat-o de mai multe ori de la zero, la 4 puncte, dar pentru asta puterea nu are deloc a se bate cu pumnul în piept. Unele indicii de schimbare la față a domnului Ion Iliescu, de maturizare politică – în sens occidental – a Domniei sale există, dar hotărâtoare a fost dorința Occidentului de a avea România intra muros.

Să revenim la N.A.T.O. Toate fostele țări socialiste au dat a înțelege ori au spus-o chiar de-a dreptul că vor să intre în N.A.T.O., ca garanție a securității lor pe viitor. Dar dragostea trebuie să fie reciprocă, și e de observat că, în ansamblu, N.A.T.O. n-a venit prea tare în întâmpinarea dorinței est-europenilor. Organizația militară selectă a Atlanticului de Nord, care acordă garanții de securitate tuturor membrilor ei, a arătat limpede că nu vrea să introducă în interiorul alianței contorsionările, convulsiile și situațiile explozive din unele foste țări comuniste ori dintre aceste țări. În același timp, Occidentul a fost preocupat să nu calce pe bătături Rusia, să nu-i dea prilejul să poată susține că se simte în vreun fel amenințată prin includerea în N.A.T.O. a foștilor sateliți ai Moscovei. În acest cadru, România pare să fi avut în ultima vreme și să continue să aibă și în prezent o poziție distinctă.

Românii au vrut să se apropie de N.A.T.O. de mult, la puțină vreme după decembrie 1989. Au avut loc contacte de tot felul, Manfred Woerner a vizitat România, la București a luat ființă un Centru Euro-Atlantic de promovare a relațiilor cu N.A.T.O., guvernul și partidele politice din România au creat un Consiliu consultativ național pentru integrarea euro-atlantică. Pe parcurs însă, nu s-a putut ca rușii să nu-și bage coada. Vizita unei delegații militare române la Moscova a fost considerată o dare înapoi a României, chemată la ordine de Kremlin. Pe urmă însă România a recidivat, dovedindu-se a fi cea mai insistentă solicitatoare de a intra în N.A.T.O. și, se pare, preferata Occidentului în această privință. De ce, e ușor de explicat : România se găsește în extremul estic al grupului fostelor țări socialiste și poate juca rolul de avanpost și de cordon sanitar. Dar N.A.T.O. nu vrea, cel puțin deocamdată, să acționeze în pofida lui Elțân. Acesta, ba a spus că Polonia poate adera fără probleme la N.A.T.O., ba a avertizat Occidentul să nu care cumva să cuprindă în Pact fostele țări socialiste. Se vorbește de o „soluție globală", convenită încă de la Malta, potrivit căreia țările est-europene primesc lumină verde pentru N.A.T.O. în schimbul unui pact de neagresiune între acesta și Rusia. Propunerea de admitere de noi membri în N.A.T.O. va fi prezentată în ianuarie 1994 la reuniunea Consiliului Ministerial al Organizației. Oricum, delegația parlamentară română care a participat la lucrările de la Copenhaga ale sesiunii de toamnă a Adunării Parlamentare a N.A.T.O. a dovedit prin întreaga ei prestație că Bucureștiul crede în N.A.T.O.

ION D. GOIA ■

Andreas Papandreu

Se înregistrează în ultimele luni nu doar o ofensivă politică feminină, ci și una socialistă, ilustrată prin victoria formațiilor de stânga în diferite țări, cea mai recentă întâmplându-se în Grecia, unde alegerile au fost câștigate de Mișcarea Socialistă Panelenă (PASOK) a lui Andreas Papandreu. Mai jos, după Reuter, câteva date biografice despre politicianul elen.

S-a născut la 5 februarie 1919, într-o familie ateniană de frunte, tatăl său fiind cunoscutul om politic George Papandreu, care a deținut ulterior funcția de prim-ministru al Greciei. Urmează Facultatea de drept a Universității din Atena. Închis și torturat în 1939, sub dictatura generalului Mataxas, pentru vederile sale de stânga, Papandreu emigrează în 1940 în S.U.A., devine cetățean american și studiază la universitățile Harvard și Berkeley. Se întoarce în Grecia în 1959, cu nevastă americană și cu 4 copii, redevine cetățean grec și este ales în parlament în 1964. În timpul dictaturii coloneilor (1967—1974) este întemnițat și apoi exilat. Vine pentru prima dată la putere câștigând alegerile din 1981 și devenind astfel primul premier socialist din istoria Greciei. Este reales în 1985 și deține puterea încă patru ani. 1989 e un an nefericit pentru Andreas Papandreu: suferă o operație pe cord (i se implantează un stimulator cardiac), o problemă conjugală a sa devine publică (va divorța ulterior și se va căsători cu o stewardesă) și este implicat într-un scandal în legătură cu delapidarea a 200 de milioane de dolari. Pierde alegerile din 1989 și pe cele din 1990. În 1992 este absolvit de toate învinuirile. După ce-a pierdut alegerile, a fost considerat mort din punct de vedere politic. După cum se vede, n-a fost așa. El s-a dovedit un luptător deosebit de tenace, ajutat de cea de-a doua lui soție, Dimitra Liani, în vârstă de doar 38 de ani.

Revenirea la putere a lui Papandreu, cunoscut pentru atitudinea lui antiamericană și antioccidentală, a stârnit îngrijorare în țările C.E.E., în Statele Unite și în cercurile N.A.T.O. Dar Bill Clinton, vulpoi cu fler și deja cu suficientă experiență, care a văzut și a aflat multe, a zis că se bucură de victoria PASOK și că-l va primi cu plăcere pe Andreas Papandreu la Casa Albă. Președintele american știe foarte bine că anii cumințesc și că Papandreu, aproape de Turcia trăind multă vreme, va fi învățat în sfârșit că interesul poartă fesul.

ION D. GOIA ■

Elțân la Tokio

După două amânări succesive, Elțân s-a dus în cele din urmă în Japonia, dar nu pentru o săptămână, cum se preconizase inițial, ci doar pentru două zile. Cu vizita președintelui rus la Tokio era așa, că pe japonezi îi interesa în primul și-n primul rând chestiunea Kurilelor, tot restul fiind, deocamdată, literatură, în timp ce rușii ar fi vrut să discute despre orice altceva, numai despre Kurile nu. Pentru ca din această pricină vizita să nu se transforme într-un dialog al surzilor, de o desăvârșită și covârșitoare inutilitate, Elțân i-a avertizat, înainte de plecarea sa din Moscova, pe niponi că nu cumva ei să deschidă discuție asupra Kurilelor, avertisment care n-a făcut decât să irite Tokio.

În cele din urmă, s-a recurs la un fel de formulă de compromis. Elțân și-a făcut, în numele Rusiei, autocritica pentru exterminarea a 60 000 de prizonieri japonezi din cel de-al doilea război mondial în lagărele de concentrare rusești, a admis că problema Kurilelor există și că ea trebuie rezolvată, dar a sugerat că pentru aceasta n-a venit încă momentul, mai ales că Rusia se pregătește de alegeri, la care el, președintele, nu s-ar putea prezenta cu concesii teritoriale majore. După care Boris și-a spus oful lui : că vrea dezvoltarea puternică a relațiilor ruso-nipone, în primul rând a celor economice, independent de reglementarea diferendului teritorial. Dar japonezii și-au văzut, firește, tacticos de-ale lor, în stilul lor caracteristic. Ei au așteptat 40 de ani ca întâi să capete înapoi Kurilele și de-abia pe urmă să bage bani mulți în Rusia. Ei au dat a înțelege că vor face — cu răbdarea aceea asiatică : unde au mers 40 de ani, mai merg încă atâția, sau chiar mai mulți — la fel și de acum înainte. Cu atât mai mult cu cât situația instabilă din Rusia îndeamnă la prudență.

Însă, în totului-tot, gheața dintre Moscova și Tokio a fost spartă, Elțân a dat mâna cu împăratul Akihito iar nevestele celor doi, au stat în chip pașnic alături pe canapea.

ION D. GOIA ■

TURNUL BABEL

Dansul continuă...

Deși va primi 4,6 miliarde de dolari din partea Japoniei, Rusia nu a cedat Kurilele. Trupele rusești se vor retrage, totuși, pentru a se putea aborda tratatul de pace care lipsește. Plecat la Tokio în calitate de prizonier al generalilor care l-au ajutat să-și conserve puterea, **ELȚÎN**, a făcut, pe cont propriu, trei plecăciuni: în fața împăratului Akihito, premierului Hosokawa și a staffului patronatului japonez. Plecăciunile, aplaudate cu un discret orgoliu, au fost făcute în contextul scuzelor pe care președintele rus le-a adresat în legătură cu tratamentul inuman de care s-au bucurat cei 600 000 de prizonieri japonezi aflați la congelare în Siberia după cel de al doilea război mondial. ■ ■ **MELINA MERCOURI** a redevenit ministru al culturii. Ea este numele cel mai proeminent din cadrul recentei revanșe socialiste. **Papandreu**, părintele PASOK-ului a revenit în forță pe scena politică, după ce a înghițit pastilele amare ale unor scandaluri de mare calibru vizând nu numai administrația sa dar și viața sa privată. Socialiștii au măturat, pur și simplu, guvernarea liberală a Noii Democrații, condusă timp de 40 de luni de **Constantin Mitsotakis**. La Atena s-au și anunțat revizuiri ale privatizării precum și alte corijări în stilul tradițional al stângii elene. O tentă de revendicări naționaliste s-a instalat de asemenea, la vârf ceea ce va determina oarecari tensionări într-o regiune în care liniștea rămâne un lux al trecutului ■ ■ **„Vietnamizarea" SOMALIEI** a creat migrene în lanț la Casa Albă. Angrenarea contingentului american într-un război pe cont propriu împotriva generalului Aidid a transformat operațiunea ONU de „redare a speranței" într-o gherilă internațională. Riscurile împotmolirii SUA într-o confruntare strict inutilă au creat la Washington disensiuni administrative fără precedent : secretarul de stat și-a permis să-l critice pe președinte public și fără menajamente. În această situație, Clinton a ales o metodă ciudată : va întări forțele americane din Somalia, dar le va retrage în martie anul viitor. ■ ■ Sunt tot mai frecvente semnalele potrivit cărora **NATO** ar trebui să-și extindă frontiera răsăriteană și să absoarbă în bloc țările din est. În perspectiva reuniunii la vârf din ianuarie anul viitor, parlamentarii atlantici presează în vederea creării unui sistem de securitate lărgit pentru toate țările continentului care au dovedit că s-au cuplat, în mod real la democrație. ■ ■ În **BOSNIA**, iarna se apropie, iar războiul nu se îndepărtează. Secătuită și disperată, populația poate remarca o evidență (evitată în mediile de negociere) : dialogul nu a dus la nimic. Musulmanii se întăresc și cumpără pe loc și cash armament de la sârbi. Banii (**5 mărci glonțul și 1000 de mărci obuzul**) sosesc din Elveția, unde conturile musulmanilor sunt masiv rotunjite de țările arabe prietene. Dansul continuă.

RADU BUDEANU ■

Unde sunt Trabanturile de altădată?

Ajunşi în libertate, germanii din est regretă dictatura

Clasicele blocuri de tip comunist, presărate în tot spaţiul fostului imperiu comunist. Iar la poala lor, iubitul „Trabănţel". Două entităţi care se asortează perfect.

Redegiştii au fost invidiaţi de fraţii întru orânduire din Europa de răsărit şi pe vremea socialismului, că au cel mai ridicat nivel de trai din lagăr, şi după căderea comunismului, pentru pleaşca de-a avea cine să le achite nota de plată a trecerii la capitalismul multilateral dezvoltat. Se pare însă că ei, redegiştii, nu se consideră în postura de a fi invidiaţi. Iată ce scria nu de mult, referitor la acest subiect, agenţia engleză Reuter.

«După sfârşitul comunismului şi euforia reunificării, trei ani de greutăţi economice şi faptul că politicienii nu au reuşit să transpună în fapt promisiunile pentru o viaţă mai bună au creat est-germanilor nostalgia pentru statutul de naţiune pe care l-au pierdut. Ei îl iau acum în derâdere pe cancelarul Helmut Kohl pentru discursul „pământurilor înflorite" din 1990, când a promis un viitor luminos după trei sau patru ani. Duminică, 3 octombrie, n-au avut loc ceremonii impotante care să marcheze ziua unificării în est. Planurile pentru o ceremonie modestă la Rostock au fost anulate din lipsă de fonduri. Est-germanii îşi sărbătoresc, în schimb, propriul trecut. La o petrecere dată la o discotecă din Dresda, oaspeţii au fost puşi să schimbe mărcile vest-germane în monedă estică, şi unul dintre ei a venit deghizat în Erich Honecker. În 1990 esticii au început să privească cu dispreţ produsele lor, imediat după ce mărcile est-germane, aproape lipsite de valoare, au fost transformate în mărci vest-germane. Dorinţa, până atunci reprimată, de a cumpăra mărfuri occidentale, le-a măturat pe cele est-germane de pe rafturile magazinelor. Dar, după ce fabricile din est au început să se închidă una după alta iar şomajul a început să atingă cote alarmante, mulţi s-au simţit trădaţi. Ei au început să privească cu alţi ochi mărfurile răsăritene pe care până atunci le tratează cu dispreţ. Nostalgia reflectă mai curând condiţiile proaste din est, a arătat ziaristul Peter Tiede, din Postdam. Psihologul berlinez Joachim Maatz caracterizează această nostalgie drept „sindrom estic". „Întâi — a spus el — euforia atunci când a căzut Zidul Berlinului, apoi dezamăgirea şi acum evadarea către ceva cu care sunt familiarizaţi".

Existau, e adevărat, în fostele ţări socialiste, mai ales în R.D.G., care era cea mai prosperă dintre ele, datorită, printre altele — dar nu în ultimul rând —, sprijinului primit din partea RFG o seamă de avantaje pentru populaţie. Dar aceste avantaje erau plătite cu rămânere în urmă sau chiar cu ruină economică, cu nivel de trai constant scăzut în comparaţie cu vestul, cu absenţa drepturilor şi libertăţilor democratice. Lucru care se uită foarte uşor, şi nu numai în Germania de răsărit.

ION D. GOIA

Noua stângă

Liberalismul sau democraţia-creştină nu au produs lagăre fiindu-le complet străină instituţia măcelului politic. Comunismul mai întâi şi apoi fascismul au articulat gulaguri şi poligoane de exterminare, asasinatul în masă fiind o componentă organică, indispensabilă lozincii în jurul căreia se învârteşte orice regim totalitar: „cine nu este cu noi este inamicul nostru". În orice luptă serioasă inamicul trebuie exterminat. Fascismul a murit cum se ştie: bombardat sălbatic de civilizaţiile occidentale reunite şi de Uniunea Sovietică. Comunismul a intrat în comă în plină pace mondială şi în condiţii confuze întreţinute de toate părţile. În timp ce corifeii semnificativi ai fascismului au fost agăţaţi în streang după cel mai laborios proces al istoriei moderne, liderii comunişti şi-au încheiat cariera echivoc sau paradoxal. Gorbaciov, devenit premiant Nobel, a alunecat din scaunul de ţar în cel de conferenţiar de lux, itinerant Ceauşescu a fost împuşcat cu grăbire de un pâlc de experţi care jurau că fac revoluţie, Honecker s-a zbenguit într-un exil enigmatic, a traversat relaxat o puşcărie occidentală şi şi-a reînceput exilul. Jivkov a fost trimis la vilă să-şi admire trandafirii din care bulgarii fac dulceaţă. Jaruzelski s-a pensionat. Dacă la vârf lucrurile s-au aşezat aşa, la eşaloanele inferioare problema cadrelor s-a reglat cu o cordialitate extremă.

În general, membrii Birourilor Politice au fost incriminaţi neconcludent, introduşi spectaculos în puşcării şi extraşi de acolo pe caz de boală, bătrâneţe etc.

Incompetenţa lor de a fi culpabili s-a transformat într-o regulă răsăriteană unică. În acelaşi lot de vinovaţi istorici transformaţi în pietoni politici au intrat şi puciştii, cu acte în regulă, care în august 1991 s-au jucat la Moscova de-a lovitura de stat. Alţi puciştii le-au urmat în octombrie 1993 care au acţionat însă în condiţii incomparabil mai dramatice. Gestul lor s-a soldat cu sute de morţi şi răniţi. Vom vedea ce se va întâmpla cu fostul general Ruţkoi şi cu fostul preşedinte al Sovietului Suprem, Hasbulatov, acum, în preajma marilor alegeri generale. Vor fi martirizaţi? Se va declanşa campania electorală în circumstanţele menţinerii, în lanţuri, într-o posomorâtă fortăreaţă rusă a eroilor dogmatici? În rest, comuniştii proeminenţi, activiştii dinamici, lucrătorii inteligenţi ai serviciilor secrete s-au pus pe treabă, au inaugurat trusturi private, bănci, clanuri mafiote. Ei lucrează azi intens şi liberi spre deosebire de perioada totalitară când lucrau intens şi la comandă. Ceva s-a modificat în metabolismul lor de briganzi permanenţi: satisfacţia cheagului. Averile lor în creştere exponenţială, fertilizate de o tranziţie pe care o controlează, nu vor întârzia să devină atât de impozante încât ei înşişi vor fi aceia care vor impune economiei de piaţă o stabilizare temeinică. Ceea ce trăim noi în răsărit este fisurarea comunismului prin forţe proprii. Au rămas în stare de revanşă, de pândă feroce, de complot sângeros comuniştii păguboşi, complet inoperanţi în noul sistem. De aici şi procentul masiv de pensionari care îngroaşă rândurile combatanţilor roşii.

Printre ei câţiva veleitari paranoici, câţiva ofiţeri dominaţi de complexe, pături restrânse de securişti inadaptabili. Comuniştii dinamici, eficienţi, pragmatici s-au acomodat: au intrat în „opoziţie", au deschis afaceri, au trecut cu frenezie la exploatarea omului de către om. Înaintea alegerilor din Polonia care au readus stânga la putere, preşedintele Walesa nuanţa că stânga de azi înseamnă altceva decât stânga de ieri. „Comuniştii de azi nu mai sunt comuniştii din timpul lui Brejnev". Aşa e. În fond, la Moscova fostul prim-secretar Eltîn a pus tunul pe foştii săi colegi de comitet municipal. Lucrurile s-au schimbat: stânga măcelăreşte comuniştii în numele democraţiei. Nu o va face sistematic nu din cauza pudorii, ci pentru că nu va mai fi nevoie. Comunismul a murit dar nu prin revoluţie, ci prin asumarea epocii care l-a înlocuit.

RADU BUDEANU

Fiul lui Major şi-a găsit serviciu

Fiul premierului britanic John Major, care şi-a terminat şcoala în această vară, va începe luna viitoare slujba la un magazin de pe High Street, informează REUTER. Cu un salariu anual de 10 000 lire (16 500 dolari), tânărul de 18 ani mai speră doar ca amplasamentul serviciului să-i permită să locuiască în continuare acasă. Premierul, unul din puţinii politicieni fără studii universitare, a terminat şcoala la 16 ani şi a lucrat mai de toate (inclusiv acrobat la trapez), până când a ajuns în domeniul bancar şi apoi în politică. Fiul are şi el merite personale. A fost unul din cei 14 aleşi de magazinul Marks & Spencer (îmbrăcăminte şi alimente), deşi erau 40 locuri disponibile „El va fi tratat la fel ca toţi ceilalţi", a declarat un responsabil, referindu-se la fiul premierului. Ceea ce, având în vedere totala nepopularitate a lui Major, e chiar un noroc.

Atenţie! Prin România se tranzitează mărci false

Dolari falşi au ajuns şi în România, cu deosebire prin filiera turco-arabă. Cei care i-au cumpărat, au pierdut într-o clipă sume importante, uneori agoniseala de o viaţă. Aşa s-a născut părerea că marca germană e mai sigură, deoarece nu poate fi falsificată. Eroare! Bancnotele germane pot fi imitate la fel de bine. De curând, poliţia turcă a descoperit la Istanbul o imprimerie clandestină de tip Offset şi, alăturat, 25 milioane de Deutsche Mark în hârtii de o sută şi două sute. Bande de falsificatori au mai fost depistate la Lodz (Polonia), la Beirut (Liban) şi în Israel (de unde au ajuns în Germania 90 milioane de mărci false). Revista „Der Spiegel" aminteşte şi o combinaţie polono-română, „partea românească" contribuind cu o imprimerie veche de 70 'ani.

Multe pachete cu mărci false, produse în Orient, tranzitează România. Oare câte bancnote s-au pierdut pe drum?

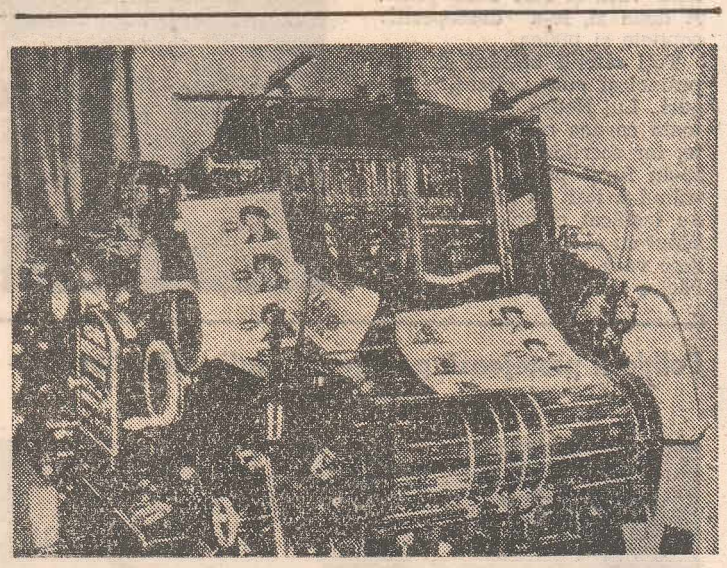

Poliţia iugoslavă a capturat 500.000 de bancnote false

Poliţia iugoslavă a descoperit, de la începutul anului, sute de mii de dolari, mărci şi franci elveţieni falşi, potrivit unui articol, publicat în cotidianul „Belgrade Politika", preluat de AFP. Recent, în oraşele Pozarevac şi Smederevo din Serbia, au fost descoperite 40 de bancnote în valoare de 50 000 de franci belgieni, purtând menţiunea „bancnote test" care, după toate aparenţele, **„au fost furate din imprimeria Băncii Naţionale Belgiene".** Majoritatea bancnotelor false sunt fabricate cu ajutorul fotocopiatoarelor în culori, cele mai bune imitaţii fiind efectuate cu imprimante color cu laser, se precizează în acelaşi articol.

SATUL SINTEȘTI ANUNȚĂ UN NOU HĂDĂRENI

• Sătenii părăsesc localitatea din pricina țiganilor • În fața violenței și bestialității, lipsiți de protecția autorităților, românii își iau lumea în cap • Pentru a realiza acest reportaj, trimișii noștri s-au dat drept negustori de porumb.

Cum putem rămâne oameni între asemenea neoameni ?

Privind aceste imagini, suntem îndemnați să ne punem din nou aceeași gravă și stăruitoare întrebare. Cât va mai sta românul lovit și umilit în propria lui țară. Noroc că neamul nostru e tolerant și pacific. Dar va rămâne mereu așa ? La Bolintin, la Hădăreni, în alte localități, românii au pornit să-și facă singuri dreptate. Evenimente sângeroase, regretabile care cer ca problema țiganilor să ajungă de urgență în atenția Guvernului și Parlamentului. Soluții raționale, omenești există. Fiindcă există loc pentru toate etniile în această țară. Iar românul e iertător și dispus să se așeze la masa tratativelor.

Atâta timp cât nu i se fură munca și nu i se batjocoresc datinile și buna lui credință.

Romii țin sub teroare școala din sat

Cei trei „pușți" aflați la intrarea Școlii Generale nr. 303, sunt exponenții unei paradoxale situații : țiganii vor să învețe carte. Flăcăi în toată firea (14-20 ani) pretind să se înscrie în clasa întâi. Dl prof. Niculae Geantă, directorul școlii și consilier la Primăria comunei Vidra, ne lămurește : „Părinții lor posedă câte două-trei autoturisme de lux și sunt nevoiți să angajeze șoferi (numai români) cu peste 100.000 lei salariu „în mână" lunar. Sub amenințarea cuțitului, mă forțează să le înscriu odraslele".

Nimeni nu scapă de „dijmuirea" țiganilor

Principala ocupație a țiganilor din Sintești este furtul. Victimele sunt tocmai vecinii lor, românii. Țăranul din fotografie relatează : „Vecinului meu i-au dispărut de pe islaz vaca și cele două junci. A doua zi, le-a descoperit... copitele și pielea.

Toți sătenii bătrâni și neputincioși sunt „clienți" siguri.. Lui Nedea Ion i-au luat toată carnea atârnată în curte, iar socrilor lui Angheluș le-au furat porcul. Când bătrânul a ieșit în curte, țiganii au înșfăcat câinele și l-au bătut cu el în cap. Eu îmi păzesc vaca asta și zi și noapte, căci e tot ce am mai scump".

Poliția îi protejează pe țigani ! Mafia zlătarilor este invincibilă !

Ruine sunt acum și grajdurile satului.. Dl Traian Voicu povestește: „Am avut opt grajduri, construite din cărămidă, solide, zdravene. Cu forțele unite, țiganii le-au distrus și au furat toată cărămida, cu care își construiesc, acum, case luxuoase, adevărate vile, cu câte opt-zece camere. Curent electric fură de la stâlpi. Au distrus și sistemul de irigații, motoarele și transformatoarele din câmp, au luat metalele prețioase de care au ei nevoie : cupru, argint... Recolta de pe 187 ha de orz este păscută de caii lor. În general, un sfert din recoltă este culeasă de țigani. Țigani, înarmați cu cuțite s-au urcat pe combină și l-au silit pe combiner să deșarte tot grâul. Cum să nu fim disperați când ne-am îndatorat cu milioane ca să arăm și de culesul recoltei profită tot ei ? Au distrus și pădurea..... Mafia zlătarilor este invincibilă!"

Țiganii iau cu japca pământul sătenilor și-și construiesc vile din cărămizi furate

Singurul indiciu că aceasta este o casă de țigani îl reprezintă cortul plasat în imediata vecinătate a superbei vile aflate în construcție. Șatra

este, de fapt, o veritabilă fortăreață. Noi, reporterii, am fost însoțiți permanent de doi săteni, aflați în relații ceva mai bine cu Ion „Peltosu" — bulibașa, și am fost prezentați drept comercianți de coceni de porumb. Am putut constata că șatra se extinde, încet dar sigur : zeci de case în construcție, largi terenuri luate cu japca de la săteni și îngrădite.

Dl Traian Voicu afirmă : „Ion Tănase a fost forțat de țigani să le vândă casa și să plece. La fel și Ioniță Ion. Alte trei familii și-au cumpărat deja case în Adunații Copăceni. Cum să le suporți corturile în propria ta grădină ? În zece-douăzeci de ani, țiganii vor fi stăpâni pe acest sat."

Căldărenii practică de fapt, trafic de aur

Plimbându-și pruncii pe ulița principală a șatrei, țigăncile sunt de fapt, neveste de patroni. Dl Traian Voicu recunoaște : „Țiganii lor au autorizații și au înființat S.R.L.-uri de comercializare a fierului vechi, și a unor metale neferoase : cupru, plumb. În umbră, se desfășoară un comerț îndrăcit numai cu marfă de furat. Ei sunt căldărari numai cu numele, practicând, de fapt, trafic cu aur".

„Cel mai sărac șătrar joacă milioane la Caritas

Toți șătrarii sunt pasionați jucători la Caritas-ul clujean. Cel mai sărac om din satul lor este milionar. Țiganca ce ne-a primit la poartă, s-a lăudat că a depus la Caritas trei milioane și jumătate, urmând, foarte curând, să-și ridice câștigul. Ascunse privirilor indiscrete, trei mașini: Mercedes, Dacia și Aro ne „vorbesc" despre nivelul de trai al acestei familii de lăieți din Sintești.

BRÎNDUȘA NICOLAE
fotografie de FLORIN IONIȚĂ

Cu toate că la început a fost o donație, acum,

Parcul Bazilescu din capitală a ajuns o epavă

• *La intrarea de pe strada Munteniei, de doi ani, s-a înființat o groapă de gunoi. Ea blochează accesul atât în parc, cât și în căminul de bătrâni*

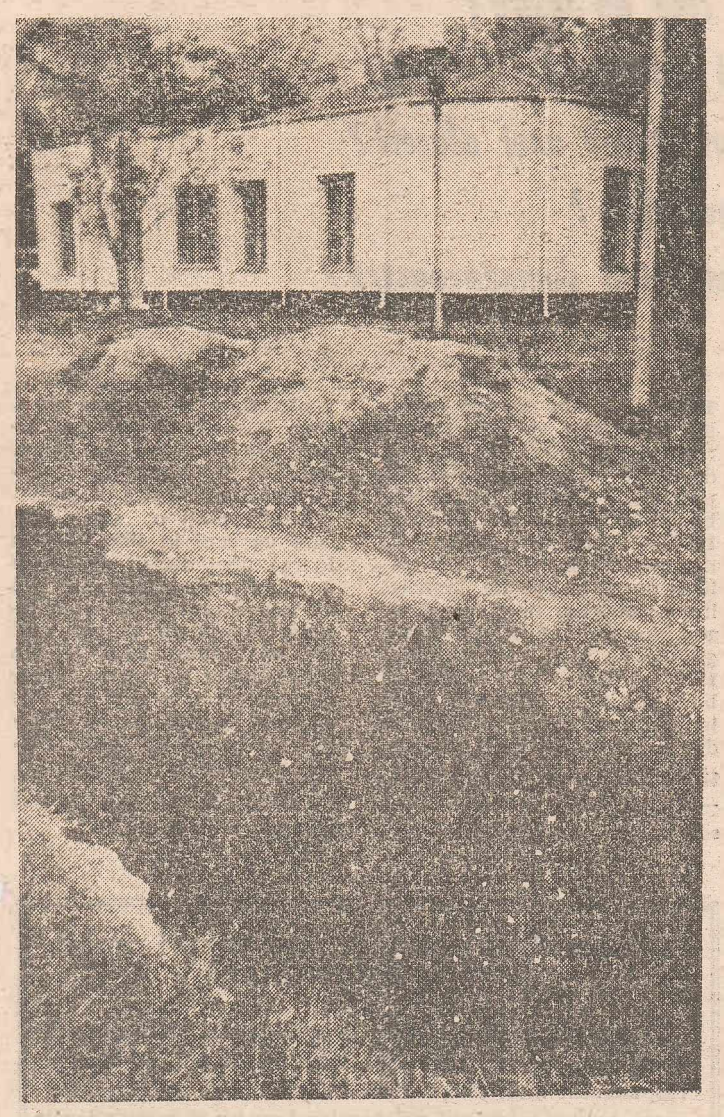

Parcul „Bazilescu" din sectorul 1 al capitalei a ieșit de aproape trei ani din atenția Administrației Domeniului Public și a primăriei de sector. El a fost pus la dispoziția țiganilor. Cu bâte și rângi, ei continuă să distrugă. Nervoși că nu mai au ce, acum taie copacii.

Două sunt marile probleme ce gravitează în jurul acestui edificiu. Pe de o parte „Teatrul de vară" și biblioteca „Mihail Sadoveanu", pe de alta exemplarele rare de arbori ce, cândva, făceau parte din Codrul Vlăsiei și acum sunt folosite pentru încălzit, de țiganii din zonă.

Dacă pentru prima problemă scuzele organelor în drept să ia măsuri ar fi tardive dar, să spunem, oarecum întemeiate, pentru cea de-a doua nu există clemență. Nu numai că biblioteca a fost barbar distrusă de niște inconștienți de culoare, dar aceștia au distrus și incinta „Teatrului de vară".

Construit în urmă cu cincizeci de ani, copiind într-un fel aparte „Atheneul Român", acest monument al arhitecturii bucureștene, a ajuns, în numai doi ani o epavă. Cele cinci sute de locuri, construite în exclusivitate din lemn, sub formă de bănci, au fost smulse sau tăiate cu fierăstrăul de cele cinci mari familii de țigani ce dețin monopolul asupra cartierului Bucureștii Noi. Pentru ele, această masă lemnoasă a folosit, timp de doi ani, la încălzitul locuințelor și al micilor „puri colorați". Ușile metalice ce cândva despărțeau scena de privirile indiscrete ale spectatorilor, acum fac parte din garajele țiganilor. Scena „Teatrului de vară" a fost făcută bucăți cu ciocanele pneumatice, nu atât din nevoi casnice, cât din răutate: dacă ceva poate fi distrus, de ce să nu fie? Țiganii au o cu totul altă logică!

Din studii recente reiese că cel puțin 10 la sută din suprafața împădurită a fost devastată în ultimii doi ani. Zilnic în acest parc sunt doborâți doi copaci, de cel puțin cincizeci de ani vechime.

Intrarea de pe str. Munteniei, aflată în imediata apropiere a azilului de bătrâni construit de Comunitatea Evreiască, a fost blocată de reziduurile menajere și cadavrele de animale deversate și aruncate aici. Pe lângă faptul că aspectul estetic al unui loc public a fost compromis, această groapă de gunoi, înființată ad-hoc, este un adevărat focar de infecție pentru riverani dar, mai ales, pentru locuitorii căminului mai sus amintit. Dacă factorii de răspundere nu vor lua nici o măsură în ceea ce privește amplasamentul parcului „Bazilescu", în scurt timp el va fi un nou focar de epidemii pentru locuitorii capitalei.

MĂDĂLIN PRIBU
Fotografie de FLORIN IONIȚĂ

Pentru unii și aurolacul ține de foame!

În România se suferă de foame! Sărbătorim Ziua Mondială a Alimentației!

La ora actuală, una dintre cauzele pentru care un număr din ce în ce mai mare de români suferă de foame este faptul că, printre altele, România se confruntă cu inflația și creșterea în mod abuziv a prețurilor. Evident, primii care au de suferit sunt șomerii, bătrânii și copiii.

Până în 1989, producția agricolă și industrială era cu mult mai mare decât astăzi. De exemplu, producția de brânzeturi, pe 6 luni, înainte de '89 era de 3—4 mii de tone, pe când acum este de... 95 t.

Având în vedere această situație, aflăm, că Departamentul de Stat pentru Alimentație, întâmpină Ziua Mondială a Alimentației cu... noi scumpiri la produsele alimentare. Începând cu 12 octombrie, din ordinul nr. 20-PT din 8 octombrie '93 al ministrului Ioan Oancea, au fost ridicate prețurile de contractare și achiziții la animale și păsări vii, destinate tăierii, și la laptele de vacă preluat la fondul de consum. Programul de aprovizionare toamnă-iarnă consemnează că există un anumit deficit în alimentarea populației cu zahăr, lapte praf și unt. Producția internă de unt va asigura necesitățile populației în proporție de doar... 50 la sută. Diferența se acoperă prin ajutorul oferit de S.U.A. (7,5 mii de tone). Producția internă de sfeclă de zahăr asigură 34 la sută din necesar.

În rest, se pare că produse vor exista pe piață. Bani să fie! Cât despre sărbătorirea Zilei Mondiale a Alimentației... nici vorbă!

RALUCA VRABIE
Fotografie de FLORIN IONIȚĂ

Pentru că nu au bani și unde să stea

Studenții conservatoriști cântă în restaurante pentru bacșiș

• *Ei se mulțumesc cu sume modice*

De curând, în restaurantul **La Premiera** și-a făcut apariția o trupă de studenți conservatoriști. Ei cântă seară de seară pe o scenă improvizată lângă intrarea în restaurant. Patronul acestuia, dr. Olteanu, le-a înființat-o din... milă. El a pus la dispoziția cântăreților trei scaune aduse de la bar.

Cu toate că sunt în anul patru la Conservator, Dan, Vlad și Cornel nu mai au unde să stea. Provinciali fiind, ei se izbesc, dacă nu cu capul, cel puțin cu buzunarul, de prețurile exorbitante cerute într-o lună pe chirie: 18 000 lei. Ministerul Învățământului nu le-a repartizat nici o cameră. Acestea erau distribuite, încă de anul trecut, studenților străini, care plăteau în dolari.

Practic, cât câștigați?, îi întrebăm. „O sută de vodcă și o cola pe seară. Restul ce mai pică; din milă. Toți sunt cu bani aici. Mai departe, vă spun sincer, nu știm ce-o să facem: de stat nu avem unde, mâncarea e scumpă, distracțiile... nu mai spun. Dumnezeu cu mila!"

Mulțumind și noi domnului patron al restaurantului **La Premiera** din București, ne raliem unei doleanțe mai vechi a studenților: să aibă măcar unde să stea. Dacă un patron de restaurant a reușit în numai 7 ore să le ofere studenților masă și casă gratuite, nu înțelegem cum **un** minister poate să rămână absolut impasibil.

DAN GHEORGHE
MĂDĂLIN PRIBU

ATENȚIE, CETĂȚENI!

NU CONSUMAȚI ACESTE PRODUSE:

La S.C. Gotis S.R.L. Tulcea s-a interzis definitiv comercializarea produselor: **oțet îmbuteliat la S.C. Bahus S.A. Dolj,** 143 sticle de 1 litru pentru că prezentau modificări organoleptice, lichid tulbure, sedimente și sticle murdare; **vin de masă superior,** 50 sticle, producător Vinalcool Tulcea, aflat în sticle închise neermetic, cu floare la suprafață și particule în suspensie; **concentrat de fructe,** 41 sticle, de la S.C. Roxi S.R.L. Tulcea cu termen de valabilitate expirat.

La S.C. Universum Brașov, secția de îmbuteliere **băuturi alcoolice** Ghidfalău din județul Covasna, la controlul organoleptic, s-a constatat că în sticle există urme de ulei și că berea prezintă suspensii. S-au găsit 12 butoaie cu bere blondă și 528 sticle. S-a mai constatat că: nu există condiții igienice pentru depozitare, nu există apă caldă pentru spălarea sticlelor și că s-au practicat etichetări necorespunzătoare, adică, la același lot de sticle erau două etichete cu dată de producție 1 iulie și 2 august. In aceste condiții, s-a retras autorizația sanitară, s-a interzis comercializarea întregii cantități și s-a aplicat 100 000 lei amendă.

La S.C. Emanuela S.R.L. Slobozia — Bufet-Club-Pizza, s-a interzis temporar comercializarea **băuturilor răcoritoare. Fructade** cu marcare incompletă și definitiv vânzarea produselor: **biscuiți import Polonia, cafea Inka Polonia** și **alune Franța** cu termene de valabilitate expirate și peste care s-a aplicat o bulină marcată 1994.

La S.C. Comaan S.A. Slobozia-Expres-hala, s-a interzis temporar comercializarea produsului **apă minerală Poiana Cușnei** cu etichete rupte, dezlipite și sticle murdare, și definitiv produsul bricfor ce prezenta impurități, lipsă conținut și ambalaje murdare.

Cîi timp amenzile aplicate sînt de-a dreptul "stimulative", aceste acțiuni de încălcare a legislației în vigoare se pot "dezvolta" neslingherit, punînd în pericol sănătatea consumatorilor mai puțin vigilenți.

BRÎNDUȘA NICOLAE

Prin servicii de consulting, DOCTORUL C. vă stă la dispoziție:

CINE SUNTEȚI, CUM SUNTEȚI, CE FACEȚI CU VIAȚA DUMNEAVOASTRĂ?

La asemenea întrebări și la ORICARE ALTELE, colaboratorul nostru vă oferă soluții surprinzător de exacte !

DOCTORUL C.

Sub acest pseudonim se ascunde un bărbat de mare erudiție, cu vaste cunoștințe de astrologie, matematică, numerologie și bancă de date interdisciplinară. În dialog cu computerul cosmic, el este capabil de premoniții uluitoare.
În banca sa de date se găsesc răspunsuri și soluții la întrebările cheie ale vieții dumneavoastră.

- *Ați ajuns într-o situație limită, fără cale de ieșire ?*
- *Sunteți bolnav și căutați tratamentul salvator ?*
- *Aveți nevoie de soluții optime în perfectarea unei afaceri ?*
- *Doriți să cunoașteți anul și lunile favorabile ?*
- *Solicitați un tablou complet al personalității dumneavoastră ?*
- *Ce ați fost în viața anterioară ?*

LAURIANA GRAȚIELA BUSUIOC – București

Pentru a vă face studiul de compatibilitate cu partenerul, nu este suficientă data de naștere (deoarece nu toți bărbații născuți atunci se vor potrivi cu dumneavoastră) ci numele exact (energia conținută de nume îl particularizează) apoi numele pe care îl practică (nu ați menționat acest lucru). Vă așteptăm cu aceste completări.

Șansele pe ani : 1993 — tulburări sentimentale cu evoluții neașteptate dar și posibilitatea unor câștiguri bănești substanțiale (moșteniri, premii etc.) Posibile înșelătorii în afaceri, conflicte de muncă. Finalizare proiecte majore. Dacă doriți să aveți un copil, anul se anunță promițător ; **1994** — Se recomandă prudență maximă pe plan material — multă muncă, restricții. Nervozitate, stres, decepții, blocaje. Posibilă excursie în străinătate. Numai încrederea în forțele proprii și perseverența vă vor asigura succesul. **1995** — O nouă activitate sau o mutație în profesie : progres în afaceri, călătorii, un nou domeniu, conceperea unor proiecte ambițioase de anvergură. Veți fi foarte curtată ; **1996** — îndoieli, incertitudini. Posibil să vă schimbați locul de muncă. Vă va preocupa familia și casa — căsătorie sau divorț după caz. Aveți șanse de a recupera banii de la datornici ; **1997** — Abilă în negocieri, contracte, dar prea dură în familie — risc de ruptură. Anul bilanțului, cu un ritm de muncă încetinit ; **1998** — Șanse mari în profesie, câștiguri materiale neașteptate ; schimburi, experiențe noi, deplasări. Posibile încurcături cu banca, fiscul ; **1999** — Raporturi multiple bine susținute ; luciditate în materie de investiții și achiziții ; călătorii de afaceri, proiecte profesionale de anvergură ; asocieri, studiu. Raporturi amoroase durabile și sprijinite de partener. Așteptați o schimbare care va veni în 2000 când, datorită unei decizii profesionale de succes, veți avea câștiguri financiare, schimbare de activitate; **2000** va juca un rol în planul familiei ; favorizează căsătoria sau divorțul, după caz.

Pentru a vedea influența României asupra vieții dv. va trebui să analizăm câteva elemente ce țin de **stimuli spirituali în această viață.** Pe de altă parte, trebuie să menționați țările care vă atrag și, în funcție de ele, se poate face calculul de influență.

Deci influența României = **„Religie"** și este șansa dv de a vă purifica spiritual în această viață. Această influență benefică (pe care o veți putea pierde plecând de aici) vă va da forța spirituală care vă va ajuta să treceți prin toate loviturile destinului.

Este posibil să pierdeți aici un om iubit prin despărțire sau moarte, dar asta vi se dă ca să înțelegeți că misiunea sa s-a terminat pe pământ.

Deoarece am vorbit despre destinul spiritual, câteva elemente cheie : destinul dumneavoastră este de **„A obține succes"**, atât pentru dv cât și pentru soț (bun colaborator, pe care-l găsiți în a 2-a perioadă a vieții). Vi se cere a nu fi mândră, ci modestă. **Scopul vieții :** „VICTORIE", dar numai în asociație cu alții — vi se cere să obțineți victoria asupra patimilor personale (defecte de caracter prin evitarea egoismului).

IANCU G. – Otopeni

Șansele pe ani: 1993 — Dobândiți eliberarea de constrângeri cu prețul unor eforturi și sacrificii, chiar pierderi considerabile. Câștigați în schimb în luciditate și vă îmbogățiți spiritual. Viața conjugală este marcată de experiențe nedorite. Nu abordați noi proiecte! În profesie, consum excesiv de energie din cauza unor răsturnări de situații imprevizibile. Puteți călători. Risc de boli ginecologice, ale gâtului. Posibilă o sarcină; **1994** — Tulburări sentimentale. Norocul bănesc domină anul (moșteniri, procese, câștigate etc). dar și posibile litigii la locul de muncă. Succes într-o decizie în plan profesional; **1995** — Amabilă în afaceri, risc de ruptură în familie: trebuie să fiți mai diplomată. Anul vă aduce o mare șansă: vă puteți căsători. Vi se cere să vă mențineți echilibrul, să creați armonie într-un an contradictoriu ; **1996** — Pe fondul unor fluctuații sentimentale și financiare, an marcat de nervozitate ce aduce marea șansă a finalizării unor proiecte majore și multiple contacte și deschideri spre social : tehnice, artistice, afaceri. Dacă doriți un copil, anul se arată promițător; **1997** — Șansa unor câștiguri financiare importante, o nouă activitate sau un nou loc de muncă, schimbare de domiciliu. An laborios, restrictiv; **1998** — Aveți disponibilitatea de a negocia un contract, dar și duritate în familie. Anul vă îndeamnă la o nouă activitate. Progres în afaceri, călătorii. Posibil o mutare. Veți fi foarte curtată; **1999** — Anul casei, al familiei, cu posibilitatea schimbării statutului social existent la acea dată. Puteți recupera bani de la datornici. Câștiguri financiare importante, o nouă activitate; **2000** — Anul este sub semnul unor fluctuații financiare și sentimentale, nu va aduce modificări esențiale, fiind propice bilanțului și opțiunilor de viitor;

Psihic și fizic dând dovadă de fragilitate, va trebui să vă relaxați pentru a vă găsi echilibrul interior. În concluzie, ani buni pentru refacerea familiei se arată a fi în special 1995 și 1999.

IANCU ALEXANDRU – Corbeanca

Privitor la **soarta dumneavoastră** (și evoluția ei, șansele de căsătorie) : „Asprime, sete de bani. Succes prin sprijin interesat". Ce destin v-au hărăzit astrele ? : „Fire sensibilă, preocupată de latura estetică a vieții și de comunicarea cu semenii prin intermediul artelor : plastică, literatură, muzică. Chiar dacă nu vă faceți din artă o profesie, sunteți foarte receptiv la mesajele ei".

Șansele pe ani : 1993 — Anul, marcat de nervozitate, vă va aduce fluctuații pe plan financiar și sentimental, dar și multă muncă, restricții. Perseverența vă asigură succesul ; **1994** — An cu echilibru precar, vă va aduce rezultate bune pe plan profesional, câștiguri substanțiale, creativitate, călătorii, întâlniri amoroase. Trebuie să vă supravegheați echilibrul psihic. Posibil afecțiuni ale gâtului ; **1995** — Cu un consum excesiv de energie vă eliberați de constrângeri. Experiențe nedorite pe plan sentimental. În profesie, situații imprevizibile. Risc de boli ale gâtului ; **1996** — Anul câștigurilor financiare importante, schimbare de activitate, de domiciliu, conceperea unor proiecte ambițioase de anvergură. Fragilitate pe plan fizic, psihic ; **1997** — Raporturi multiple, bine susținute, călătorii, partenerul receptiv la intențiile dv. În profesie mari șanse și câștiguri neașteptate ; **1998** — An de schimbare în bine sau în rău ; cu deplasări frecvente, stare nervozitate excesivă. Posibile încurcături financiare cu fiscul, cu banca. Posibilă promovare în funcție sau diversificare de activitate. Așteptați o schimbare, care va veni în **1999** — prin luarea unei decizii de succes pe plan profesional, care vă va aduce prosperitatea materială, în schimb vă va răpi armonia inimii; **2000** — În sfârșit acest an vă va aduce maximum : este anul cu cele mai mari șanse pentru căsătorie și în același timp câștiguri materiale substanțiale, o nouă activitate, posibil schimbare de domiciliu.

Doctorul vă propune răspunsuri rapide prin taxă de urgență

Din pricina numărului extrem de mare de solicitanți, suntem constrânși ca, în cadrul spațiului disponibil, să oferim răspunsurile mult așteptate abia după luni de așteptare. De aceea, pentru cei grăbiți, colaboratorul nostru propune o taxă de urgență, pentru a primi răspunsuri în revistă, în decurs de maximum trei săptămâni, solicitantul va introduce în plic, împreună cu întrebările sale, chitanța care atestă depunerea sumei de **2 500** lei în contul "Publicațiile Flacăra" la orice unitate CEC. Contul este 407 230 110 496 BCR, sector 1, București.

Pentru răspuns privat (la domiciliu), taxa este de **5 000** lei.

Pentru firme și persoane particulare, care doresc o analiză și un răspuns detaliat privind șansele și căile de urmat, tariful este negociabil și se perfectează la redacție. Doctorul poate fi găsit în fiecare marți, între orele 11 - 14, la telefon 617.5969.

Important:

Chitanțele care nu menționează contul "Publicațiile Flacăra" nu se iau în considerare.

Nu uitați să atașați și talonul de participare.

Nu uitați să menționați pe plic **"Pentru DOCTORUL C".**

TALON DE PARTICIPARE

NUME (de familie).....
PRENUME.....
NUME ÎNAINTE DE CĂSĂTORIE (dacă e cazul)
.....
ADRESA.....
DATA NAȘTERII: ziua.....luna.....anul.....
Nr.telefon.....
Nr. înmatriculare mașină .....

IMPORTANT !
Pentru fiecare persoană despre care doriți informații trebuie să trimiteți un talon separat cu cât mai multe din datele solicitate mai sus.

Cât de tânăr, cât de bătrân sunt cu adevărat?

• *Ghid practic pentru testarea vitalității și vârstei biologice*

Forță fizică și mod de viață	Da	Nu	Puncte
1. Aplecați corpul din talie, fără să îndoiți genunchii, până când atingeți cu vârful degetelor podeaua, din această poziție, rotiți-vă spre dreapta și spre stânga. Reveniți la poziția inițială și repetați exercițiul. Bărbați/femei până la 40 de ani: cel puțin 15-20 de aplecări; bărbați/femei între 40 și 50 de ani: 12-15 aplecări. După 50: 10-12. Notați alăturat dacă ați izbutit sau nu să executați acest exercițiu.	⓪	②	
2. După două minute de la terminarea exercițiului, luați-vă pulsul. Notați dacă ritmul cardiac este sau nu sub o sută de bătăi pe minut.	⓪	②	
3. În picioare, cu mâinile înfipte în șolduri. Ridicați un picior și, îndoindu-l lateral, îl așezați talpa pe genunchiul piciorului alăturat. Puteți să rămâneți 30 de secunde în această poziție?	⓪	②	
4. Pe burtă, la podea, dar sprijinit în brațe și vârful picioarelor. Se execută cunoscuta mișcare ritmică de gimnastică: flotarea. Bărbați/femei până la 40 de ani: 18-19 flotări; bărbați/femei între 40 și 50 de ani: 15-16; după 50 de ani: 12-13. Notați alăturat dacă ați putut executa în 30 de secunde de numărul de flotări indicat.	⓪	②	
5. Alergați ușor, în ritm egal, 12 minute. Notați dacă ați izbutit să parcurgeți în acest răstimp 2,3 km.	⓪	②	

Mod de viață	Da	Da și Nu	Nu	Pct
6. Faceți de cinci ori pe săptămână 30 de minute sport? (gimnastică sau alte exerciții fizice)	⓪	①	②	
7. Dieta alimentară este alcătuită, de preferință, din fructe, legume, salate și produse lactate? Consumați puțină carne și vă feriți de grăsimi, dulciuri și semipreparate?	⓪	①	②	
8. Refuzați cafeaua, alcoolul, ceaiul sau tutunul?	⓪	①	②	
9. Vă simțiți sănătos, iar viața zilnică nu este tulburată de dureri sau maladii cronice?	⓪	①	②	
10. Aveți o greutate normală raportată la înălțime?	⓪	①	②	
11. Somnul este adânc, odihnitor și suficient?	⓪	①	②	
12. Vârsta biologică se poate verifica printr-un test simplu: apucați cu două degete pielea de pe dosul palmei. Dacă pielea revine la loc, netedă, fără urme, este semn de tinerețe și vitalitate	⓪	①	②	

Universul psiho-social	Da	Da și Nu	Nu	Pct
1. Viața îmi aduce bucurii. Găsesc tot timpul motive să mă bucur de ceva.	⓪	①	②	
2. Posed conștiința de sine și mă socot unic în felul meu.	⓪	①	②	
3. Sunt un tip emoțional. Plâng și râd cu ușurință.	⓪	①	②	
4. Îmi dezvălui cu ușurință sentimentele.	⓪	①	②	
5. Mă înconjur de prieteni, caut prietenia semenilor mei.	⓪	①	②	
6. Îmi displace monotonia, lupt și o destram prin provocări.	⓪	①	②	
7. Sunt sociabil, iubesc viața de familie, cultiv relații.	⓪	①	②	
8. În hotărâri sunt intuitiv și spontan.	⓪	①	②	
9. Îmi place să fac amor.	⓪	①	②	
10. Mă smulg din reverii sterile, din plăcerile lenei de a visa și a trăi din amintiri.	⓪	①	②	
11. Sunt sensibil, adulmec ce se petrece în sufletul altuia.	⓪	①	②	
12. Iubesc oamenii și mă bucur de succesele lor.	⓪	①	②	
13. Doresc copii și nu concep viața fără ei.	⓪	①	②	
14. Conflictele și problemele de viață nu mă doboară. Lupt să găsesc căi de rezolvare.	⓪	①	②	
15. Cred în existența unei puteri supranaturale.	⓪	①	②	

Orizont intelectual, profesional	Da	Da și Nu	Nu	Pct.
1. Mă informez zilnic asupra evenimentelor interne și externe	⓪	①	②	
2. Citesc cu plăcere.	⓪	①	②	
3. Sunt preocupat să acumulez noi cunoștințe profesionale.	⓪	①	②	
4. Nu mi-e rușine să învăț de la alții.	⓪	①	②	
5. Sunt gata să experimentez noi soluții de viață.	⓪	①	②	
6. Mă preocupă problemele sociale și politice.	⓪	①	②	
7. Fantezia îmi este activă. O folosesc pentru a-mi pune în aplicare cele mai fanteziste proiecte.	⓪	①	②	
8. Sunt sigur că omul va izbuti să afle soluții pentru cele mai spinoase probleme ale existenței.	⓪	①	②	
9. Îmi respect angajamentele.	⓪	①	②	
10. Am în vedere cel puțin un proiect de viitor (studii, călătorii, procurarea unei noi locuințe, scrierea unei cărți).	⓪	①	②	
11. Noile descoperiri în medicină, tehnică, natură mă fascinează.	⓪	①	②	

Interpretarea testului

Forța fizică

De la zero la 9 puncte : Felicitări ! Aveți o sănătate de fier, cu nimic mai prejos decât cea a unui tânăr de 20 ani. Mergeți înainte tot așa.

Între 10—19 puncte : Corpul dv. începe să-și simtă anii. E semn că acordați prea puțină atenție problemelor de sănătate. Dar nu e timpul pierdut. Refaceți-vă forțele prin mișcare, educație fizică, dieta alimentară bazată în principal pe cruditați. Evitați riscurile arătate mai sus și veți redeveni tânăr și în forță.

Peste 20 de puncte : Bătrânețea v-a ajuns din urmă. Totul dovedește o condamnabilă neglijență în problemele de sănătate. Singura soluție : o schimbare radicală a modului de viață. Multă mișcare, și revizuirea dietei alimentare. Război total tutunului, alcoolului, sedentarismului. Încă mai aveți posibilitatea să vă recăpătați vigoarea.

Comportament psiho-social

De la zero la 9 puncte : Purtați soarele în inimă. Sunteți cu adevărat tânăr. Iar tinerețea dv. radiază în jur, îi molipsește și pe alții.

Între 10—19 puncte : Sunt semne că vă lăsați doborât de grijile și stressul vieții zilnice. Mai lipsește puțin ca să vă împăcați cu soarta și să considerați inutilă lupta cu viața. Amintiți-vă că n-ați fost mereu așa, că aveați forța de a vă învinge necazurile și de a prețui, râzând, fiecare clipă. Aveți încă resurse pentru a reveni la un mod de viață tineresc.

După 20 puncte : Copleșit de griji și lene în gândire, ați devenit mai bătrân decât sunteți în realitate. Cereți sprijinul prietenilor, medicului, unui psihoterapeut. Speranța de a aduce din nou soare în viața dv. nu e chiar pierdută. Dar cineva, de vârsta dv., cu suflet încă tânăr, trebuie să vă ajute. Urmați-i sfaturile și exemplul.

Orizont intelectual, profesional

De la zero la 9 puncte : Spiritul dv. strălucește. Aveți șanse să deveniți în profesiunea dv. o autoritate, un om stimat și prețuit. Indiferent ce vârstă aveți, sufletul vă este tânăr și capacitatea intelectuală debordantă.

Între 10 și 19 puncte : Potențialul intelectual începe să ruginească. Comoditatea și lenea v-au încetinit angrenajele gândirii. N-aveți dreptul să vă socotiți bătrân și nici să vă subestimați. Cu un program riguros de muncă și lectură (citiți recomandările din caseta „Să cultivăm un egoism sănătos") puteți reveni în mijlocul vieții active, al creației și tinereții spirituale.

După 20 puncte : În sufletul dv. s-a instalat resemnarea. Vă interesează mai mult trecutul decât viitorul. Trăiți din amintiri. Iar cine trăiește din amintiri, uită să trăiască. Toate acestea vă fac mai bătrân decât sunteți în realitate. Renunțați de urgență la acest mod de viață. Citiți, frecventați spectacole, înconjurați-vă de prieteni. O să vedeți imediat viața cu alți ochi.

Sunteți sensibili?

Cultivați un egoism sănătos!

1. Gândiți-vă că sunteți tânăr, indiferent de numărul anilor. Fiți activ, iubiți viața.
2. Visați și faceți planuri, citiți, studiați până la adânci bătrânețe.
3. Folosiți fiecare clipă, faceți din viață un prieten.
4. Puneți-vă mereu întrebarea : ce mai am de făcut ? Luptați pentru împlinirea planurilor de viitor.
5. Găsiți mijloace de relaxare. Folosiți tehnicile de respirație și cele de meditație yoga.
6. Îngrijiți-vă corpul.
7. Faceți regulat sport.
8. În alimentație, folosiți produse naturale, cu deosebire legume, fructe. Mâncați puțin, dar cu plăcere.
9. Beți lichide multe (dar nu alcool și cafea). Se recomandă un pahar cu apă proaspătă înaintea fiecărei mese.
10. Posturile sunt bine venite pentru dezintoxicarea organismului. Cel puțin 3—4 săptămâni pe an.
11. Ocoliți zgomotul și dormiți în camere bine aerisite.
12. Boala nu trebuie să vă indispună. Luptați să o îndepărtați prin metode curative naturale.
13. Încercați să rezolvați stările conflictuale cu calm.
14. Cultivați cu atenție relațiile cu semenii dv.
15. Dezvoltați un egoism sănătos. Apreciați că sunteți pentru dumneavoastră cel mai important din lume. Numai dacă sunteți sănătos, puternic și fericit puteți fi de folos și altora.

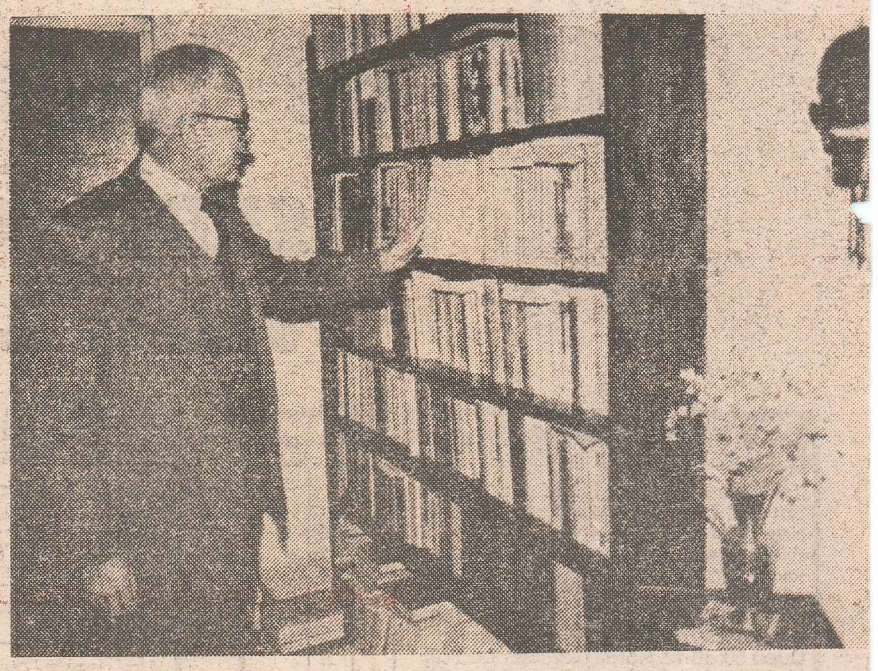

„Un peisaj familiar și care-mi este realmente drag ! Mă simt foa bine între cărți !"

Acasă la domnul Victor Babiuc

FOSTUL MINISTRU DE INTERNE NU ESTE UN CARNIVOR!

După ce ani de zile a scris în bucătărie, sau pe planșeta ținută pe genunchi, în sfârșit, ex-ministrul de interne (se pare, regretat de mulți la plecare !) are un birou ! Cam înghesuit, dar dl Babiuc este un moldovean cumpătat și nepretențios, așa că nu se plânge!

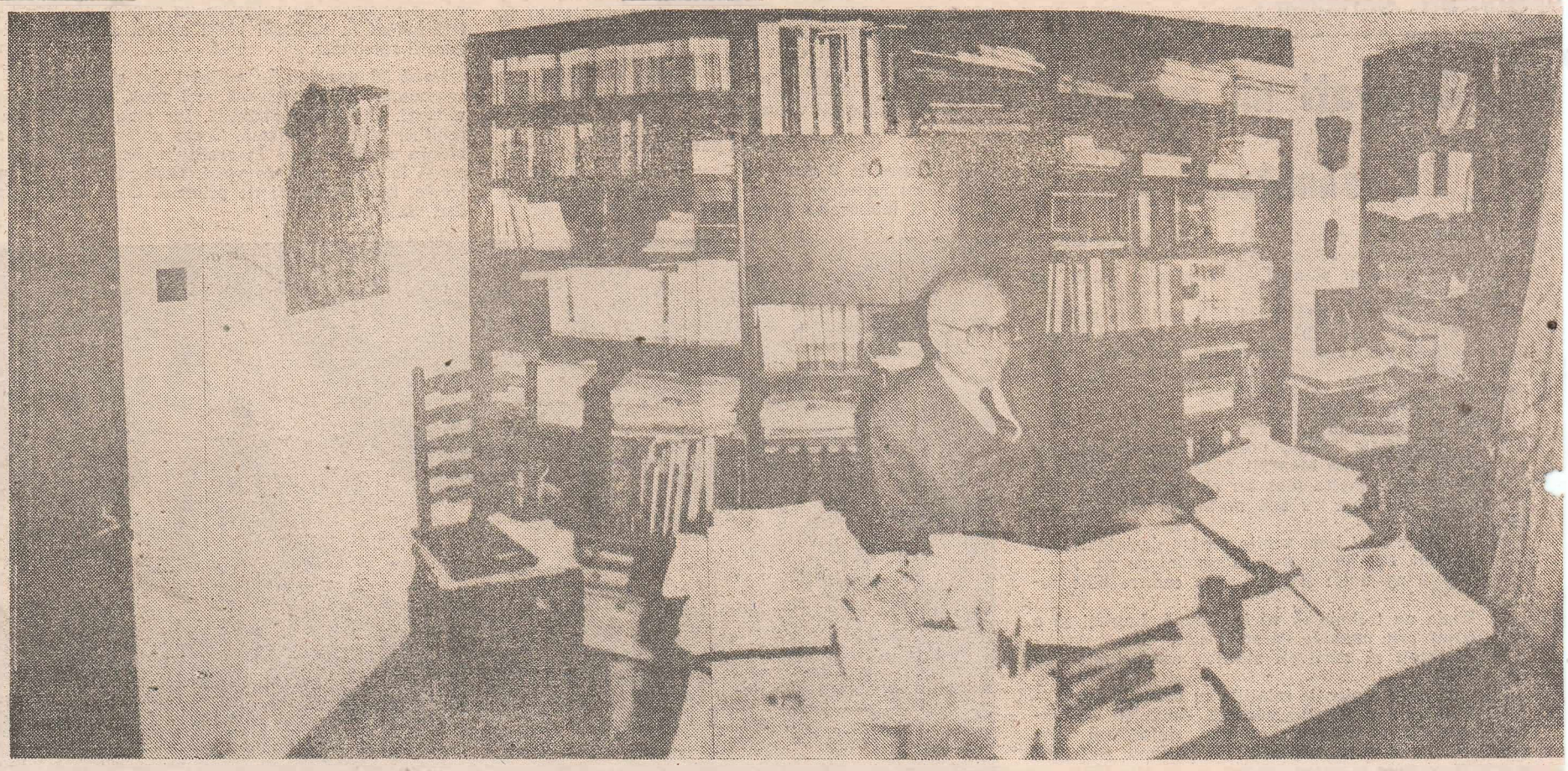

Domnul deputat Victor Babiuc locuiește, de trei ani, într-un apartament de patru camere, foarte aproape de Casa Republicii. De-abia în această primă a reușit să-și amenajeze un birou. „Când locuiam la două camere, era dormitor și cealaltă cameră de zi. Din cauza televizorului, când voiam să lucrez mă duceam la bucătărie. Iar când nu era televizorul și voiam lucra, neavând o masă mare, folosesc o planșetă de carton, pe care o pun pe brațele fotoliului sau pe genunchi și așa scriam! M-au chinuit ! Pe aceea, din cele trei dormitoare, cel mai mic l-am aranjat pentru a fi biroul meu".

Copil precoce

Apartamentul este aproape plin de cărți. „Este un peisaj familiar și cărțile îmi este realmente drag, mă simt foarte bine între cărți! Nu m-am gândit niciodată la o singură carte la care țin pentru că am zeci de cărți la care țin foarte mult! Dacă ar fi, prin absurd, să mă izolez, aș lua cu mine poeziile lui Eminescu, Dialogurile lui Platon. M-am simțit atras de cărți de când mă știu. De mic mi-au plăcut cărțile, am citit de mic.

Am mers la școală la cinci ani și jumătate, și m-am dus din proprie inițiativă! Părinții mei erau învățători, rămâneam singur acasă și mă plictiseam. Atunci fugeam la școală, unde erau copii apropiați vârstei mele și cu cei de clasa I mă jucam în pauze; dar la jocă ei intrau în clasă și am vrut să... mă duc și eu în clasă cu ei! Am fost tolerat și pentru că eram fiul învățătorilor, dar învățătoarea a descoperit cu surpriză că eu știu să citesc și atunci, din joacă, mi-a dat mie o tăbliță, am început să fac bețișoarele și literele, și, începând cu numărul, am figurat și în catalog! Deci, evident, n-am fost un geniu când am fost mic ; și nici nu sunt «un om de știință» acum ! Am avut și din acest punct de vedere o evoluție normală".

„Nu știu ce legătură are cheia cu femeile !"

Am auzit această vorbă, privind legătura între cheia unui bărbat și numărul femeilor care au trecut prin viața lui, dar nu cred în ea! Sigur, știu că și femeia a avut în viața mea un rol! Cred că un rol destul de important, dar sunt un om normal, ca și-n privința mâncării! Mi-a plăcut întotdeauna să văd în jurul meu o femeie frumoasă și cred că ele sunt destinate să aibă în viața noastră, a bărbaților, un rol important! Ele ne ajută, ne stimulează, ne încurajează, după cum, în momentul în care raporturile cu ele devin mai puțin bune, apare un efect invers ! Cred că ele sunt cele mai frumoase fărâme pe care le avem pe pământ și viața bărbatului ar fi fost mult mai grea și mai urâtă fără ele ! Să am fost un cuceritor ?! Eu știu?! E greu să spun lucrul ăsta !".

„Sunt total neîndemânatic !"

„Sunt total neîndemânatic! Chiar să-mi dau cu ciocanul peste degete nu ajung, dar dacă fac abstracție de faptul că știu să schimb o siguranță, nu mai știu să fac altceva, ba chiar pot să spun că mai îndemânatică este soția mea decât mine! Știu să fac ceai, un ou ochi, să fac cafea! Dar beau puțină cafea, pentru că nu-mi face bine! De fumat, mai fumez câte o țigară de foi, după ce mănânc!"

„La chefuri nu cânt!"

„De cântat, cânta tot restul familiei, în afară de mine! La chefuri nu cânt! Nu prea-mi plac manifestările zgomotoase, mă deranjează teribil și, de obicei, le evit. Nici la chefuri, când începe să se cânte, nu-mi place. Îmi plac

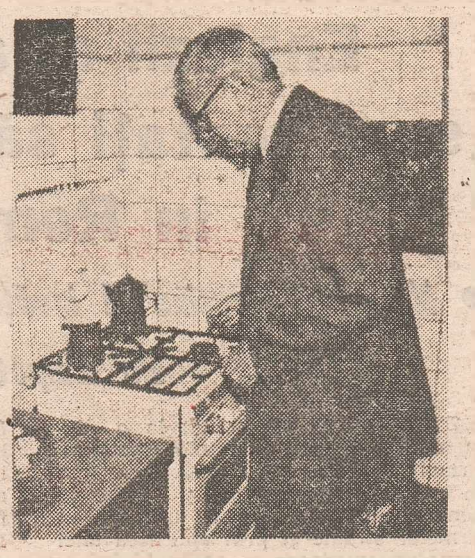

Dl. Babiuc încercând să ne demonstreze că se descurcă în bucătărie

discuțiile, dar nu-mi place când lumea începe să se înfierbânte prea tare și începe să-și dea drumul la „temperament" mai mult decât e cazul, nu mă mai simt bine ! Cei mai temperamentali dintre prietenii mei politici îi vedeți manifestându-se zilnic: Severin și Băsescu! Sunt oameni temperamentali. De altfel, și eu sunt destul de temperamental, în ciuda a ceea ce se crede, dar mai reușesc să mă stăpânesc și să nu se observe atât cât mă împinge uneori temperamentul să mă manifest".

„Minerii au fost îndemnați să vină"

„Nu toate misterele deplasării minerilor sunt cunoscute, dar este cert că ei n-au venit din proprie inițiativă și că au fost manevrați ! Dacă vă amintiți, în septembrie 1991, revendicările lor sindicale fuseseră rezolvate, iar tot ceea ce s-a mai discutat la București n-a adus nimic în plus. Ei n-au venit pentru că aveau revendicări, ei au venit pentru că fuseseră îndemnați să vină ! Și atunci au venit și au făcut ceea ce fuseseră instruiți că trebuie să facă. Partea negativă este că nimeni în drept s-o facă n-a descoperit sau n-a vrut să descopere pe cei care i-au manevrat pe acești oameni și din această cauză mai avem un mister care nu folosește nimănui !"

„Mă simt bine în Europa !"

„Bineînțeles că în primul rând îmi place să trăiesc în România, dar cred că aș trăi foarte bine și-n Elveția, Italia sau Franța. Nu cred, însă, că aș vrea să trăiesc într-o țară neeuropeană. Cel mai mult am stat o lună cu o bursă la Bruxelles, prin anii '70. Apoi am mai «circulat» un pic cât am lucrat, câțiva ani, la ministerul comerțului exterior. Am plecat, însă, din acest minister, la o săptămână după cutremurul din '77, pentru că divorțasem și devenisem incompatibil cu acel loc de muncă".

Mare amator de jazz

„Îmi plac muzica simfonică, muzica populară chiar — dar numai anumite melodii și sunt un mare amator de jazz. Am stat o perioadă în Brașov și mi-aduc aminte că ascultam acolo, la un amic al meu, pe furiș, la un aparat de radio străin, Festivalul de la Newport! Din păcate, viața pe care am dus-o în ultimii trei ani a fost atât de absorbantă, încât timpul pentru a asculta muzică sau a merge la un concert este, practic ,inexistent. Până la revoluție mergeam destul de des la Ateneu, după revoluție n-am reușit să merg decât la un singur concert și atunci la o ocazie festivă.

Iarăși, îmi place foarte mult teatrul! Îi admir pe George Constantin, pe Rebengiuc, pe Valeria Seciu, pe Caramitru și pe mulți alții! De altfel, teatrul românesc n-a dus niciodată lipsă de mari actori, astfel că oricând putem face o lungă listă!"

„Gonzales este interesant !"

„Nu vreau să spun care sunt oamenii politici români contemporani pe care îi apreciez. În momentul în care aș nominaliza pe unul, aș risca să supăr pe altul! Un om foarte interesant și care a reușit în cariera politică este Felipe Gonzales, în Spania. Dar pentru că tot insistați cu românii, atunci cei mai interesanți oameni politici mi se pare că sunt în partidul din care fac parte, PD(FSN), asta e tot ce pot spune".

Dl. Victor Babiuc, președintele Curții de Arbitraj Comercial Internațional, este foarte căutat și acasă

Hazard și politică

„În intrarea mea în politică, un rol destul de important l-a jucat hazardul! Am fost solicitat să fac parte din primul guvern Roman, din iunie '90. Cunoșteam dinainte o sumă de oameni — pe Severin, pe Dijmărescu, cu care eram coleg la Institutul de Economie Mondială. După ce am devenit ministru al justiției, evident că am început să fiu implicat în viața politică, iar din primăvara lui '91 fac parte și din partid. Astfel am fost propulsat pe traiectoria vieții politice și de-atunci «vâslesc»!

Mi s-a părut — și mi se pare încă — țara are nevoie de oameni care știu să facă anumite lucruri și vor să le facă, deoarece și în momentul de față sunt mulți care știu, dar nu vor să se implice în viața politică. Asta poate că este în beneficiul lor ca persoană, dar nu este în beneficiul țării. Încă trăiesc cu impresia — alții pot avea altă opinie — că mai pot face lucruri de folos pentru țară și, din cauza asta, deocamdată nu mă gândesc să părăsesc viața politică".

MARIAN GHIȚEANU
Fotografii de FLORIN IONIȚĂ

„Sunt un aprig suporter al Rapidului"

„Îmi place foarte mult să merg pe jos, îmi plac și munții și marea, îmi place să văd o manifestare sportivă. Când am timp, mai trag o fugă pe stadion, mai ales în Giulești ! Sunt un aprig suporter al Rapidului, încă de pe vremea studenției !"

„Ca și Severin, sunt Berbec !"

Cum arată și zodia, am o anumită încăpățânare în ceea ce fac și dorința de a găsi lucruri noi, de a impune puncte de vedere, de a izbândi în ceea ce fac! Nu mă las cu una cu două, chiar dacă am un om conciliant în fondul meu. Dar în nici-un caz nu abandonez ceea ce cred eu că trebuie dus mai departe!"

Am un apetit normal !"

Cred că sunt un om normal din toate punctele de vedere, inclusiv al mâncării. Mănânc de toate, practic, dar nu sunt prea carnivor! N-am nici o slăbiciune deosebită, am un apetit normal! Ca și orice moldovean care se respectă, cel mai mult îmi place vinul, dar nu refuz nici o băutură mai tare — cognacul în special, însă, nu mai tare de

Nemulțumire acută: „Asistăm de un an la o stagnare totală!"

„Am multe nemulțumiri legate de faptul că toate lucrurile stagnează în România! Noi am fost guvernul care a inițiat reforma; și nu discut dacă reforma inițiată de noi este în afară de critici sau nu — dar am inițiat-o și am crezut în ea! Suntem convinși că țara are nevoie de reformă — și în domeniul economic și în cel politic și social și cultural, în învățământ, în tot ce vreți! Ori, asistăm de un an de zile la o stagnare totală! Asta nu poate să ne folosească, ba dimpotrivă! Nu suntem nici ce-am fost, nici ce-ar trebui să fim! Asta-i cea mai proastă situație din toate ! Trebuie să depășim momentul ăsta cât mai repede. Dacă nu-l depășim, toți vom suferi din această cauză, indiferent unde lucrăm și ce credințe politice avem. Această nemulțumire o am în mod acut!"

„Acum scriu mai puțin decât atunci când eram cercetător, dar oricum pasiunea pentru scris și citit a rămas, mai ales că fiind profesor universitar la Academia de Poliție trebuie să-mi pregătesc cursurile !"

TIB '93 —

Acorduri finale și uverturi pentru edițiile următoare

TIB '93 și-a închis porțile. În ascensiune față de anii precedenți, ediția din acest an a avut și neajunsuri. Ele au apărut, în general, din lipsă de bani. Nu au existat fonduri suficiente pentru construcția standurilor, nu au mulțumit prețurile la taxa de parcare. Dar lăsând la o parte aceste carențe, în general, ne-am prezentat la un nivel mai mult decât satisfăcător, conform cu standardele internaționale. Organizatorii și-au dat silința și au reușit să acopere o gamă de exponate, ce a încântat atât inima vizitatorului, cât și cea a expozantului. Diversitatea și calitatea celor expuse au demonstrat, că atât societățile, firmele cât și țările participante au dorit să prezinte o gamă cât mai diversă de produse, unele chiar de ultimă oră. S-au încheiat contracte avantajoase. Mulți dintre cei prezenți pentru prima dată la TIB '93 și-au exprimat satisfacția vis-a-vis de pătrunderea lor pe piața românească. Putem spune, fără nici o reținere, că TIB '93 a fost un succes.

Departamentul de Suplimente Speciale și Publicitate din cadrul revistei **FLACĂRA** și-a propus editarea unui supliment special dedicat **„Târgului Internațional București '93"**, în care au fost prezentate aspecte relevante în legătură cu cea mai importantă manifestare expozițională a anului în curs ,cititorii noștri putând să-și facă, în acest mod, o imagine cât mai exactă despre această manifestare de anvergură.

S-a propus firmelor prezente un Chestionar de 8 întrebări.

În urma sondajului au rezultat următoarele opinii : ● S-a dorit de la TIB '93 o cât mai bună cunoaștere a produselor oferite și găsirea unor parteneri de afaceri români și străini ● De asemenea, pe ansamblu, din punct de vedere organizatoric, expoziția se află la limita calificativului bun—satisfăcător. Aici s-au evidențiat : aspectul estetic general, mijloacele de informare (presă și punctele de informare, securitatea standurilor) ● Au lăsat de dorit : nivelul serviciului alimentar (slab și scump), spațiile de parcare ● În ceea ce privește procentul din totalul cheltuielilor de reprezentare și publicitate, din fondul pe 1993 alocat de firme, menționăm : participare cu stand TIB '93 — 10 la sută, reclamă în presă — 10 la sută, pliante și cataloage publicitare — 15 la sută, televiziune, radio, obiecte de protocol, câte 5 la sută ● Spre bucuria noastră, primul mijloc publicitar solicitat a fost presa, urmat de radio și pliante publicitare. Și cum aproape nimeni nu s-a dorit intervievat și nici nu și-a dorit o MISS TIB '93, am aflat în schimb off-urile. ● În cazul ultimei întrebări, „Care dintre tipurile de probleme v-au afectat cel mai mult activitatea curentă ?", obiecțiile majore au vizat domeniul financiar-bancar și cel vamal.

Acum, când s-au tras cortinele, mulțumim participanților și celor ce ne-au ajutat în redactarea acestei pagini.

„Expoziția a fost prea deschisă"

ne atrage atenția Francesc Jover, export sales manager al firmei FLAMAGAS S.A., Spania

„Firma noastră se află pentru prima oară la TIB. N-aș putea să fac o comparație, pentru că nu am mai participat la târguri în estul Europei. În schimb, pot să vă spun ce se întâmplă în vestul Europei, respectiv la târgurile din Germania, unde firma noastră a participat de mai multe ori. Din punctul meu de vedere expoziția a fost prea „deschisă" publicului. Acest mod de organizare a perturbat activitatea specialiștilor. Acesta este motivul pentru care consider că acest târg nu este efectiv un „BUSINESS". Reprezint o firmă mică, nu-mi permit să dau sfaturi, dar cred că ar fi fost mai bine ca primele zile să fie pentru specialiști și doar ultimele 2—3 zile, respectiv sâmbătă și duminică pentru public. Sunt bucuros că mă aflu aici și sper să revenim și în continuare".

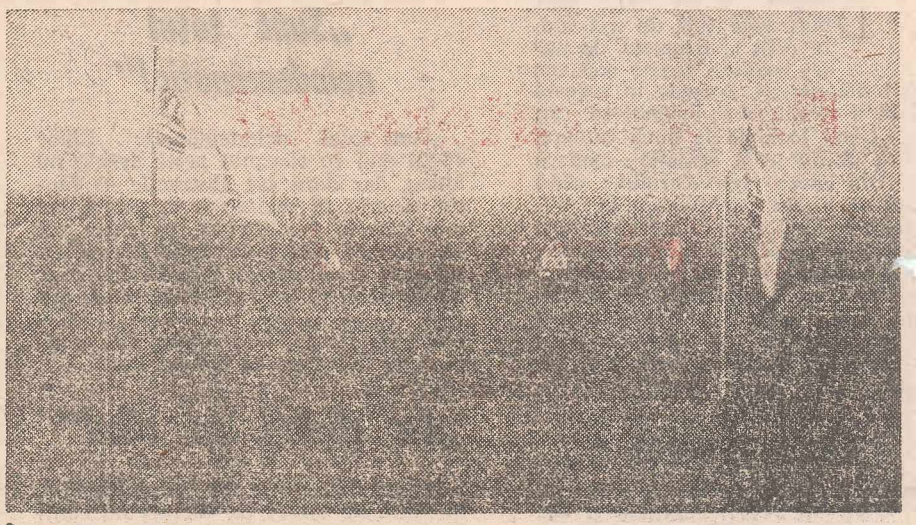

În județul Constanța s-au cules roadele unui experiment în agricultură

Englezii și americanii sunt tentați să investească în România

● Nu este o rușine să învățăm din experiența altora. Ba dimpotrivă !

Zilele trecute am asistat la o demonstrație deosebit de interesantă a firmei ICI Seeds din Anglia. S-au scos în evidență, cu acest prilej, rezultatele benefice, obținute prin intermediul firmelor străine și prin aplicarea unei tehnologii moderne în agricultură.

Scopul acțiunii : lansarea proiectului ICI, prin vizitarea lanurilor de porumb cultivate de firmă în aprilie, precum și cuantificarea rezultatelor producției prin cântărirea hibrizilor din câmpurile demonstrative, din cadrul S.C. CELLAM S.A., județul Constanța.

Participarea s-a bucurat de o largă audiență : presă, ingineri agronomi, fermieri, țărani, reprezentanți ai unor firme engleze și americane. După o prezentare a produselor : ierbicide, hibrizi de porumb american, sisteme de irigații, combine etc., s-a trecut la demonstrația propriu-zisă. Aflăm din explicațiile vicepreședintelui ICI, dl. Kirk Max, că, de pe o suprafață de 430 metri pătrați s-au recoltat, cu o foarte sofisticată și performantă combină Case International 16—60, trei lanuri de porumb american și unul autohton, de Fundulea. Rezultatul a fost următorul : hibridul 3 130 — 11 592 boabe la hectar ; hibridul 8 574 — 12 650 kg boabe la hectar ; hibrid 8 344 — 13 000 kg boabe la hectar ; hibrid Fundulea — 10 600 kg boabe la hectar. Umiditatea a fost cuprinsă între 28—32 la sută. Se pare că produsele aduse de investitorii străini, tratate așa cum trebuie și obținute prin metode speciale de încrucișare, se adaptează foarte bine condițiilor de secetă din zona Dobrogei. Și atunci, fără a neglija potențialul agricol românesc, să dăm o notă de încurajare partenerilor noștri, sau mai bine spus „să dăm Cezarului ce e al Cezarului, să fim obiectivi" — cum ne declară inginerul Dumitru Manole de la ferma constănțeană.

DAN CIUCIUCU

Spiritul reușitei — Experiența Bouygues (II)

● Cele douăsprezece principii ale spiritului Bouygues

Din cele prezentate în numărul trecut (Flacăra nr. 41), înțelegem că Francis Bouygues era în măsură să creeze un sistem de valori propriu firmei pe care o fondase și deci, să favorizeze nașterea unui veritabil spirit de întreprindere. El a stabilit o cartă care definește regulile de viață valabile în cadrul companiei Bouygues și a filialelor sale. Este primul mesaj primit când cineva începe să lucreze la Bouygues. „Odată cu intrarea în grupul Bouygues ați decis să participați la aventura unei companii mondiale ale cărei expansiuni pot să asigure fiecăruia responsabilități serioase și posibilități importante de promovare. Veți descoperi rapid că aici există o stare specială de spirit : suntem moderni, dinamici, pasionați de meseria noastră. Ne place concurența și provocarea pieței pentru că ele ne fac să progresăm. Ne place să fim primii pentru că ne place să fim cei mai buni. Știm că respectul pentru calitate este la baza competitivității noastre. În sfârșit și în mod special, noi știm că o întreprindere nu este nimic fără oamenii ei. Forța noastră provine din ardoarea și râvna celor care lucrează cu noi".

Acest extras arată tonul; fără ambiguitate, cu fraze scurte și directe. Cel care sosește știe de la bun început și fără greutate că poate fi între cei care vor și le place să reușească.

Să examinăm împreună cele douăsprezece principii, elementele cheie ale stării de spirit Bouygues.

1. „În întreprinderea noastră, întâietatea este acordată oamenilor, noi recunoaștem identitatea fiecăruia".

Ce este original în această primă declarație ? Nimic, dată fiind evoluția ultimilor ani către necesitatea echilibrării valorilor umane și a celor economice dintr-o întreprindere. Totuși, această afirmație clară constituie un angajament efectiv al conducerii către restul salariaților. Fiecare nivel ierarhic de conducere trebuie să includă acest prim principiu în deciziile și în comportamentul zilnic. Deoarece exemplul vine de la vârf, responsabilitatea celor care dețin puterea este foarte importantă.

2. „Colaboratorii noștri sunt uniți prin credințe puternice, ei împart aceeași stare de spirit".

Este principiul care impresionează cel mai mult când vii din afară. Termenul de credință poate șoca, în orice caz el surprinde. A crede în ce, a crede în cine și de ce ? Mai întâi în meseria pe care am ales-o, apoi în forța care apare lucrând împreună pentru aceeași cauză în sensul progresului colectiv și al dezvoltării individuale ; în sfârșit, în reușita a ceea ce facem.

A crede nu înseamnă a te supune, a te resemna, din contră, ți se cere un demers conștient și o capacitate serioasă de acțiune autonomă. Credințele trebuie să fie în armonie cu propria noastră personalitate. A împărți o aceeași stare de spirit presupune o adeziune conștientă.

3. „Numai împreună, cu ajutorul dinamicii spiritului de echipă, oamenii noștri se pot depăși".

Spiritul de echipă pare natural în domeniul construcțiilor, unde fiecare este dependent de celălalt pentru a termina o lucrare. Mai mult, necesitatea de a învinge problemele create de starea vremii sau constrângerile legate de termenele de execuție, sunt factori care ar trebui să întărească spiritul de solidaritate. Totuși, dificultatea de a pune totul de acord este evidentă, mai ales în cazul șantierelor mari. Este nevoie de talent pentru ca să existe spiritul de echipă. Conducătorii trebuie să știe să motiveze, să creeze o dinamică a succesului, să recunoască eforturile fiecăruia; cei care au asemenea talent sunt respectați și veneratți.

4. „Suntem lideri în profesiunea noastră și continuăm să ne batem pentru a rămâne cei mai buni".

5. „Avem spirit de cuceritori și comunitatea noastră iubește ceea ce este greu de făcut pentru că numai așa putem progresa".

Pentru „combatanții" Bouygues, dificultatea este un stimulent. A fi printre primii, a câștiga mulțumită reușitelor tehnice, comerciale, logistice și umane este o sfidare permanentă pentru fiecare angajat. Acest spirit de cucerire, această voință de a învinge și de a se angaja pe calea progresului reprezintă, cu siguranță, imaginea principală a grupului Bouygues.

Alegerea armelor contează mult pentru a ne putea „bate" bine. Din ele fac parte : lucrul bine făcut, calitatea raporturilor întreținute în interior ca și în exterior, vigilența vizavi de mediu și recunoașterea concurenței și a competențelor ei.

(continuare în numărul viitor)

BUSINE$$ TECH
INTERNATIONAL

- secretul succesului american în afaceri
- marketing, management, finanțe, juridice
- codul manierelor în afaceri
- tehnologie internațională la zi

"INFORMAȚIA ÎNSEAMNĂ PUTERE.
NOI VĂ FURNIZĂM INFORMAȚIA"
tel. 617.72.44
A apărut numărul 12 al revistei

Pe extratereștri îi interesează sexul!

La Harvard a avut loc un congres în care s-a dezbătut problema persoanelor care au fost victime ale extratereștrilor. Ele susțin că au fost fecundate artificial. Concluzia specialiștilor a fost aceea că guvernul ascunde adevărul.

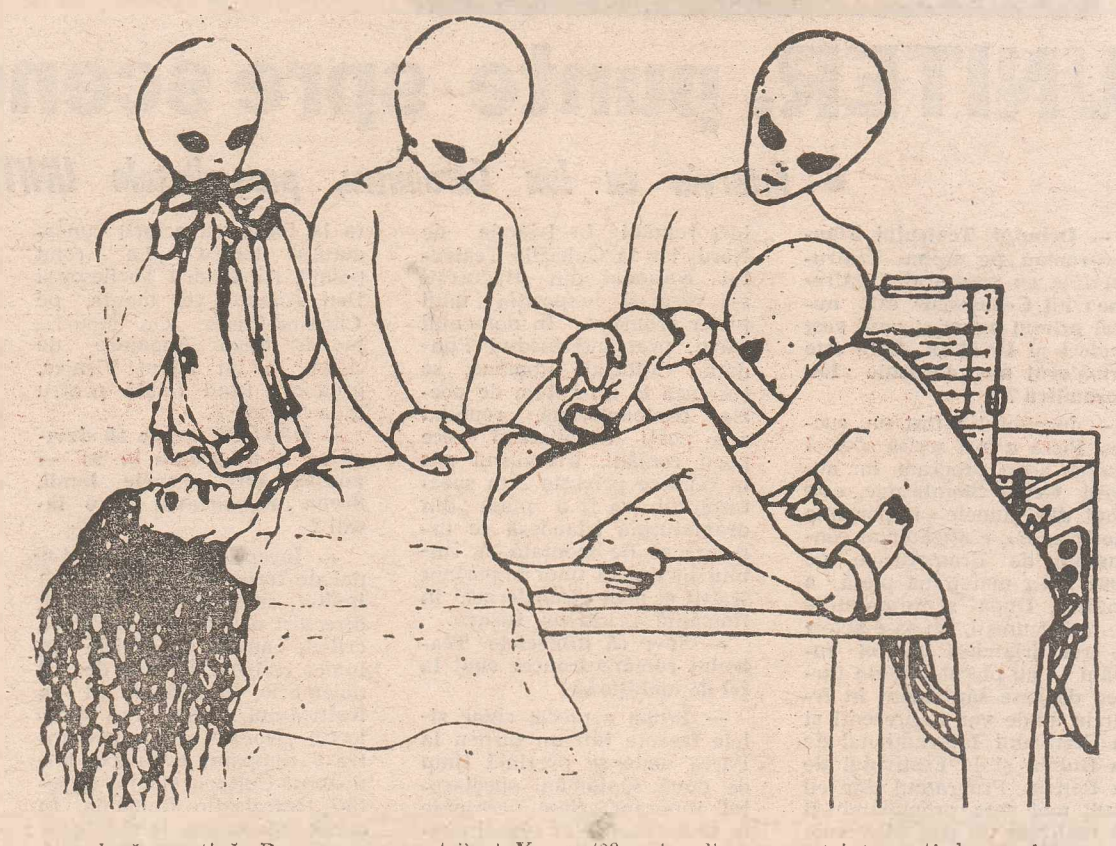

„Trei creaturi mi-au ținut calea. Aveau pielea gri, dar ceea ce m-a frapat mai mult erau ochii : mari, negri, ovali ; păreau niște lăcuste imense metalice. Privirea lor era terifiantă. Nu știu cum am ajuns în pat. Mă țintuiau cu ochii lor și eram incapabilă să mă ridic, să mă mișc sau să strig. La un moment dat, m-am trezit complet goală. Creaturile mi-au depărtat picioarele și mi-au introdus un fel de sondă în vagin : era rece și dureroasă. O altă sondă mi-au plasat-o în nas. Am rămas mult timp în această poziție. M-am trezit mai târziu. Eram în pat".

Această mărturisire este a unei funcționare care lucrează într-un **minister** din Washington ! O femeie de 30 de ani, cu o alură sportivă. Duce o viață aproape normală, fără a avea relații amoroase.

Kathy se destăinuiește în fața a sute de persoane, reunite în amfiteatrul din Massachusetts al Institutului de Tehnologie din Harvard.

Mărturisiri asemănătoare au făcut **Emily** (24 de ani, a fost „contactată" în aprilie 1992, la New York, de către extratereștri) și **Kerry** (28 ani, din Washington).

Aceste femei dovedesc faptul că nu e vorba de o halucinație, deoarece ele au pe piciorul drept un semn vizibil, ca și cum ar fi fost grefată o bucățică de piele !

Vizavi de cele discutate, Budd Hopkins, autor de best-sellers despre obiectele zburătoare, afirmă că extratereștrii sunt interesați de sexul uman, îndeosebi de cel feminin, deoarece au probleme genetice. Astfel, ei fac fecundații artificiale, pentru a recupera apoi fetușii.

...Și cu toate acestea, NASA, care cheltuiește 20 de milioane de dolari pe an, nu a detectat până acum nici un semnal inteligent !...

MARIA ANTONESCU

Omucidere prin magie neagră

Specialiștii afirmă că omul rațional al secolului XX s-a îndepărtat complet de magie. O fantastică întâmplare recentă îi contrazice, însă.

Sud-americanca Maria Madrero nu fusese niciodată o femeie cu fizic atrăgător. Fiică a unui metis bogat, s-a hotărât să se căsătorească cu cel mai arătos bărbat din regiune. Acesta, însă, a început să o înșele imediat după căsătorie. Aventurile lui erau superficiale și de scurtă durată, iar Maria i le trecea cu vederea

După zece ani de la căsătorie, preafrumosul soț se îndrăgosti fără scăpare de o tânără consăteană. Maria îi descoperi o poză și o șuviță de păr, iar el declară că se va despărți de ea pentru a se recăsători cu „marea iubire". Maria nu s-a putut împăca deloc cu această idee. Disperată, i-a mărturisit mamei sale, iar aceasta s-a „consultat" cu bătrânele satului.

După sfatul acestora, soția înșelată și mama ei au construit o păpușă uriașă, pe chipul căreia au așezat fotografia rivalei și au botezat-o cu numele ei. Timp de o lună, Maria și mama ei au înfipt ace în păpușă (rivala), pentru a omorî „sosia" ei umană. În scurt timp, amanta soțului a murit în condiții absolut misterioase.

Speriate de rezultatul faptelor lor, Maria Madrero și mama sa au mărturisit totul poliției. Căutând precedentele care să-i ajute în rezolvarea insolitei omucideri, poliția a descoperit un caz similar care se înregistrase la începutul acestui secol. Un medic francez efectua experimente în prezența mai multor persoane. După ce fotografia subiectul, zgâria fotografia, iar durerea și semnele vătămării erau resimțite de persoana care acceptase experimentul !

Uciderea prin magie era practicată chiar la curțile marilor împărați. Jeanne de Navarre, soția lui Filip cel Frumos (cel ce a interzis Ordinul Templierilor și a încercat să-i extermine), a fost ucisă prin magia neagră de Guichard, episcopul de Troyes. Cu ajutorul unei vrăjitoare, episcopul a confecționat o păpușă de ceară, pe care a așezat-o pe un tron, comportându-se ca și cum ar fi fost regina. Într-o zi, păpușa a fost decapitată. La puțin timp, regina a murit. Cu toate că nu s-a putut dovedi nimic, episcopul a fost întemnițat. Prin același procedeu, Robert d'Artois, vărul și cumnatul lui Filip de Valois, l-a ucis pe Jean de France.

Cele două metise din America de Sud își așteaptă verdictul, temându-se, însă, mai mult de mânia cerească. Nu mai are sens să mai spunem că soțul disputat a plecat de acasă, cerând divorțul...

MARIA ANTONESCU

Cum erau priviți acum 100 de ani

TODAY THEN

Cu ocazia Expoziției mondiale din Columbia, din anul 1893, cele mai strălucite minți privesc peste timp

„Today Then" este o carte editată de Dave Walter și care adună părerile personalităților americane din anul 1893 despre felul în care va arăta lumea peste 100 de ani.

Prezicerile s-au dovedit a fi nu numai greșite — în cea mai mare parte — dar chiar amuzant de eronate.

După părerea lor, poșta ar continua să fie transportată prin poștalion (diligență), ziua de lucru standard ar fi de numai trei ore, trenul ar fi cel mai rapid mijloc de călătorit, legile ar fi așa de simplificate, încât avocații nu vor avea de lucru, iar religia ar rezolva problema alcoolului.

Au fost și prezideri corecte : femeile vor avea drept de vot, casele vor avea sisteme de aer condiționat, se va introduce o taxă pe venit.

În automobile nu se puneau mari speranțe, deși în Europa se experimentau de mai mult timp ; cât despre transportul aerian, se credea că baloanele vor domina viitorul.

Cauzele acestor prognoze greșite ? — schimbări rapide mondiale, a căror importanță viitoare nu era sesizată, și importanța prea mare dată unor evenimente, despre care se credea că vor influența viitorul. Mai uimitor decât gafele este optimismul lor ; entuziasmul însoțea atât schimbările tehnologice, cât și pe cele sociale, se spera într-o lume mai bună, mai înțeleaptă, fără războaie, sărăcie și șomeri.

După experiența celor două războaie mondiale, a multor altor conflicte armate, sub amenințarea bombelor atomice și față în față cu problemele mediului înconjurător, omul anului 1993 nu poate fi foarte optimist în legătură cu viitorul. Un viitor care, dacă va exista, probabil nu va semăna cu nici o imagine pe care ne-am face-o despre el.

VALENTINA BAYER

Laserul în ajutorul criminaliștilor

Orice față poate fi reconstituită

Jefuitorii care se ascund în spatele măștilor nu-și vor putea ascunde fărădelegile mult timp. Un nou sistem pe bază de laser, construit de cercetătorii unui spital londonez, permite crearea unei imagini tridimensionale a oricărei fețe necunoscute, prin măsurarea a 20 000 de puncte anatomice pe craniu.

Sistemul analizează de asemenea cicatricile faciale, urechile și dinții. Folosind acest sistem, savanții vor putea ajuta poliția să identifice o victimă, sau vor asista arheologii în vizualizarea chipurilor oamenilor ce au trăit cu secole în urmă.

Revoluție tehnologică în industria de distracții

Actori virtuali

Ei dau viață desenelor animate

O companie de software din California (Sim Graphics Engineering) a creat un sistem de animație care folosește actori umani pentru a controla obiecte sau personaje create de computer. Actorii sunt echipați cu dispozitive speciale pentru față, mâini și corp, care pot controla mișcările partenerilor computerizați.

Această tehnologie va revoluționa industria de distracții și va avea aplicații importante în filme, televiziune, jocuri video, concerte.

Expoziție itinerantă

Trenul viitorului

Proiect educațional și distractiv de 400 milioane de dolari

O expoziție pe tema viitorului își va începe în anul 1996 călătoria de patru ani prin Statele Unite ale Americii și va fi găzduită de un tren de mare viteză.

Expoziția „21-st Century Limited" va prezenta invenții și progrese tehnologice ale secolului XX și imagini ale viitorului în viziunea corporațiilor care sponsorizează acest proiect educațional și distractiv în valoare de 400 milioane dolari.

Scopul ei este să aducă marile realizări ale s colului XX în mijlocul comunității americane și să trezească imaginația oamenilor, familiarizându-i în același timp cu viziuni despre viitor.

VALENTINA BAYER

UNITER, punte spre scenele lumii

• Interviu cu Ion Caramitru, președintele UNITER

— Debutul Teatrului irlandez-român pe scena Teatrului Mic cu spectacolul „Urechea lui Ceaușescu" este numai primul punct al unui vast proiect al UNITER. Care este următorul pas, domnule Ion Caramitru ?

— Începutul a fost un succes. Piesa a fost scrisă special pentru acest program, iar autorul, Gerry Stembridge, este unul din numele importante ale Irlandei, câștigător al concursului de dramaturgie pe 1992 „Cea mai bună piesă a anului". După reprezentațiile de la București, cei șase actori — trei irlandezi și trei români — au plecat într-un turneu de șase săptămâni în Irlanda, unde vor fi prezenți și la Festivalul Internațional de la Dublin și la Festivalul de la Belfast. Programul este cu mult mai vast, propunându-și să realizeze un pod între cele două culturi. S-a deschis — se știe deja — un curs de literatură irlandeză la Facultatea de filologie, s-a deschis o catedră de studii irlandeze. Prin Old Museum Arts Center din Belfast s-au organizat patru expoziții ale unor pictori români în Irlanda de Nord, iar la Galeriile Teatrului Național din București s-a vernisat expoziția unui pictor irlandez. În domeniul cărții, prin intermediul Fundației Culturale Române, se lucrează la un volum de poezie contemporană, reunind zece poeți irlandezi și zece poeți români. Următorul pas în ceea ce privește arta spectacolului va fi o piesă din dramaturgia irlandeză ce urmează să fie montată la Dublin în cadrul unui important teatru și apoi „transferată" în România printr-un turneu.

— Sper că proiectele Teatrului româno-francez sunt la fel de ambițioase.

— Trupa a plecat chiar zilele trecute într-un turneu la Paris, unde se prezintă timp de două săptămâni spectacolul itinerant „Șase personaje în căutarea...". Vor reveni pentru o scurtă perioadă în București, după care vor pleca din nou în turneu, de data asta prin toată Franța. În luna noiembrie vor începe repetițiile celui de-al doilea spectacol din cadrul proiectului româno-francez, de data aceasta la Paris, cu actorii cunoscutului teatru „Le rond point". Alexandru Tocilescu și Dan Jitianu vor monta pe Champs Elisée „On meurt jamais" după „Angajare de clown" a lui Matei Vișniec, premiera fiind fixată pentru luna februarie.

— UNITER începe să devină ce și-a propus în '90 — puntea spre scenele lumii. Scena românească cui o lăsați ?

— Începe Festivalul Național de teatru Caragiale și am invitat, ca și în anii trecuți, directori de mari festivaluri, critici, oameni de decizie în lumea teatrală. Pe ziua de 2 noiembrie, în a doua zi a festivalului, vom lansa proiectul „Noroc", o asociere între 8 companii britanice, Ministerul Culturii și alte societăți teatrale din România. În speță, este vorba de obținerea unor facilități, atât de ordin conceptual cât și material de așa manieră ca teatrul românesc să fie permanent prezent pe scena britanică. Prin acest proiect, UNITER reușește să trimită patru trupe românești — Teatrul Maghiar din Cluj cu „Cântăreața cheală" de Eugen Ionescu, Teatrul Național din Cluj cu „Lecția", tot a lui Ionescu, Teatrul Levant cu „Ultima noapte a lui Socrate" și Teatrul Național din Craiova cu „Fedra", a lui Silviu Purcărete. Selecția pentru turneul din Anglia a fost făcută de partenerul britanic și este pentru prima dată când se va juca Ionescu de trupe românești pe scene din străinătate. În cadrul proiectului „Noroc" mai există și ceea ce în engleză se numește departamentul de „placement", (de plasare), de găsire a unor spații de analiză și specializare a oamenilor de teatru, care nu sunt neapărat de formulă artistică ci și managerială. De la noi vor pleca patru oameni, urmând să sosească din Marea Britanie câțiva specialiști în domeniile tehnice ale teatrului, pentru a ține cursuri în România și a organiza ateliere de cunoaștere și schimb de experiență. Tot în timpul festivalului va avea loc lansarea primelor volume ale editurii UNITEXT, cu speranța că după aceste prime trei titluri editura să

cuprindă în colecțiile sale toate domeniile de activitate ale teatrului. În sfârșit, ne pregătim pentru Gala premiilor UNITER, care se va ține în prima jumătate a lunii ianuarie '94 pe scena Teatrului Național din Târgu Mureș. Sperăm ca cei care vor înmâna premiile să fie partenerii noștri străini — directorul Teatrului Național din Londra, directorul Festivalului din Manchester, domnul George Banu, și alte personalități.

— O toamnă bogată, o iarnă plină. Urarea mea se poate exprima prin numele generic al ultimului dumneavoastră proiect : „Noroc !"

LIANA TATOS ■

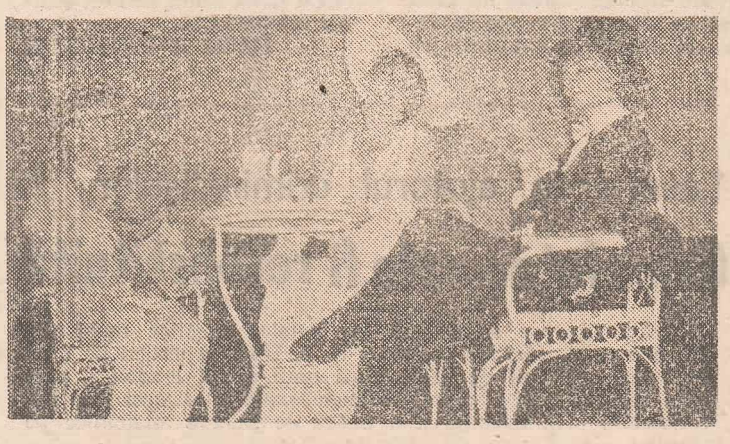

Imagine din ultima premieră : spectacolul Mrozec

La Teatrul de Comedie se dorește o stagiune liniștită

După frământata stagiune trecută, la Teatrul de Comedie gongul inaugural a fost pentru..., Scandal în culise". Este titlul piesei lui Michael Frine, pusă în scenă de Tudor Mărăscu. Gândindu-ne că spectacolul a avut doar două reprezentații în luna iulie, pentru câtă lume mai era pe caniculă în București și avea chef de teatru, îl putem considera o premieră. La Comedia s-a mai jucat și „Amphitryon" a lui Molière, ca și „Colivia nebunelor" de Jean Poirée, în regia lui Valeriu Moisescu.

Noutăți, noutăți, ni se oferă abia din această jumătate a lunii. În premieră, spectacolul Mrozec, compus din două piese scurte. Prima, „O zi de vară", în viziunea regizorală a Ancăi Bratu, este un spectacol preluat de la Studioul „Cassandra", căruia i s-a adăugat „În largul mării", distribuția fiind alcătuită de aceastădată în întregime din actorii teatrului. Un „act de curaj" comite Mihai Manolescu : „D'ale carnavalului". Să vii după Pintilie nu-i puțin lucru și nici ușor, admite regizorul, refuzând alte declarații până la premieră, adică pe la sfârșitul lui noiembrie. Pentru moment, o singură informație : scenografia, cu rol de greutate în montare, va fi semnată de Puiu Antemir și Viorica Petrovici. Lucian Giurchescu (aflat încă în Danemarca la ora prezentelor notații) vine cu o nouă variantă a unui spectacol montat pe aceeași scenă, în urmă cu mai bine de 20 de ani : „Dispariția lui Galy Gay" de Brecht, după care va urma, în partea a doua a stagiunii, o piesă clasică daneză : „Iepe pe înălțimi" de Holberg.

Pentru că a venit vorba de domnul Giurchescu, aflat stagiunea trecută într-o serioasă dispută cu o serie de actori — sau, o serie de actori cu domnul Giurchescu — se ajunge la incomoda întrebare: „S-a sfârșit... scandalul în culise?" Directorul adjunct Puiu Antemir vorbește cu vădită neplăcere : „Stagiunea trecută a fost, într-adevăr, foarte grea din punct de vedere al relațiilor dintre oameni. Au fost multe demisii, contestații, declarații în presă. Nu vreau să mă pronunț de partea cui a fost adevărul, important este că acest lucru a frânat mult activitatea teatrului și n-am putut scoate atâtea premiere câte am fi dorit. În momentul de față spiritele s-au calmat, se lucrează intens, premierele vor ieși la datele stabilite. Ce-mi doresc este ca lucrurile să continue cum au început și să fie o stagiune liniștită."

LIANA TATOS ■
Fotografie de FLORIN IONIȚĂ ■

La Târgu Mureș

Festivități de toamnă în lumea teatrului

• A fost sărbătorită promoția de aur 1956

Între 7—10 octombrie, la Târgu Mureș s-au serbat 15 ani de la înființarea Teatrului Național și 30 de ani de existență a secției române a **Teatrului Ariel**. Acesta din urmă a prezentat o suită de spectacole, de la cel mai vechi — **Punguța cu doi bani**, după Creangă — la premiera de gală a ultimei montări, semnată de Mimi Mierluț, cu o fermecătoare **Sânziana și Pepelea**, după Vasile Alecsandri. Secția maghiară a participat la sărbătoare cu textul unui mare scriitor, Moricz Zsigmond, cu nu mai puțin fermecătorul spectacol **Povești cu animale**, în regia lui Antál Pál și scenografia maestrului genului, Haller Jozsef. Festivitatea de aniversare a 30 de ani de activitate a celor de la **ARIEL** s-a ținut în sala de spectacole a ACADEMIEI DE ARTĂ TEATRALĂ. Prilej de bilanț și de reîntâlniri între cei care fuseseră prezenți, acum 30 de ani, la spectacolul inaugural, și cei care lucrează acum la **ARIEL**.

Paralel cu manifestările festive ale păpușarilor mureșeni, aveau loc și cele ale **Teatrului Național**. Roadele conlucrării celor trei de la direcția teatrului, respectiv directorul general — actorul Mihai Gingulescu, directorul adjunct — actorul Vlad Rădescu și directorul artistic al secției maghiare — regizorul Kincses Elemer, nu întârzie să se arate. Premiere absolute, participări la festivaluri naționale și internaționale, inițierea acelui foarte izbutit proiect al Întâlnirii Școlilor de Teatru din Lume, reimprospătarea permanentă a colectivelor de actori și regizori, concursul de texte dramatice și tipărirea textelor în limbi romanice în cadrul proiectului **Recitationes**, proiect susținut de Consiliul Europei și **TEATRUL NAȚIONAL din Tg. Mureș**, care se poate lăuda că este cel mai frumos din România, și-a așteptat oaspeții cu brațele deschise. Organizarea a fost minuțioasă, documentația pusă la dispoziția celor interesați cuprinzătoare și de o calitate grafică lăudabilă. În cadrul manifestărilor aniversare, s-au prezentat spectacolele **Arthur osânditul**, de Matei Vișniec, regia Dan Alexandrescu (în limba română) și drama istorică **Regele orb**, de Szekely Janos, în regia lui Nemeș Levente (în limba maghiară). „Tortul cu frișcă" al festinului aniversar a fost spectacolul de gală susținut de Promoția de Aur — 1956 — a teatrului românesc. Sala arhiplină, palpita de emoție, de nerăbdare de a-i întâlni pe răsfățații atâtor spectacole memorabile, vedetele atâtor filme... Și iată că pe scena romantic decorată, în luminile reflectoarelor, care erau mai multe ca oricând, și-au făcut intrarea în aplauze și urale cei iubiți... Televiziunea, prezentă din păcate doar la această seară, conectase totul în direct. S-au bucurat deci și telespectatorii țării întregi de acest spectacol cu totul inedit.

Se aflau acolo, cu noi : Radu Beligan, Sorana Coroamă, Tampa Miklos, George Constantin, Draga Olteanu, Tudor Gheorghe. Cu mare plăcere au fost ascultați cei de pe scenă, fiecare oferindu-ne o mostră a măiestriei sale.

A doua zi, cu începere de la ora 10, în prezența unui numeros public și a presei centrale și locale, a studioului de radio și a televiziunii centrale, a avut loc o încântătoare conferință de presă cu membrii promoției '56. A urmat o mare recepție, oferită de prefectura și primăria județului și orașului. În toate serile, urmate de recepții, în fastuoasele holuri ale teatrului s-au vândut cărți și albume ale editurii **Humanitas** și publicații ale Fundației Culturale Române. În ultima după amiază a avut loc vernisajul expoziției de grafică satirică a renumitului plastician timișorean Ștefan Popa Popas. A urmat o conferință de presă, unde am aflat proiectele teatrului și am constatat că una din garanțiile reușitei acestor proiecte este echipa excelentă de regizori, care se află acum la Tg. Mureș : Victor Ioan Frunză, Mircea Cornișteanu, Dan Alexandrescu, Kincses Elemer, plus invitații de marcă și studenții absolvenți de regie.

Mulțumim celor ce au fost prezenți la sărbătoarea Teatrului.

ANA SCARLAT ■

Primim la redacție

Uniunea Scriitorilor din România face în continuare demersuri față de Parlament pentru recuperarea de către autori sau urmașii lor a manuscriselor și cărților confiscate de fostele organe ale securității. Până în momentul de față, ni s-a promis tot sprijinul, cu condiția să întocmim lista proprietarilor de drept sau familiilor celor în numele cărora am solicitat aceasta.

Drept consecință, Uniunea Scriitorilor lansează un apel către toți cei care au cunoștință despre astfel de documente, pentru a ni le comunica la sediul din Casa Vernescu, Calea Victoriei nr. 133, sector 1, București, cod 71102.

COMITETUL DIRECTOR
al UNIUNII SCRIITORILOR din ROMÂNIA

Colocvii în diaspora

„În 1971, când am plecat din țară, știam din 1945 că nu mă mai întorc"

• George Astaloș în dialog cu George Arion (5)

(Urmare din numărul trecut)

— Vă întâlniți cu ceilalți români din diaspora ?

— Mă întâlnesc cu tot atâția români din diaspora cu câți se întâlnește un omolog de-al meu din București sau din alt oraș din România. Întâlnirile sunt determinate de afinități. Ce rost are să te întâlnești cu un tip morocănos, fără haz sau obsedat de lucruri care nu te privesc, numai pentru că e român ? Cu George Apostu mă vedeam de câteva ori pe săptămână, stând ore și ore împreună, uneori chiar fără să vorbim, și ne simțeam minunat. Nu faptul că ești dezrădăcinat îți condiționează întâlnirile cu compatrioții tăi, ci calitatea omului. La Paris, după unele statistici aproximative, sunt șaizeci de mii de români. Un festival de sarmale ! Asta nu înseamnă că trebuie să ne vedem între noi. La București sunt două milioane. Cine-i vede? Și de ce? Eu ies foarte rar din casă. Încep lucrul la cinci dimineața și îmi închid ghiozdanul la opt seara, cu o pauză de o oră la prânz. Evident, în acest interval îi văd pe toți cei care manifestă dorința să mă întâlnească. E o regulă pe care mi-am impus-o de la început. Chiar și pe cel ce propusese excluderea mea din Uniunea Scriitorilor în ședință publică l-am primit și nici măcar nu i-am spus că știam că s-a pretat la jocul de-a excluderea, fără să fie nevoie s-o facă. Oricum, tot eram exclus — și cu intervenția lui și fără. Relația însă, dintre diaspora și țară e un subiect năstrușnic ce sfârâie în fiecare dintre noi. Mai ales după căpcăunia inventată de nu știu ce toxicoman ideologic : „Nu ne vindem țara". Ca și cum România ar avea ceva de vânzare! Nimeni nu cumpără faliment. Din nenorocire, sloganul a prins în mintea sărmanilor români dezinformați, și acum țara, care nu era de vânzare, face niște eforturi inimaginabile să-i momească pe virtualii „cumpărători". Nu aveți cum să știți, pentru că trăiți în România, dar se cheltuiesc sume fabuloase pentru a-i seduce pe occidentali. Publicații editate în Occident, publicitate, invitații etc. — toate astea costă enorm. Poetul Mihai Elin, vechi prieten și complice (tatăl lui, de asemenea, a fost deportat cu ai mei în lagărele din U.R.S.S.), luându-mi un interviu pentru o revistă literară din București, spunea, în miezul unei întrebări : „românii din diaspora vor să fie cunoscuți de cei din țară". **„Vor"**, avea însă conotația de **„doresc / țin"**. I-am răspuns că e legitim, dar că în diaspora sunt circa patru milioane de oameni, pe când eu știu douăzeci și patru de milioane de români din România, care vor să fie cunoscuți de cei din țara lor. La fel și cu întâlnirile dintre românii din diaspora. Îi văd pe cei care-mi plac. La mesele din cafenelele Bucureștiului, pe care le-am bătut cu insistență și glorie, nu se așezau decât cei pe care îi acceptam eu. Confrații noștri își amintesc tratamentul.

— Diaspora română are vreo șansă să se impună în țară ?

— Nu cred ca vreo diaspora, oricare ar fi originile, amploarea sau coeziunea ei, urmărește să se impună în țara ei de origine. Nici n-ar fi posibil. Individualitățile unei diaspore, da. Cioran, Ionescu, Lupașcu, Eliade, Palade (Premiul Nobel) și alte câteva mii sau zeci de mii de români stabiliți în străinătate, care au marcat puncte proeminente pe tablourile de vânătoare ale culturilor, artelor, științelor sau pedagogiilor țărilor în care trăiesc se impun prin însăși personalitatea lor. Dar dacă întrebarea are o fațetă cu nuanțe politice, atunci e mai simplu. Oamenii politici români care s-au întors în țară după evenimentele din 1989 au avut o atitudine personală — a fost alegerea lor. Ei nu îi reprezintă pe românii din diaspora, ci tendințele politice tradiționale din România. Altfel spus, ei îi reprezintă pe românii din țară, care împărtășesc doctrina partidelor sau grupărilor din care, la rândul lor, fac parte. Că se impun sau că nu se impun, diaspora nu este angajată în acțiunea lor personală. E ca în anecdota cu evreul care s-a convertit la creștinism : „evreii n-au pierdut nimic și nici creștinii n-au câștigat mare lucru". Să luăm marile diaspore : evreiască, armenească și italiană. Nici una dintre ele, de-a lungul istoriei lor ,n-au urmărit să se impună în țara de origine. Să contribuie la prosperitatea țării, să-și ajute compatrioții în momentele dificile, să intervină pe lângă celelalte puteri pentru a modela o nedreptate — da. Dar să se impună? Cum? România nu are o tradiție a diasporei. Și nu numai România. Datorită hegemoniei comuniste, pentru prima oară în analele României, Bulgariei, Cehoslovaciei, Ungariei și a țărilor asiatice, aceste țări au și ele o diaspora. Reducând însă exercițiul la țara noastră, doar în Statele Unite ale Americii avem peste cinci sute de profesori universitari. Asta nu poate rămâne fără efect. Generația începutului de mileniu va avea o șansă fabuloasă prin existența acestei diaspore. Ceea ce ar trebui însă acum, după ce euforia anilor nouăzeci a trecut, este să știm să mânuim armele marțiale ale întrepătrunderii. Cu toate că, studiată la epidermă, urgența pare economică, aspectul întrepătrunderii economice dintre dispora și țară este absolut lipsit de importanță. Efortul, cel puțin în primii douăzeci de ani, trebuie să se concentreze asupra umanizării și sentimentalizării relațiilor dintre indivizi, nu între noțiuni abstracte, asociații și „comitii", cum ar fi spus genialul nostru Caragiale. Premisele există, bunăvoințele, de asemenea, nevoia — nu mai vorbim. Concesiile trebuie să le facă elementul politic — oricare ar fi tendința doctrinară a politicii sau culoarea partidului ce guvernează.

„Condamnați la fericire"

• Istoria partidului comunist în imagini

Gândindu-se și răzgândindu-se cum s-o facă „mai bine", adică mai credibilă, regimul trecut n-a mai apucat să ne ofere mult promisa — și deloc așteptata — istorie a partidului comunist. Se pare că filmul realizat de **Dinu Tănase și Vladimir Tismăneanu la Studioul „Profilm"**, fără a-și propune a fi un film documentar, a reușit o istorie a PCR în imagini, zguduitoare prin simpla înșiruire a faptelor. **„Condamnați la fericire, Experimentul comunismului în România"** a fost creat cu gândul la aceste generații din urmă care nu știu nimic în afară de propaganda comunistă cu care am fost suprasaturați în toți anii „epocii". Nu știu nici cum arătau cei care ne-au menit „fericirii" spulberate în '89.

Din păcate, toată arhiva adunată vreme de 45 de ani păstrează imaginile pe care și le-au dorit ei despre ei. Paradoxal este — afirmă râzând regizorul Dinu Tănase — că noi am spus adevărul pe care l-au ascuns atâta vreme, folosindu-ne exact de imaginile lor, pe care au vrut să le lase cât mai frumoase, cât mai zâmbitoare. Comentariul lui Vladimir Tismăneanu — în prezent profesor de politologie la Universitatea din Maryland, S.U.A. — dezvăluie etapă cu etapă mecanismul luptei pentru putere, care s-a instalat de la început și a dus la atâtea crime. Câți dintre cei tineri mai știu de un Dej, sau un Pătrășcanu, câți știu că acesta din urmă a fost omorât pentru că era principalul candidat la putere ? Exemplele pot continua, am încercat să prezentăm toate figurile proeminente ale comunismului, începând chiar cu 1921. Este urmărită întreaga evoluție a lui Ceaușescu, care apare incredibil de devreme și cu o uimitoare tenacitate în umbra lui Dej. Generațiile tinere n-au apucat să vadă cum arătau Maniu sau Antonescu, dar nici Ana Pauker sau Vasile Luca. În anii din urmă, nici numele nu le era pomenit. Cred că trebuie să spunem tot ceea ce știm la ora asta despre trecutul acestei țări. Istoria a fost falsificată serios și profesional timp de 45 de ani. Avem nevoie de cel puțin tot atâta profesionalism pentru a prezenta ceea ce s-a întâmplat cu adevărat. Altfel, nu putem merge mai departe.

LIANA TATOS

Casa de filme Guild prezintă !

Pasiune fără limite

Scenariul și regia — Alan Shapiro
Producător — James G. Robinson
Producător executiv — Gary Barber

Distribuția

Nick — Cary Elwes
Darian — Alicia Silverstone
Amy — Jennifer Rubin
Cliff — Kurtwood Smith
Cheyenne — Amber Benson

Scenariul lui Alan Shapiro pentru **„Pasiune fără limite"** a fost inspirat de un incident din propria lui viață, întâmplat în urmă cu câțiva ani : o tânără femeie, inteligentă și educată, nutrea o pasiune devoratoare pentru el și refuza să accepte că acesta nu putea să-i ofere decât prietenie. Deosebirea dintre percepțiile asupra relației lor a ajuns să creeze o amintire puternică pentru Shapiro. Expunându-și experiența pe hârtie, realitatea a devenit ficțiune, iar memoria lui impresionantă s-a transformat în geneza filmului „Pasiune fără limite". Shapiro a simțit că validitatea filmului rezidă în actrița care a interpretat-o pe Darian. „Nu am cerut decât o adolescentă a anilor '90, cu forța dramatică a Gloriei Swanson din „Sunset Boulevard", inocența și senzualitatea actriței Sue Lyons din „Lolita" și intensitatea lui Glenn Close din „Fatal Attraction" — spune râzând Shapiro. Apare Alicia Silverstone, în vîrstă de 15 ani. Tânără și talentată, Alicia avea exact prospețimea și intensitatea la care se gândise Shapiro. El explică : „Alicia ne-a făcut K.O. pe toți. Are un echilibru și o prezență remarcabile și nu îi este teamă să riște. Ea face întotdeauna ceea ce este cel mai bine pentru personajul său".

Alicia Silverstone a fost imediat impresionată de personajul Darianei. „Nu puteam să mi-o scot din minte ! Ea este o persoană binecuvântată cu atât de multe calități naturale — inteligență, înfățișare, talent — dar toate sunt umbrite de insecuritatea ei disperată și de nevoia de a domina. Am continuat să mă gândesc zile întregi la ea și am fost de-a dreptul speriată aflând că am primit rolul".

Cary Elwes a fost atras de rol pentru că era inspirat de o întâmplare adevărată. „Îmi place ideea unui ins care își aduce soția în punctul dorit și apoi descoperă că totul e distrus de prețioasa lui fiică".

Dând târcoale triunghiului, personajul Amy, interpretat de Jennifer Rubin, „este un melanj între Katherine Hepburn și Annie Hall, simpatică, puternică și surprinzătoare" — spune Shapiro.

PIAȚA DE ARTĂ, ARTA DE PIAȚĂ

Un anticar cărturar

În București, pe o stradă cu nume de poet, în două odăi tixite de cărți, un amator serios, găsea o oază de cultură. În ultimii ani, acolo se întâlnea cu aproape legendarul domn **Radu Sterescu**. Reputat ziarist la „Universul", spirit rafinat, bine fundamentat pe o cultură profundă, Radu Sterescu a fost nu numai un anticar, ci, mai întâi, un cărturar. Cu umor mărturisea că în viață a avut două iubiri : cartea și cursele de cai. De prima sa pasiune au beneficiat mulți dintre intelectualii acestor ani. Ca să supraviețuiască a vândut și carne și cafea — vai, ce repede am uitat cât de mult ne lipseau atunci ! Dar, mai ales a vândut cărți. Acest trafic de cultură îl făcea după criterii de dânsul inventate. Totdeauna în favoarea celor cu bani puțini, dar cu multă minte. Din teribila-i bibliotecă, de multe ori confiscată și tot de atâtea ori refăcută, s-au înfruptat mulți — și mai buni și mai răi. Nu de puține ori, domnul Radu Sterescu dăruia cărți — el, cel ce a descoperit și păstrat cartea de valoare, mai ales din cultura română, ediții princeps, ediții rare, cărți interzise sau necenzurate. Imun la infecțiile securisto-activiste — a petrecut și câțiva ani prin închisorile comuniste — Radu Sterescu nu și-a vândut spiritul. Judeca limpede și promova adevărata valoare culturală, nefalsificată de ideologia comunistă. Discuțiile cu dânsul erau adevărate delectări intelectuale, erudiția lui enciclopedică fiind utilă oricărui om care dorea să afle. A murit în prima zi din ultimul an al comunismului românesc. Deși imortalizat într-un cunoscut roman de Paul Goma, îl reamintesc pe Radu Sterescu beneficiarilor și prin câteva dedicații ale unora pe care i-a întâlnit în neființă. Ion Caraion : „Radu Sterescu, prietenul de nu mai știu nici eu câți ani al patimii de carte și al statorniciilor în statorniciile omului". Eugen Barbu, în stilul caracteristic : „Radu Sterescu, jefuitorul de bani ce m-a jefuit în acești ani". În sfârșit, un text inedit pentru marii amatori : „Stimate domnule Sterescu, o întrebare : v-ar interesa o serie de cărți ale prietenului meu din Sibiu Aurel Cioran, fratele lui Emil ? Printre cărțile oferite sunt multe trimise de fratele de la Paris. Cu devotate gânduri, C. Noica — 4.11.1978, Păltiniș".

Tristă soartă a intelectualului român dintotdeauna! Bântuind anticariatele, mă întreb, ca poetul : „Unde sunteți, voi, anticarii de altădată ?".

C. TĂNJALĂ

What is Haddaway?

Haddaway : „What Is Love ?" „Toată lumea îmi pune această întrebare. Și de fiecare dată citesc uimire în ochi celor ce-mi solicită răspunsu pentru că, zău, nu-l pot da !"

Acest dulce final de vară a adus cu sine revelații muzicale și printre ele fenomenul Haddaway. La 28 de ani, acest fermecător black a câștigat poziția maximă în european hit parades grație titlului **What Is Love ?** Life, recentul single anunță un album debordând de energie... Primul grup al lui Haddaway se numea Chance, și se pare că numele a fost foarte inspirat.

Surâsul său irezistibil are cu siguranță căldura soarelui din Caraibe, Tobago mai exact, una din insulele încă interzise turiștilor. Aici s-a născut și a crescut până la 9 ani când se deplasează la Washington D.C., căci ai lui **sunt chemați din rațiuni de** serviciu (tatăl — inginer maritim, mama — infirmieră). Orașul american nu-l inhibă **defel, ba, dimpotrivă, de cum** ajunge descoperă trompeta, apoi la 14 ani basul (după ce își cumpărase primul album și anume Double Vision cu Foreigner) ; „nu eram un bun muzician, făceam totul din distracție". În ciuda acestei afirmații, la 16 ani formează primul său grup : **Chance.** „Făceam de toate, rock, pop, piese preluate de la Aerosmith, de la Thin Lizzy, de la Beatles, James Brown, Billy Idol, de la cine **credeam că suntem în stare !".**

Când a venit timpul să urmeze studiile superioare, pleacă **la Chicago să studieze** marketing. Pe lângă studii se mai ocupă și de altele ; e spălător, vânzător la o pompă de benzină, vânzător de ziare. Termină briliant studiile și obține o slujbă la o mare companie în... Köln. De data aceasta, Haddaway, crescut la Tropice, are picioarele bine înfipte în Europa, unde decide să rămână, după ce renunță la ocupația inițială, pentru a începe o afacere proprie. Investește într-o societate specializată în show-uri și prezentări de modă numită Energy. De ce ? „Pentru că se spunea despre mine că posed energie cât pentru trei persoane". Și atât ? „Nu, motivul principal a fost că prietena mea care e nemțoaică se numește Gloria și alăturând inițialele noastre — prenumele meu e Nestor — am obținut N și G, deci Energy". O frumoasă poveste de dragoste !

Gloria împărtășește în continuare viața profesională a lui Haddaway în societatea Energy, dar, în egală măsură, și cariera lui de cântăreț, ca participând la coregrafia clipului **What Is Love ?** unde poate fi apreciat talentul ei de „ballerine dance". Pe de altă parte, se poate observa în același clip influența din Dracula de Coppola. „Eram foarte impresionat de estetica filmului, de costume, de tot, în afară de finalul pe care l-aș fi dorit mai puțin brutal, aș fi vrut ca iubirea dintre fată și vampir să se poată lumina cumva". Cât despre **Life, Haddaway n-a părăsit** universul fantastic, căci realizatorul clip-ului aferent (care lucrează și pentru Snap) a reînsuflețit legenda lui Frankenstein... versiunea feminină !

„Am considerat această idee foarte nostimă așa că am fost de acord cu realizarea. Nu-mi plac clip-urile în care nu poți vedea decât femei fermecătoare și tipi superbi, e mereu același lucru !".

Dar, fiindcă tot vorbim de tipi superbi, trebuie neapărat să subliniem că Haddaway posedă un fizic agreabil, de tânăr Apollo... Rețeta sa nu conține decât o indicație : sportul. „Îmi place boxul, fotbalul american și windsurful cum am puțin timp liber mă duc în Olanda unde sunt plaje excelente pentru practicarea lui".

Își menține condiția fizică inclusiv pe scenă unde nu se descurcă deloc rău. După ce a dat câteva show-uri în cluburi, odată ce primul său album va fi lansat (album numit foarte clar **The Album**) va începe **un turneu** temerar și cu siguranță încununat de succes.

O ultimă întrebare pentru

FLASH - CONTACT

■ ■ Janet Jackson superstar !

Din ce în ce mai bine pentru „micuța" soră a lui Michael care la 26 de ani oferă noi revelații : un record cinematografic în Statele Unite cu „Poetic Justice", un film care a ocazionat deja încasări de mai multe milioane de dolari dincolo de Atlantic, ceea ce înseamnă că „Jurassic Park" al lui Steven Spielberg a cam rămas în urmă !

■ ■ Vreți să cumpărați chiloții Madonnei ?

Mareia Tysseling e o femeie de treabă : proprietara unui celebru magazin din Los Angeles : „Star Wares", vinde obiecte sau articole de îmbrăcăminte utilizate de staruri în viața privată sau profesională. Vi se poate astfel oferi la prețuri sfidând orice concurență vesta lui Tom Cruise, cămașa lui Luke Perry, maieul lui Michael Jordan sau chiloții Madonnei (una dintre perechi evident !).

■ ■ „Prea bătrână ca să fiu un sex-simbol !"

E ceea ce a declarat Sharon Stone la Buenos Aires unde vulcanica actriță a petrecut câteva zile de vacanță în compania logodnicului ei Billy Mc Dowell. Sharon a profitat de ocazie pentru a face și un anunț în legătură cu viitoarea căsătorie cu noul om al vieții ei și dorința de a avea cel puțin 3 copii. Program vast, deci !

■ ● ROXETTE primește „întăriri" !

La 34 de ani, Per Gessle a decis în fine să se însoare : pe 21 august prietena sa de mai mult timp Asa Nordin, 32 de ani, i-a devenit soție. Marie Fredriksson și Mike Bolyos erau bineînțeles prezenți la sărbătoare. Ceremonia s-a desfășurat la biserica Västra Strös, în sudul Suediei, și cei prezenți au avut ocazia, o dată în plus, de a aprecia talentul de cântăreață al miresei. Cei 108 invitați au fost conduși la biserică într-un bus pentru discreție. Elisabeth, mama lui Per, s-a declarat foarte fericită pentru faptul că „băiatul" a găsit puțin timp să se odihnească. Cât despre luna de miere nu se pune problema din cauză de... timp. La numai 3 zile după eveniment, Per se reîntorsese în studio. Asta înseamnă să faci în 3 zile cât alții într-o lună !"

■ ■ Take - That Go Home !

Triumf pentru cei 5 „kids" la întâlnirea cu publicul lor

în Manchester, într-un concert care a durat două ore ! G-Mex Center. 10 000 de fan au fost în delir... Pentru a sfârși apoteotic, Gary și banda sa și-au expus mulțimi partea dorsală incluzând ca la noi toți și zona aceea ma mult sau mai puțin bombată Efectul a fost garantat !

Topuri — Radio Contact

– ediția 41 –

• TOP 30

1. PET SHOP BOYS - Go West
2. HADDAWAY - Life
3. 2 UNLIMITED - Faces

• TOP SLOW & BLUES

1. BERNIE LYON - The Love Of A Woman
2. MARIAH CAREY - Do You Think Of Me
3. BON JOVI - Bed Of Roses

• TOP 5 — TOP MATINAL

1. MICHAEL SEMBELLO - Maniac
2. JONATHAN BUTLER - All Grow'd Up
3. ROBIN'S - Luv 4 Luv

radio CONTACT FM 96,1 MHz

7 EXTRA

© Copyright Radio Contact România S.A. & 7 Extra — 1993

Pagină realizată de DOINA ENE

Cum a fost la Muzeul de Artă?

Manuela Cernat și soția ambasadorului Spaniei, d-na Ortiz

A venit și la noi expoziția „Nașterea artei în Europa" care s-a plimbat prin lume și va poposi în ianuarie la Paris.

În sala enormă, în care Dan Hăulică a vorbit sclipitor, s-a strâns toată suflarea artistică, politică și publicistică. Important era spectacolul de pe simeze, cel de la microfon, dar și cel din sală. Dl Enescu a vorbit scurt și cenzurat, cei doi ambasadori ai Franței și Spaniei foarte sentimental, dar Petre Sălcudeanu de la Cultură deloc.

Domnia sa a fost stresat. Adică s-a uitat încruntat la toată lumea și atât. Alături, Adrian Dohotaru a zâmbit diplomatic și cuceritor celor, de dincolo de microfon. În sală, întâlnirea a fost admirabilă. Toată lumea a discutat cu toată lumea: Mihai Oroveanu cu politicienii, Radu Câmpeanu cu plasticienii, diplomații cu ziariștii, scriitorii cu muzicienii. Au fost chiar momente de euforie când plasticienii au discutat între ei, sau cu criticii de artă și dau exemplul lui Viorel Mărgineanu cu Gh. Anghel și Marin Gherasim cu Ioana Vlasiu. S-a întâmplat că și ziariștii din tabere opuse să stea de vorbă dar pe ei îi bănuim mânați de interes, adică s-au făcut frate cu dracul, să mai afle un zvon. Manuela Gheorghiu-Cernat a venit cu tatăl, dar conversația a purtat-o cu doamnele ambasadoare, care fac parte din Asociația Internațională a Femeilor. În care a fost primită de curând și ea printre cele șapte românce.

Au apărut elegante, în rochii exotice sau sobre, studentele de la Academia de Arte, însoțitoarea pictorului Gh. Anghel, fiica pictorului Marin Gherasim, Dina Câmpeanu, Carmen Firan, Irina Nistor și Ioana Vlasiu. Cea mai rasată și cea mai elegantă a fost doamna Sanda Negropante de la liberali și cea mai șleampătă prezență o ziaristă grasă și fără dinți de la „Curierul românesc" care tot dorea să stea de vorbă cu Adrian Dohotaru.

Evident, nu s-a discutat despre artă și doar cine și ce a mai făcut în ultimul timp. Florin Potra, proaspăt părăsit de vechile prietenii și iubiri (și rechemat de la Roma), a strălucit prin mediocritate. Este drept că în grupul pe care-l formau amicii lui Sorin Dumitrescu, acesta povestea cu har, dar cine avea timp să asculte! De fapt la aceste întâlniri lucrurile se întâmplă așa: fiecare se plimbă de la un grup la altul, spune câteva vorbe banale, sau aruncă o bârfă și trece mai departe. Cum nu erau de față Liiceanu și Pleșu o dezbatere filosofică nu a avut loc. Toată lumea s-a văzut cu toată lumea și atât.

LIANA COJOCARU ■

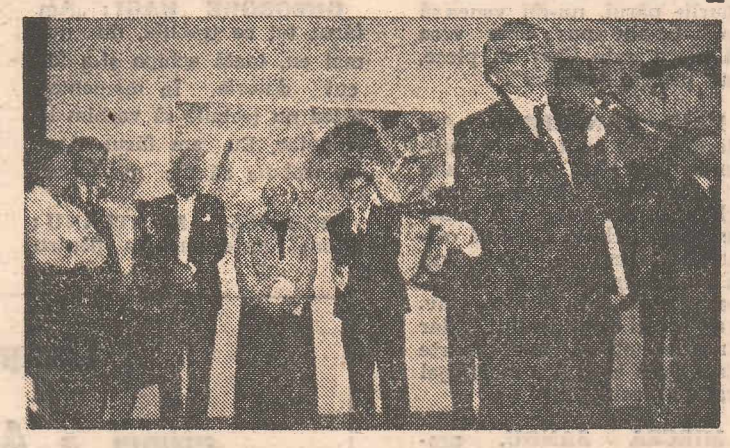

La vernisajul expoziției Nașterea Artei în Europa: Dan Hăulică, Adrian Dohotaru, Theodor Enescu, Doriana Coșoveanu

Adriana Ichim întâmpinând un oaspete de seamă

Cocktail la Flash Publicity

Greu de spus ce gândea domnul **Ion Țiriac**. La prezentarea fiecărui personaj nou sosit îl împingea în față pe directorul băncii sale, domnul **Dună**. Șeful Departamentului pentru reformă al B.N.R., **Daniel Dăianu** privea la grațioasele manechine și comenta cu vecinul: „Țara va intra într-o și mai mare sărăcie". **Dumitru Moroșanu** avea aerul critic de pe platoul de televiziune, discursul lăsându-l pe seama domnului **Everac**. La cocktail-ul oferit de **„Flash Publicity"** vineri seară, cu ocazia deschiderii cursurilor de manechine, unde s-a strâns toată lumea bună a banului și a frumosului, un singur invitat a spus de-a dreptul ce gândea. Distinsul reprezentant al avocaturii românești, domnul **Victor Anagnoste** mi-a șoptit: „Fetele astea sunt așa de înalte, că dacă Adriana dă faliment, le iau eu și fac o echipă de baschet cu care merg la sigur". Cunoscând-o bine și de demult pe gazda noastră, l-am asigurat că nu are nici o șansă. Cine este **Adriana Ichim**, director general al Agenției „Flash-Publicity"? Un amplu interviu pe care vi-l voi prezenta săptămâna viitoare, va înlătura valul de mister creat în jurul acestei noi apariții în lumea business-ului românesc.

LIANA TATOS ■

La o premieră cu Christine Valmy

Faimoasa doamnă nu trece deloc neobservată. Ieșitul în lume cu ea este o adevărată aventură, pentru că toată lumea dorește s-o cunoască, să-i vorbească sau să-i ceară ceva.

La intrarea în Televiziune, portăreasa a rugat-o s-o facă pe fiica ei coafeză la firmă. Dar doamna Valmy nu are o asemenea firmă. A acceptat și un post de model, când va fi vorba. La „Cazino Victoria" toată lumea o cunoaște și o ocrotește cu respect de inopinați. La premieră nu ai cum să te izolezi. Amicii și colegii apar ca din pământ și te roagă să le-o prezinți. Asta-i o treabă amuzantă și deloc agresivă. Mai greu este să-l îndepărtezi pe cei ce se reped singuri a-o cunoaște. Cum gardă de corp n-are, sarcina nu este ușoară.

Cea mai încântătoare cunoștință am făcut-o cu dna Albulescu, soția actorului-ministru.

Doamna are niște ochi superbi, albaștri, și un stil de abordare cuceritor. Am deranjat-o să ne așezăm pe locuri, dar domnia sa ne-a spus că este fericită și onorată că stă lângă doamna Valmy și o să-i spună și soțului; că are un băiat mecanic de motoare și nu actor, o noră grozavă — este prima soacră pe care am auzit-o astfel lăudându-și nora — care a terminat ASE și un nepoțel genial, de vreo 2 luni, cu ochi albaștri. Pe băiat îl cheamă Matei, iar pe nepoțel Andrei. Și părinții și socrii și băiatul — ne-a spus doamna Albulescu — au ochii albaștri, așa cum sper să-i păstreze și micuțul. Apoi ne-a povestit că actorul, ce-i drept mare pe scenă, nu obișnuia niciodată să-și repete rolurile acasă pentru a le învăța din repetiții.

De data aceasta, a intrat doar cu 2—3 repetiții în locul lui Repan și a repetat mereu. De aici am dedus că actorului Mircea Albulescu perioada ministerială nu-i prieste.

În rest lumea în sală era amestecată, cronicari, actori, studenți, familiști, profesori de la institut, îmbrăcați în ținută de lucru, de seară sau de zi. Ceea ce am remarcat este că în viața mea de ziarist nu am primit atâtea mulțumiri pentru interviurile, cronicile și notele din presa scrisă, câte am primit în seara în care am fost cu Christine Valmy la premieră. De unde am tras concluzia că nu articolele mele erau motivul.

LIANA COJOCARU ■

Ce mi-a spus Laurențiu Ulici?

Actualul lider al scriitorilor mi-a motivat incidentul Uniune — Dinescu astfel: Mircea Dinescu i-a mințit când a adus tipografia, spunându-le că este pentru Uniunea Scriitorilor și obligându-i pe scriitori să o monteze, să plătească salarii și să o administreze în ultimii 3 ani. Uniunea Scriitorilor nu a tipărit nimic în acea tipografie (ziare), pentru că prețurile sunt mult mai mari decât la Coresi (firesc, este rotativă Offset). Dinescu trebuia să-și dea demisia de la **Concordia SRL** sau **FPLGR**, dacă era loial Uniunii Scriitorilor și nu de la Uniune (dar de acolo avea banii și donațiile). În concluzie, Uniunea Scriitorilor a cheltuit enorm, fără beneficii (Dinescu susține că s-a tipărit în beneficiul Uniunii Scriitorilor și s-au consumat toate materialele tipografice care costă exorbitant). Dl Ulici mi-a motivat astfel faptul că nu s-au adresat justiției: nu pentru că nu ar avea motiv (cum am afirmat eu), ci că nu vor un mare scandal. I-am replicat că acest scandal pare a nu avea obiect și este făcut doar de presă (**Evenimentul zilei, Cuvântul**), adică de ziarele iritate de desele atacuri ale săptămânalului **Academia Cațavencu** condus de Dinescu.

Uniunea nu a luat poziție de apărare deloc. Dl Ulici mi-a spus că nu-i așa. L-am întrebat cum rămâne cu demisiile Paler — Blandiana, după retragerea lui Dinescu. Domnia sa mi-a spus că nu știe, dar că cele două demisii erau condiționate de insultele aduse de Dinescu. Am întrebat care insulte? Mi-a răspuns că Dinescu nu a retractat acuzațiile aduse scriitorilor din Uniune și i-a acuzat că l-ar fi dezavuat în presă și nu l-au apărat la o adică, deși reprezentanții Uniunii i-au arătat procesul-verbal al ședinței respective, din care reieșea clar că nu îl acuzaseră. În final, am înțeles că susține că Dinescu este de vină. Domnul Istrate (de a cărui incompetență am avut ocazia să mă conving personal) are toate socotelile și evidența pagubelor, mi-a spus dl Ulici. Dl avocat Popescu (cel care a spus pe postul de televiziune că a folosit metafora „cu furtul" și poeții au preluat-o pentru că „așta este un fel de furt") știe restul problemelor (care?) și-l va acționa probabil în judecată pe Dinescu. I-am explicat dlui Ulici că dl Popescu nu mi se pare convingător. În finalul discuției, nu mi-a fost clar ce a făcut Dinescu, dar Laurențiu Ulici mi-a spus că e vinovat. Pagube or fi, dar cu boema scriitorilor, pagubele se fac și din nepricepere.

În sfârșit, în ceea ce-l privește pe dl Sălcudeanu, șeful breslei scriitorilor crede că ar putea fi o înscenare, că altfel „cum au ajuns la tanc fotoreporterii?" Oricum, socotește că dacă s-a dus beat la ministeri, onorabil ar fi să-și dea demisia. Am relatat discuția cu dl Laurențiu Ulici întocmai, pentru a reliefa exact atitudinea echilibrată a domniei sale, deloc dispus să acuze. Parantezele ne aparțin.

LIANA COJOCARU ■

Gafa lui Tudor Gheorghe

Menestrelul super-adorat de spectatorul român de pretutindeni a dat-o în bară la Tg. Mureș. La festivitatea de sărbătorire a Teatrului românesc — 15 ani de Național și 30 de ani de Teatru de păpuși, domnia sa a ieșit pe scenă și a recitat și apoi a cântat „Într-o cafenea la Tg Mureș", poezie scrisă de Romulus Vulpescu prin anii '67—'68 după un concediu în orașul amintit. Vorbea poetul despre orașul rece și ostil pe care nu l-a simțit aproape inimii sale. Dar cel ce s-a simțit atunci lezat de neospitalitatea orașului, poetul Vulpescu nu spunea nimic de „orașul maghiarizat", termen rostit de menestrel. În sala în care cânta dl Tudor Gheorghe erau maghiari și români care sărbătoreau teatrul românesc. Cum s-ar fi simțit domnia sa dacă invitat la un spectacol la Budapesta s-ar recita și cânta ceva despre șarlatania oltenilor? Este drept, acolo la Tg. Mureș, marii actori prezenți nu i-au fost solidari în acest sens: și-i numim pe George Constantin, Draga Olteanu, Sanda Toma, Gheorghe Cozorici, Mircea Albulescu. Aceștia au sărbătorit doar teatrul.

L.C.

ROMÂNIA — BELGIA 2-1

Anghel Iordănescu: „Am avut momente când am simţit că trec de la agonie la extaz şi invers"

Firește, victoria repurtată săptămâna trecută împotriva reprezentativei Belgiei a produs cuvenitele sentimente de satisfacție și bucurie în rândul iubitorilor noștri de fotbal prin obținerea celor două puncte atât de necesare și care ne-au apropiat de realizarea marelui vis al calificării la World Cup '94. Un succes așteptat, dătător de speranțe înaintea ultimei confruntări — decisivă și de aceea foarte dificilă — pe care trebuie să o susținem la Cardiff în compania selecționatei Țării Galilor. Trecând însă de la euforie la analiza lucidă, să ne reamintim totuși că, așa cum spunea și antrenorul Anghel Iordănescu la conferința de presă ulterioară meciului cu „diavolii roșii", „echipa României trebuia să fie calificată". Desigur, se referea la semieșecul pe teren propriu în fața cehilor și slovacilor, un rezultat care ne-a îngreunat destul de mult situația, dar și la nerăbdarea cu care s-a suprasolicitat ideea victoriei în partida revanșă. O remiză atunci, la Kosice, ar fi simplificat lucrurile în favoarea noastră. Consecințele acelei strategii greșite le suportăm acum și, ca atare, se impune să nu cădem în alt păcat, respectiv în cealaltă extremă: abordarea întâlnirii cu galezii mizând doar pe defensivă. Mirajul punctului „de aur" este atrăgător, dar la fel de bine înșelător. De altfel, digerând cam greu înfrângerea, selecționerul Paul Van Himst ne-a prevenit, cu oarece maliție, bineînțeles: „Este posibil ca, prin jocul rezultatelor, Belgia și România — cele mai bune echipe ale grupei — să nu se califice". Un scenariu absurd, pe care nu ni-l dorim, dar fotbalul are atâtea neprevăzute... Deocamdată, să savurăm această frumoasă izbândă și să adresăm felicitări tuturor celor care au avut partea lor de contribuție.

FLORIN RĂDUCIOIU a transformat cu sânge rece lovitura de pedeapsă și i-a dat pasa de gol lui Ilie Dumitrescu (sus)

ILIE DUMITRESCU: „Arbitrul de margine ar trebui să se ducă pe la Optinova — am eu un prieten acolo — să-și pună ochelari" (dreapta)

Declarații după meci

ANGHEL IORDĂNESCU: „Spectatorii noștri sunt avizi de marea performanță. Această performanță se așteaptă de câțiva ani buni. Amintiți-vă că nici una dintre echipele noastre de club n-a reușit să se califice, în cupele interclubur, în „primăvara europeană"; nici unul dintre rezultatele echipelor reprezentative — indiferent de ce nivel — nu a mai reușit să aducă satisfacții iubitorilor de fotbal. Datorăm această victorie minunatului nostru public, jucătorilor și medicului nostru care a reușit să facă ceea ce a făcut. În general mă feresc să fac aprecieri individuale. Trebuie remarcată în primul rând ECHIPA, în ansamblul ei, pentru voință, pentru ambiție, chiar dacă au mai fost jucători, să zicem, cu minusuri în exprimare. Îi felicit pe toți jucătorii și le mulțumesc pe această cale pentru că ei sunt principalii artizani ai victoriei. Am avut de luptat cu eliminarea anumitor obișnuințe căpătate de la ceilalți antrenori. Un exemplu: vineri, 8 octombrie, în ziua convocării lotului, mai mult de jumătate dintre jucători au solicitat să plece acasă, să stea una-două zile, că ei așa sunt obișnuiți. Când am auzit una ca asta, mi s-a zburlit părul, nu-mi venea să cred. Le-am spus: cine vrea să plece, este liber să plece, dar pleacă definitiv".

PAUL VAN HIMST: „Am pierdut, dar sunt foarte mulțumit de echipă, de felul cum a jucat astăzi. România are o echipă foarte bună din punct de vedere tehnic. Cred că oricum am făcut un meci bun în compania acesteia. Înaintea partidei, în echipa dv. erau mulți accidentați, dar au jucat toți și încă foarte bine. Dacă ar fi fost meci egal era mai echitabil".

MIRCEA SANDU, președintele F.R.F. (într-o declarație radiodifuzată): „Există niște legi care poate sunt strâmbe pentru sport. Băieții vor primi 5 000 de dolari, dar trebuie să plătim și 6 000 de dolari la stat. Mi se pare o aberație pentru o instituție care nu profită absolut deloc de bugetul statului".

GHEORGHE HAGI: „Am făcut tot ce trebuia, nu numai eu, toată echipa și-a făcut datoria. În momentele astea nu trebuie să vorbim la singular. Eu am făcut doar ce trebuia să fac pe teren".

DORINEL MUNTEANU: „Sunt foarte bucuros pentru această victorie. Le-am dat o lecție belgienilor pentru că au fost o formație cu nasul pe sus și sperau la un egal. Pentru mine este o victorie foarte mare".

POMPILIU L. DUMITRESCU ■

Fotografii de **FLORIN IONIȚĂ** ■

Clasamentul grupei a 4-a preliminare

1. BELGIA	9	7	0	2	16— 5	14
2. ROMÂNIA	9	6	1	2	27—11	13
3. ȚARA GALILOR	9	5	2	2	18—10	12
4. CEHIA ȘI SLOVACIA	8	3	4	1	18— 9	10
5. CIPRU	9	2	1	6	8—15	5
6. INSULELE FEROE	10	0	0	10	1—38	0

Ultimele partide: Cehia și Slovacia — Cipru (27 octombrie), Țara Galilor — România și Belgia — Cehia și Slovacia (17 noiembrie).

Din München, pentru revista FLACĂRA, dl. Mihai Rusu, redactorul sportiv al postului de radio „Europa Liberă"

Dinu Pescariu, un rebel?

Iată o întrebare care preocupă la ora actuală opinia sportivă din România, pe fondul declarației cu privire la retragerea sa din echipa de Cupa Davis. Am rămas uimit de reacția violentă a unor persoane din anturajul tenisului românesc, care s-au grăbit să-l critice pe jucătorul nostru, mai întâi ca nefiind patriot sau că a uitat câți bani a investit federația de specialitate în creșterea și consacrarea tenismanului bucureștean. Dar problema nu se referă nici la cinstea de a reprezenta țara sau la investițiile efectuate de federație, ci la statutul jucătorului de tenis angrenat atât în turneele individuale precum și în competițiile rezervate loturilor naționale. În primul moment, s-ar putea crede că Dinu Pescariu a greșit în fața națiunii, renunțând tocmai în faza promovării în eșalonul secund al întrecerii dotate cu Salatiera de Argint; dar dacă veți urmări cu atenție rândurile ce urmează, și veți aprecia cu obiectivitate situația în care se află orice davis-cupman din lume, atunci sunt sigur că îl veți da dreptate „trădătorului".

Așadar, trebuie mai întâi să cunoaștem relațiile jucător-federație. În țările cu echipe serioase pentru Cupa Davis, federațiile de specialitate se orientează încă de la începutul sezonului spre lotul de tenismani, oferindu-le contracte cu drepturi și obligații, clauze, prime, echipament, bani, bilete de avion etc., în vederea reprezentării formației naționale în condiții cât mai bune. Aceasta înseamnă că cei aleși își vor stabili un program de turnee compatibil și cu interesele forului de specialitate, rezervând în fond un număr de săptămâni ce sunt afectate pregătirii și participării în cadrul Cupei Davis. Cu un singur amendament. Atunci când componenții evoluează pentru țara lor, și în paralel se desfășoară un turneu individual (regula se aplică și în perioada premergătoare datei întâlnirii), federația plătește celor ce aveau dreptul să concureze la competițiile individuale respective o despăgubire în raport cu valoarea titularilor, la care se adaugă garanția de participare, plus premiul în caz de victorie. Așa procedează nemții, francezii, americanii, australienii, așadar cei din grupa mondială, dar și oficialii echipelor din grupa a 2-a sau a 3-a. În acest caz, tenismanii nu vor avea pierderi financiare pe durata Cupei Davis, în general 6 săptămâni pe an, ceea ce îi și obligă dar îi și motivează spre performanțele dorite de specialiști sau susținători.

Revenind la Dinu Pescariu, el nu dorește altceva decât modelul internațional aplicat și de F.R.T., pe care eu l-am propus secretarului general Lucian Vasiliu încă din octombrie 1990, în ideea de a completa bugetul său, redus fără discuție, cu atât mai mult în momentul disputării Cupei Davis. De ce, vă veți întreba? Ei bine, Dinu poate participa la un turneu unde el are șanse de a acumula puncte dar și premii — iată un exemplu, după cum prezența sa în cadrul pregătirilor cu echipamentul propriu (deci rachete, corzi, pantofi de tenis) determină un consum suplimentar gratis, dacă voi menționa că F.R.T. nu acoperă aceste investiții. Obiectiv, Lucian Vasiliu mi-a și spus că nu are bani germanilor, dar dacă peste tot există astfel de uzanțe, de ce să nu procedeze și Dinu Pescariu la fel, mai ales că, într-o proporție de 80 la sută, seniorul a finanțat întreaga carieră a juniorului. Și cum nu se mai joacă pe „glorie sau diplome" ci pe bani și existență, căci suntem profesioniști, nu?, intenția lui Dinu Pescariu este absolut logică și corectă, transpusă în practică unde vreți și unde nu vreți. Citiți în presa de specialitate că Boris Becker renunță la Cupa Davis în Germania, la fel ca și McEnroe sau Connors, iar recent Andre Agassi și Jim Courier în S.U.A., apoi Guy Forget în Franța sau Wally Masur în Australia. În Est premiera „a serbat-o" Andrei Cesnokov în iarna trecută la Moscova în meciul cu nemții, cu toate că ungurii și chiar unii cehi au spart demult gheața, așa că intenția lui Dinu Pescariu se înscrie pe linia oficială de conduită, și nu de egoism cum s-ar mai putea interpreta, amintind că tenisul este un sport individual practicat la tinerețe. Or, timpul trece iar dolarii se cheltuiesc, motiv ce determină pe fiecare tenisman la un raționament rece și la obiect. A trecut perioada emoțiilor și a aplauzelor cu care din nefericire nu poți trăi, astfel că se cere o nouă așezare a raporturilor între tenismani și federație, la fel după cum trebuie o dată pentru totdeauna înțeles că un lot național cuprinde între 10—16 selecționați, și nu doar 4 sau 5 ca la noi. Bun, Dinu renunță la Cupa Davis, este în fond dreptul lui, dar F.R.T., grijulie cum ar fi normal să fie, ar umple golul lăsat cu un alt jucător. Aceasta, dacă va respecta modelul occidental, pe care eu l-am propus de ani de zile.

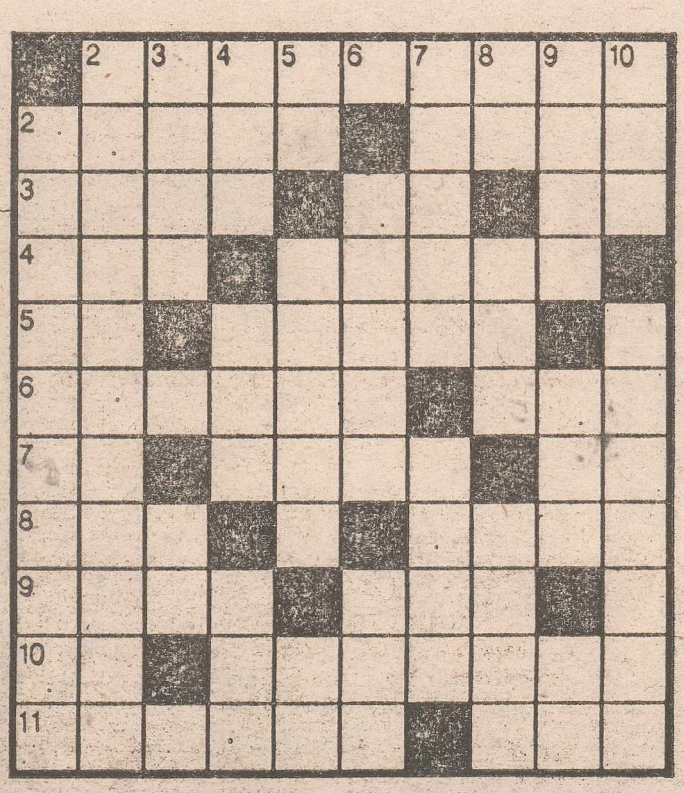

Cazonă

ORIZONTAL : 1) Forțarea dușmanului să predea armele. 2) Regimul de foc al unei arme — Soldat călare care flanca o legiune romană. 3) Etilenă — Cazan gol ! — Prinsă în lanțuri. 4) Siglă pentru „Ministerul Apărării Naționale" — Lucrare menită să sustragă vederii inamicului un obiectiv militar. 5) Ostaș fruntaș ! — Sistem de detectare a avioanelor inamice. 6) Lucrări de fortificație făcute spre a opri înaintarea inamicului — La militărie ! 7) Încărcătura bastimentelor ! — A trage... ca un tunar — Inimă amiralului ! 8) Cadavru — Orificii în piele. 9) Tras înainte de aruncarea grenadei — Banul niponilor. 10) Zdrobit pe flancuri ! — A declanșa o bombă. 11) Spațiul de luptă al avioanelor de vânătoare — Din când în când.

VERTICAL : 1) A trece armata la starea de pace. 2) Grup de subunități sau de unități militare reunite temporar sub o comandă unică (pl.). 3) Lemn de abanos — Cap de sergent ! 4) Literă din alfabetul arab — Bărbierit — Militari curajoși și puternici (fig.). 5) La picioarele soldatului ! — Plutonier-major — Ieșirea din boxă ! 6) Elev al unei școli militare — Siglă pentru „Institutul de proiectări navale". 7) Pârghia piloților — Numărătoarea soldaților. 8) La începutul alarmei ! — Cântec de greier — Prezentarea armei în semn de salut. 9) Îndreptată spre țintă la armele cu laser — Felul în care o armă de foc trimite proiectilul — Sfârșitul unei parade ! 10) Perioadă mare de timp — Matroz.

Dicționar : ALAR, ZIN, IPN.

MIHAI ZGUBEA

Dezlegările careurilor din nr. 41

Cuvinte potrivite : DICTIONARE ; INTERPELAT ; SV ; VORBIRI ; CATA ; IUN ; M ; UT ; TU ; NETO ; RASUNA ; ABL ; STIRI ; DT ; O ; ORATOR ; TG ; URA ; AFONI ; FIGURATIVE.

Creație : PASAJ ; VATAV ; RECREA ; RIME ; EROI ; CRITIC ; FOAIER ; CLEI ; APR ; DIZEUZE ; TUTU ; REA ; I ; ARA ; IE ; LI ; O ; T ; US ; SAMAR ; CAPIOL ; EVA ; OTITE ; AMNAR ; RELATIVISTE.

Negru pe alb

Înnegrind spațiile care conțin puncte, veți obține un desen surpriză.

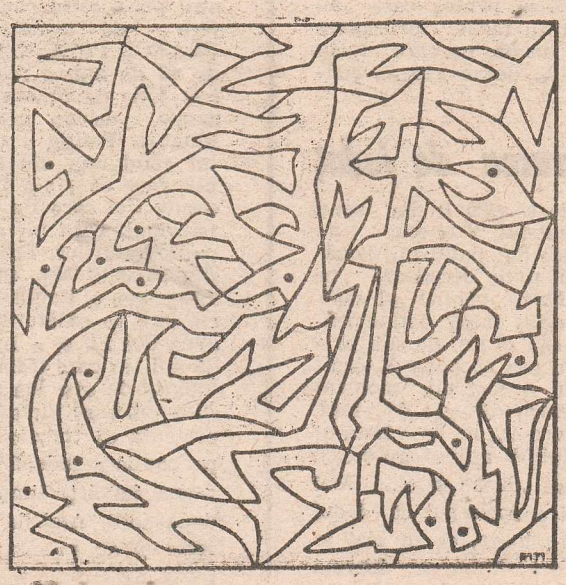

ANECDOTE DE PRETUTINDENI

Legile comerțului

Isac a angajat un nou ucenic, căruia îi explică legile comerțului:

— Fii atent! Peste o oră vine domnul X, pentru o pereche de ochelari pe care i-a comandat. Când o să te întrebe cât costă tu să spui 2 000 de lei. Dacă nu se sperie adaugi: plus costul lentilelor 100 de lei, bineînțeles. Dacă tot nu se sperie, adaugi repede: pentru fiecare lentilă. Și dacă vezi că nici acum prețul nu l-a speriat, îi mai spui: la toate astea se adaugă mâna de lucru.

Transformare

— Ce înseamnă, tătîcule, „să faci din țânțar armăsar ?"

— Întreab-o pe maică-ta, care de câte ori beau o halbă de bere zice că am băut un butoi.

Deosebire

— Ce deosebire este între perioada de dinaintea căsătoriei și cea de după? — își întreabă un tânăr prietenul însurat.

— Înaintea nunții fata așteaptă până la miezul nopții ca băiatul să plece acasă. După nuntă așteaptă până la miezul nopții ca soțul să vină acasă.

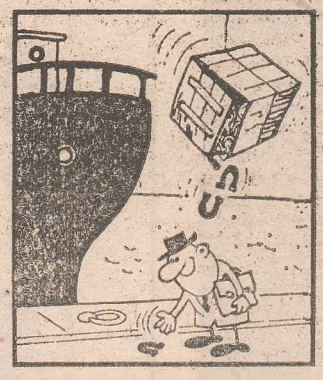

Tentativă

— De ce, când un medic se îmbolnăvește, cheamă un coleg să-l trateze?

— De frică. Dacă s-ar trata singur, ar putea fi acuzat de sinucidere.

Rău platnic

Un mic negustor detailist din Scoția, cunoscut ca rău platnic, a făcut o comandă telegrafică unui angrosist, din Londra, cu care era în relații. După câteva zile, detailistul primește o telegramă în care i se face cunoscut că nu i se va furniza marfa până nu achită datoria ce o are. Scotianul răspunde printr-un telex „Anulez comanda, nu pot aștepta atât de mult".

Nunta

— Ai fost ieri la „Nunta lui Figaro" ?

— Nu, nu am fost. Dar sunt sigur că nevastă-mea a trimis o telegramă de felicitare.

Culese și prelucrate de AUREL DIANU

Detalii

Dintre cele patru detalii, doar unul singur corespunde cu desenul prezentat. Care ?

Dezlegările careurilor concursului Flacăra — Rebus

La porțile dorului : FERNIC ; JARDA ; AMAR ; IO ; CHEF ; RIV ; JORA ; APE ; ANAS ; BADE ; LR ; GES ; MARI ; CIA ; OS ; NUN ; NEANT ; CD ; RUSC ; TA ; CURBE ; VINA ; P ; I ; IASCA ; ELTO ; RODNA ; IUBIRE ; MARUNT ; SUNET ; IRISURI ; NANA.

Vara cu căldurile : COȘBUC ; ARID ; APA ; SLIPURI ; RACITOR ; GAM ; ARA ; UP ; RUDA ; GI ; CR ; SORI ; I ; ERATE ; IAF ; ANȘO ; ACI ; TI ; LATIT ; IULIE ; EDITOR ; NA ; R ; UC ; PALI ; AT ; OFILI ; NEGRE.

Policromie : CER ; PALETA ; OMAT ; COSAR ; LACURI ; ARA ; OI ; SURA ; IM ; RLD ; JASP ; I ; A ; OJA ; ROSI ; AVATI ; LA ; COALA ; PATA ; ARDE ; HARAP ; SEA ; VELINE.

Croazieră : VAPOR ; VASE ; AMARARE ; AS ; LB ; ADULA ; C ; ARCA ; IOLA ; ERIA ; CE ; OL ; SCHIF ; RUTA ; UA ; TAC ; SC ; ADA ; PESCAR ; REPETATA ; A ; ERA ; AMATOR.

Sus la munte : COAMA ; URCUS ; ALPINISTA ; U ; BATRANA ; SIR ; AN ; ALA ; ST ; P ; NES ; ALUNECA ; ISER ; TL ; LU ; ETI ; RAUT ; RS ; RISCA ; CARST ; I ; MUNTENI ; O ; REPER ; CIRC.

Bună ziua!

ORIZONTAL : 1) Ziua care se cunoaște de dimineață — Cât toate zilele. 2) În această zi — Nu văd lumina zilei. 3) Conjuncție — Strigătul corbului. 4) În seara zilei precedente — Îți face zile fripte (fig.). 5) Tina Zaharia — Porție zilnică. 6) Indică orele, minutele și secundele la ceas — Sfârșitul zilei — Apusul... apusului ! 7) Spre — Lucrări apărute în timpul vieții autorului. 8) Poetă română (Maria), autoarea dramei „Ziua cea mare" — Arborele râurilor de munte. 9) Din joi în joi — Foloriți la maxim. 10) „Nea-...", copil în primele zile de viață (pl.) — Are 365 de zile.

VERTICAL : 1) O zi oarecare — Răsplata zilei de muncă (sg.). 2) I s-au luat zilele — Ca lumina zilei. 3) Plantație de nuci — Numele generic al raței (ornit.). 4) Mijlocul zilei — Vin bun de cu gonaci (Olt.) [illegible] (Ion), autorul cărții pentru copii „Pen[illegible] publicată [illegible] ședere rurală — Ușite ! 7) Face zilele i[illegible] — [illegible] această zi [illegible] (masc. ; pl.) — Sentiment care-ți mănâncă [illegible] ! — O zi specială. 10) Scriitor român contemporan (Mircea), autorul volumelor „Frumusețile zilnice" și „Ceștile-le ziua" — Albastrul zilei.

Dicționar : NICI, CRA, ANAS, URC.

CONSTANTIN GRIGORE

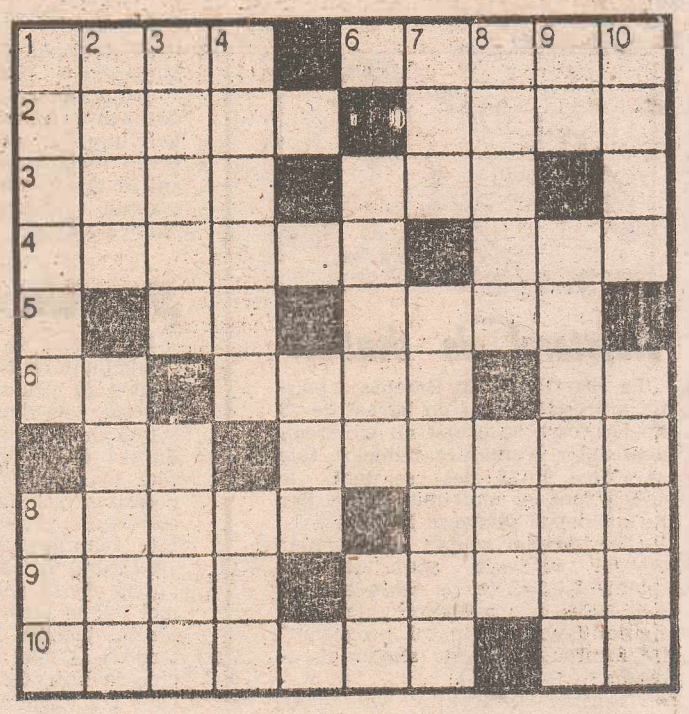

Pagină realizată de MIHAI ZGUBEA

FLASH

VIP

Alt președinte

Superstarul Michael Jackson a fost primit la Buenos Aires, timp de câteva minute, de președintele argentinian, Carlos Menem, însoțit de cei doi copii ai săi, Zulema și Carlos. Jackson, sosit miercuri în Argentina, va susține trei concerte pe stadionul River Plate, vineri, duminică și marți. Vizita la președinte a fost marcată de câteva incidente provocate de cei peste 60 de ziariști puși în imposibilitate de a se apropia de biroul respectiv, notează FRANCE PRESSE. Între timp, cântăreața Diana Ross și-a exprimat îngrijorarea pentru sănătatea și cariera lui Michael. „M-am temut întotdeauna pentru el, fiindcă este un om foarte sensibil", a declarat ea într-un interviu acordat agenției BPA. Ea speră ca acuzațiile ce i se aduc să nu-i afecteze cariera și viața.

Mărturisirile celeilalte părți

Prințul Charles intenționează să facă un film documentar și o carte în care să prezinte în mod deschis biografia sa, anunță ziarul „The Sun", citat de REUTER. Atât cartea cât și programul TV se vor baza pe interviurile prințului moștenitor cu prezentatorul David Dimbley, și se vor referi la despărțirea de Diana, la relația cu Camilla Parker Browles și la comportamentul său ca tată. Deși nu a existat o reacție imediată a Palatului Buckingham, se pare că regina i-ar fi dat permisiunea fiului ei să se exprime cât de limpede dorește în orice problemă. Conform ziarului, familia regală ar fi înțeles „că nu poate separa activitatea de viața personală", „cu bubele ei cu tot". Prințul va profita de ocazie și pentru a replica volumului lui Andrew Morton, „Diana, povestea ei adevărată", în care prințesa povestește nefericirile căsniciei ei. În special, Charles a fost atins de acuzațiile de a nu fi fost un tată bun pentru copiii lui. Dimbley nu pare însă foarte emoționat de șansă: „Tratez proiectul ca pe orice afacere de acest tip", a spus realizatorul așteptatului program.

Nu numai De Niro place femeilor

Gary, piticul de culoare al Hollywood-ului, se bucură și el de atenția sexului slab. De curând el s-a căsătorit cu frumoasa Terry Johnson (19 ani), care i-a redat liniștea după despărțirea dramatică de părinți; aceștia au încercat să-l declare incapabil să-și gestioneze banii câștigați din emisiunile TV. Tribunalul nu le-a dat, însă, dreptate.

Violatorul de dentiste

La Sao Paolo, în Brazilia, poliția a arestat recent un bărbat de 28 de ani, care se ocupa cu violarea... dentistelor. Numărul victimelor sale se ridica la 15, deși, se pare, acestea sunt cu mult mai multe, dar nu au depus plângere la poliție.

Celio Magno adopta întotdeauna aceeași strategie, spun victimele sale. El își fixa ora la cabinetul stomatologic al următoarei sale „paciente" exact la sfârșitul programului, pentru a rămâne singur cu aceasta.

Datorită portretului său robot, publicat într-un periodic al Asociației Dentiștilor Brazilieni, o tânără doctoriță l-a recunoscut pe Magno și a prevenit poliția.

Acum, în închisoare, individul a declarat că a fost o răzbunare pentru durerile atroce pe care le-a simțit când a fost nevoit „cu câțiva ani în urmă, să treacă mai des pe scaunul stomatologic, pentru a-și plomba cariile.

Și-a violat fiul și fiicele

Un bărbat de 38 de ani a fost condamnat la 15 ani de închisoare pentru că și-a violat, în mai multe reprize, cele două fiice și fiul, în vârstă de respectiv 17, 10 și 12 ani. Juraților din Grenoble, Franța, au luat în considerare rechizitoriul avocatului general. Acuzatul a fost considerat vinovat de violuri repetate asupra propriilor copii din 1989 până în 1991, când băiatul în vârstă de 12 ani i-a dezvăluit mamei aceste atrocități. Aceasta a informat justiția. Inculpatul, împuternicit al unei societăți, a fost închis în noiembrie 1991. Psihiatrul care l-a examinat nu a detectat nici o anomalie mentală, relatează FRANCE PRESSE.

Succes al firmei „Terminator Protex" din Vaslui = „arestarea" a 4 oi

Recent înființata SC „Terminator Protex" SRL din Vaslui, firmă de detectivi particulari și bodyguards, a raportat de curând primul succes profesional. Angajații săi au reușit să împiedice pătrunderea, pe o parcelă semănată cu Bromus, care aparținea stațiunii de cercetări în domeniul pajiștilor, a unei turme de 160 de oi, proprietate a unui cioban din comuna Solești. În confruntarea cu cei 6 ciobani, băieții de la „Terminator Protex", deși mai puțini la număr, și-au făcut exemplar datoria pentru care au fost plătiți și au făcut prizoniere patru oi din turmă, pe care le-au reținut până la dezamorsarea conflictului.

Bată-l crucea de ieduț

Când rudele și vecinii din satul Mărtinești, județul Vrancea, au vrut să-l ridice din patul din bucătăria de vară, unde decedase, pe moș Fănică Matei, pentru a-l scălda și a-l pregăti după datină pentru ultimul său drum, de sub plapuma cu care era acoperit a țâșnit un ied negru. A fost un moment de groază pentru toți cei de față. Unul dintre vecini, om în vârstă și suferind de inimă, a avut un șoc și era gata să se „ducă" și el. Mai târziu sătenii au priceput că iedul nu era ucigă-l toaca, ci un biet animal care se învățase să doarmă la spatele moșului și care s-a speriat când a fost trezit brusc din somn. Și au înțeles și semnificația zâmbetului cu care a murit pe buze și s-a despărțit de această lume Fănică Matei, cunoscut ca om serios, așezat, care a trecut prin amândouă războaiele mondiale, și a fost un învățător de la care au învățat carte mai multe generații din satul Mărtinești.

A treia oară... și ultima

Pam și Dong Cread s-au căsătorit vineri la Bristol pentru a treia și, au asigurat ei asistența, pentru ultima oară. „Noi suntem ca Elisabeth Taylor și Richard Burton, numai că fără bani", a spus fericitul mire care a adăugat că speră „să nu egaleze niciodată numărul mariajelor celor două vedete". Dong, în vârstă de 48 de ani, patron de bar, și Pam, fericita lui mireasă în vârstă de 47 de ani, lucrătoare la asigurări, s-au căsătorit pentru prima dată în 1965, pentru a divorța, tot prima dată 16 ani mai târziu, când aveau deja doi copii. A doua oară s-au căsătorit în 1983 și au rezistat doar doi ani. După opt ani de despărțire, și-au dat seama că nu pot trăi unul fără altul și s-au căsătorit de data asta definitiv, spun ei, citați de FRANCE PRESSE.

Bigam de opt ani

Un electrician britanic, căsătorit cu două femei, locuind la 180 km una de cealaltă, a reușit să ducă această dublă legătură timp de opt ani, până când cheltuielile menajere l-au trădat, aflăm de la FRANCE PRESSE. Stuart Freeman, de 46 de ani, a fost condamnat la trei luni de închisoare, pentru bigamie, de un tribunal din Workington. Poliția a descoperit secretul când una din soții a depus plângere că i s-a furat cartea de credit. Cel care i-o furase era electricianul, care nu mai făcea față cumpărăturilor. Freeman trebuia, din salariul său, să întrețină două case: cea a Paulinei, de 45 de ani, cu care se căsătorise în 1967 și avea doi fii, și a Lynnei, tot de 45 de ani, cu care trăia din 1985, puțin înainte de a o lua de nevastă. Dublul soț, care lucra pe cont propriu, pretexta că trebuia să se deplaseze pe șantiere îndepărtate pentru a-și putea împărți timpul între cele două soții. Ambele au refuzat să-l ierte și au precizat că au aruncat fotografiile de la nuntă.

Viața pe burtă

O tânără de 34 de ani, măsurând 1,60 m dar cântărind 400 de kilograme, este condamnată să rămână în pat, pe burtă, pentru a nu fi strivită de greutatea sânilor, aflăm de la FRANCE PRESSE. „Odată s-a așezat pe spate și nu a suportat greutatea sânilor pe plămâni și inimă, suferind o lipsă de oxigen în sânge", a declarat endocrinologul Dalcy Pubel de Castro, din Rio de Janeiro. Joselina da Silva, zisă și „Jô", suferă de obezitate morbidă, diagnosticată de la vârsta de 15 ani. Deși țintuită în patul de fier, construit special pentru ea, Jô cântă

Nu dispunem de poza unei femei de 420 kg. Vă oferim în schimb fotografia unui bărbat de 230 kg. Adăugați cu ajutorul fanteziei 190 kg și veți avea imaginea monstrului feminin.

la chitară și din voce, distracția ei preferată. În fiecare zi, zece pompieri din Itaperuna (adică o cincime din efectivul localității în care locuiește) o ajută pe Joselina să-și facă toaleta și îi schimbă așternutul. Toți vecinii sunt mobilizați să o ajute pe tânăra care trăiește într-o cămărută de 8,5 m² și cu o pensie de 72 dolari.

Ce mai fac oamenii când își conduc mașina?

Un recent sondaj, făcut printre șoferii vehiculelor care circulă în orașul american Miami, dovedește că cei care conduc autoturismele sunt destul de ocupați, în afara utilizării pedalelor și a volanului. Potrivit anchetei făcute în rândul a 500 de tineri de vârstă școlară, 75 la sută dintre aceștia beau Coca-Cola în timp ce șofează, 51 la sută se fardează (adică majoritatea fetelor), 47 la sută își iau notițe, 41 la sută se sărută cu pasagerul din dreapta, iar 37 la sută citesc. De asemenea, 36 la sută se piaptănă și 12 la sută își îngrijesc manichiura. Printre cele mai interesante răspunsuri au fost acelea ale unor persoane care au declarat că preferă, în timp ce conduc, să se uite la televizorul portativ sau să facă dragoste.

Atenție... pericol de frișcă!

Un camion care transporta 25.000 de litri de frișcă s-a răsturnat pe o autostradă din sudul Germaniei făcând să se reverse peste 15.000 de litri din delicioasa încărcătură. Evenimentul a creat serioase probleme de circulație pe o porțiune destul de întinsă a autostrăzii ce leagă Resenheim de Salzburg. Deși pompierii au acționat cu multă promptitudine, încercarea lor de a spăla șoseaua nu a fost încununată de cel mai deplin succes, o peliculă fină de frișcă continuând să pună în pericol de derapaj vehiculele care ar fi trecut prin respectiva porțiune. Poliția a fost obligată să întrerupă temporar circulația și să continue pe tot timpul nopții acțiunea de curățare.

Un Dracula original

Un american, care și-a rănit, pe rând, toți cei șapte copii, pentru a le bea sângele și a violat-o pe una dintre fiice, a fost prins, arestat și condamnat la incredibila pedeapsă de 235 de ani închisoare.

Rickie Gaddis, în vârstă de 35 de ani, din localitatea Johnston (Pennsylvania) a fost acuzat, alături de soția sa, că a atentat la integritatea corporală a copiilor săi, pe care i-a bătut și apoi i-a rănit premeditat, pentru a le suge sângele. După ce și-a potolit setea; individul a ales-o pe fata cea mai mare, pe care a violat-o apoi în fața ochilor îngroziți ai celorlalți copii.

El a fost acuzat pentru 43 de delicte, pedeapsa cumulată pentru aceștea ajungând la incomensurabila cifră de 235 de ani de închisoare.

Șapte gemeni dintr-un foc

Pentru prima dată în Mexic, șapte gemeni s-au născut într-un spital, de la periferia capitalei, anunță agenția Notimex citată de FRANCE PRESSE. A fost necesară o operație cezariană pentru ca cele patru fete și cei trei frățiori ai lor, cântărind între 650 și 750 grame, să ajungă cuminți în incubatoare. Mama, de 26 de ani, nu știa că va avea mai mulți copii, iar tatăl, camionagiu, a declarat oarecum perplex că e fericit că sunt sănătoși cu toții.

Un dar costisitor

Niște hoți care au donat „cu generozitate" un sac de haine pentru copiii sărmani, au uitat să scoată din el bijuteriile. Fructul unui jaf încununat de succes — bijuterii de 600.000 lire (900.000 dolari) — fusese ascuns pe fundul sacului și a ajuns la o societate de caritate londoneză. A doua zi, tânăra care adusese sacul s-a prezentat din nou la sediul asociației, purtând o perucă, și a cerut înapoi donația pe care „a lăsat-o din greșeală". Membrii asociației au refuzat-o și au chemat poliția, ceea ce a provocat plecarea bruscă a femeii. Un bărbat care o aștepta afară s-a angajat într-o discuție vie cu aceasta și cei doi au dispărut după colț. Scotland Yardul a avut bucuria de a găsi bijuteriile în interiorul „donației", notează FRANCE PRESSE.

CÉLINE — Manechinul preferat al lui Jean Paul Gaultier, creatorul de modă care ocupă primul loc în top.

Australienii sunt cam bețivi

Imaginea clasică a australienilor ca mari amatori de bere nu este întru totul realistă — lor le plac la fel de mult vinurile, ca și băuturile spirtoase.

Într-un an de zile, o familie tipică din Australia consumă 923 de cutii cu bere, 61 de sticle de vin și 20 de sticle de tărie, se arată într-un recent studiu realizat de către un institut de cercetări. Familia tipică australiană — compusă din bunic, mamă, tată și doi copii de vârstă școlară, mai înghite într-un an de zile 67 de rețete pentru medicamente și pufăie 1 144 de țigarete.

Potrivit ultimelor cercetări, unul din trei cazuri de înec, jumătate din toate agresiunile, 40 la sută dintre divorțuri și peste 30 la sută dintre accidentele de autoturism sunt provocate de alcoolism.

Plată „extra" pentru un delict ordinar

Cântărețul John Denver va participa la un concert pentru colectarea de fonduri, ca parte din îndatoririle sale obștești, informează REUTER. Cele 24 de ore de muncă în serviciul public, pe care Denver trebuie să le execute ca amendă, vor fi parțial achitate în acest mod. Denver, de 49 de ani, a fost prins luna trecută conducând sub influența **alcoolului**, ceea ce prima dată se plătește prin „muncă patriotică". De concertul lui Denver va beneficia programul Tipsy Taxi, care adună bani de taxi pentru clienții barurilor care se află prea tare ca să mai șofeze. „Toată povestea este de rutină", a comentat un polițist. Doar amabilitatea domnului Denver a transformat amenda bănală într-un concert". Data nu a fost încă stabilită.

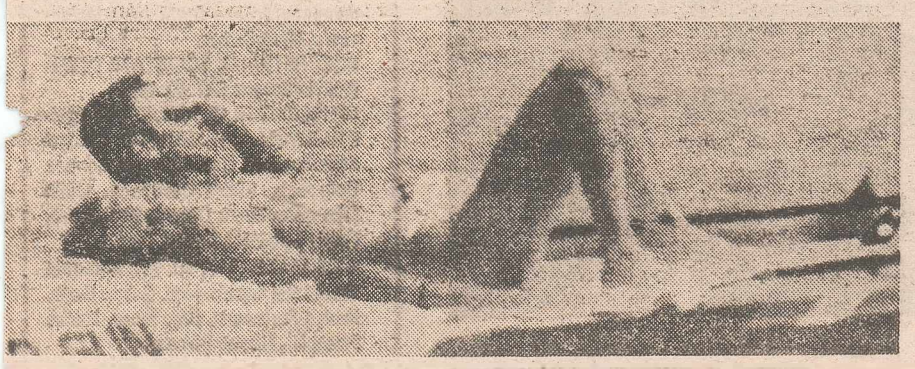

Nudiști pe toate plajele lumii. Printre ei, persoane din înalta societate. Iat-o pe Sarah, cumnata prințului Charles, într-o aventură extraconjugală. Fotografia, realizată cu teleobiectivul, a stârnit un imens scandal în Marea Britanie.

Prea mulți nudiști

Un magazin australian de muzică, specializat în lansări originale, s-a aflat duminică într-o postură stânjenitoare. „Ziua nudiștilor", pe care magazinul o organizează anual, s-a bucurat de data aceasta de prea mulți participanți. Evenimentul a trebuit să fie încheiat rapid. După ce 150 persoane și-au lăsat hainele la ușă, au trecut de perdeluța, pusă la intrare pentru discreție, și au savurat, claie peste grămadă, orchestra nudă care cânta. Pentru goliciunea lor ei au primit ca premiu discuri compact. „Această zi este ziua de vârf a calendarului dumneavoastră. Au fost probabil puțin prea mulți bărbați, dar fetele s-au distrat bine", a spus patronul Jeff Harrison, îmbrăcat în costum și cravată. Raportul dintre bărbați și femei a fost de patru la unu, notează REUTER.

Vacanţă în vilele lui Stalin, Hruşciov, Brejnev şi Gorbaciov

O agenție imobiliară britanică a avut ideea de milioane de a închiria și transforma în hoteluri de 5 stele reședințele de vară ale câtorva din foștii dictatori ai imperiului roșu. La prețuri exorbitante, potentaților apuseni li se oferă prilejul de a încerca senzații tari, locuind aceste temple satanice, în care s-au țesut planurile diabolice ale veacului. Din toate aceste vile luxoase, una singură a aparținut o vreme, monarhiei țariste.

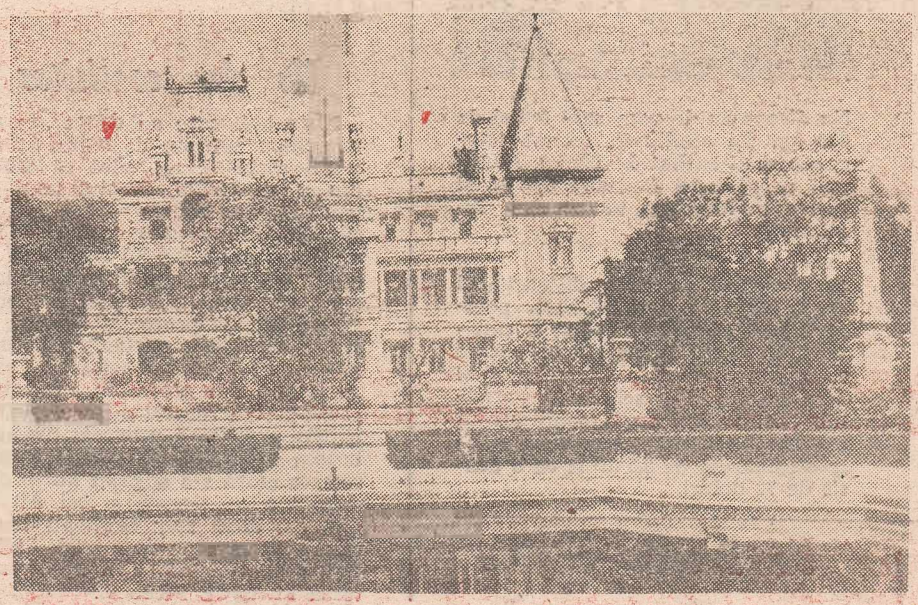

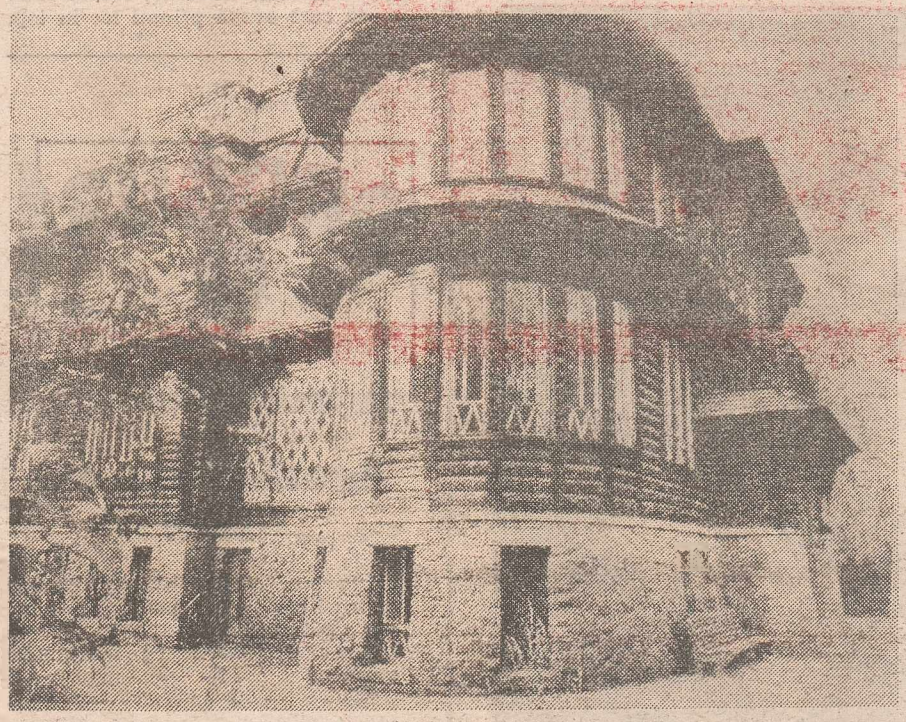

O vreme, această vilă luxoasă, în stilul începutului de veac, a aparținut Romanovilor. Ea a fost confiscată de către Iosif Vissarionovici. Câte planuri criminale a zămislit „părintele popoarelor" între acești pereți ?

În apropiere de Kiev se află o casă de vânătoare construită special pentru Brejnev. Dictatorul roșu a împodobit-o cu trofeele sale cinegetice.

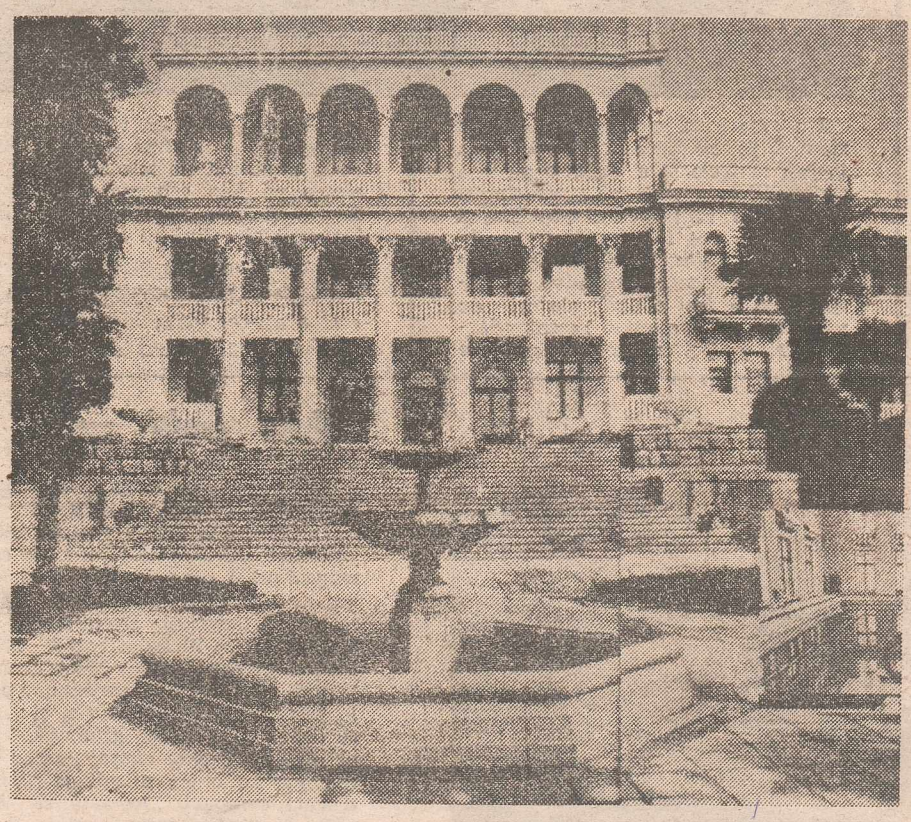

Vilă-palat, construită de Gorbaciov în Crimeea, îndată după venirea sa la putere. Tot aici, în august, a fost reținut captiv de către emisarii puciștilor.

ULTIMA ORĂ

DACĂ DL CRIN HALAICU NU POATE FACE STRĂZILE, POATE FACE TROTUARUL

Revista FLACĂRA utilizează informații furnizate de agenția MEDIAFAX

PUBLICAȚIILE Flacăra

S.C. S.A.

Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J.40/5888/1991 din 04.07.1991

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:
Președinte - director general:
GEORGE ARION

Membri:
Ion D. Goia, Alexandru Păsărin, Liana Tatos, Liviu Timbus

Director economic:
Marcel Apostolescu

Adresa: București, sectorul 1, Piața presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 617.60.10; 617.60.20, cu interioarele de mai jos
Fax: 312.82.89.
Cont lei - 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București
Cont valută - 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București

Flacăra

Redactor șef:
LIVIU TIMBUS
Redactori șef adjuncți:
EUGEN CHIROVICI
LIANA COJOCARU
Secretar general de redacție:
ADRIANA CHIROVICI

■**POLITICĂ** (2560)- **Iulian Costandache** (șef secție), Marian Ghițeanu, Maria Voican
■**EXTERNE** (2560) - **Ion D. Goia**
■**SOCIAL** (2559) - **Dorin Sălăjan** (șef secție), Gheorghe Barbu, Cristian Buzaș, Dan Gheorghe, Marian Marin, Brîndușa Nicolae, Mădălin Pribu
■**CULTURĂ, MASS-MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT** (2558) - **Liana Tatos** (șef secție), Elena Grecescu, Raluca Vrabie
■**FOTOREPORTERI** (2528) - Elena Ghera, Florin Ioniță
■**SECRETARIAT DE REDACȚIE** (1453) - Cora Cioceanu, Mirela Fotea, Crina Gorgoi, Nadia Lisandru, Adrian Petrescu
■**CORECTURĂ** (1453) - Maria Antonescu, Pompiliu Dumitrescu, Valentina Pietraru; Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu

Flacăra BIS

Flacăra Basarabia

REBUS

REBUSACHE

Redactor șef:
ALEXANDRU PĂSĂRIN

Aurel Ștefan Alexandrescu, Constantin Grigore, Simona Păsărin, Gheorghe Toia, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea, Simona Simzianu.
Telefoane: 2036 (redactor șef), 1457 (redacție).

■**JURIDIC** (2600): **Corneliu Olteanu**
■**FINANCIAR** (2143): **Avida Balica**, Elena Gogu, Gabriela Ionescu, Florența Tudor
■**ADMINISTRATIV** (2600): Dan Mircea Popa, Marian Băicoianu, Gabriel Cremeneanu, Liliana Crețu, Jules Moldoveanu, Maria Șerban.
■**SECRETARIAT SOCIETATE** : **Cătălina Ștefănescu** (617. 59. 69)
■**PUBLICITATE ȘI SUPLIMENTE SPECIALE** (2634, 2600): **Mihai Săndoiu** (șef departament), Dan Ciuciucu, Adriana Dobrescu, Florin Dobrescu, Călin Mărcușanu, Nineta Olteanu, Florin Petria, Felicia Șerbănoiu, Cristina Topolski
■**DIFUZARE** (617. 48. 91): **Manuela Vasiliu** (șef departament), Gabriel Bumb, Marian Frunzeanu, Doru Iancu, Marius Procopie, , Nicolae Șerban

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială "Publicațiile Flacăra" S.A., telefon 617. 48. 91, fax 312.82.89 - Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, cod 71341 - București, România

Tiparul: Regia autonomă a imprimeriilor - Imprimeria CORESI - București